DJURGÅRDAREN

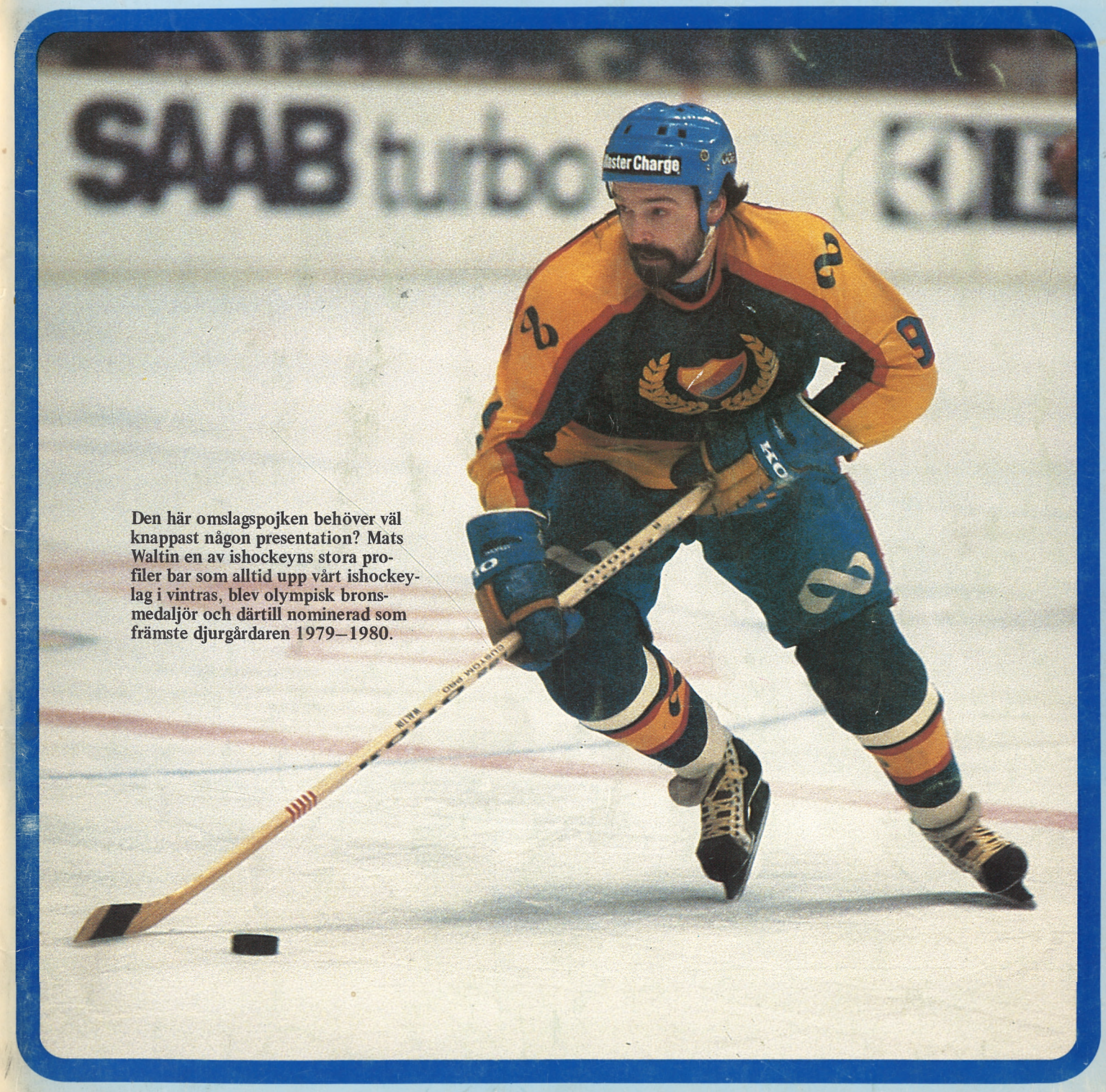

Den här omslagspojken behöver väl knappast någon presentation? Mats Waltin en av ishockeyns stora profiler bar som alltid upp vårt ishockeylag i vintras, blev olympisk bronsmedaljör och därtill nominerad som främste djurgårdaren 1979–1980.

ÄR DETTA ETT GULDLAG TILL HÖSTEN?

Är detta eller guldlag eller åtminstone ett medaljlag – ja, det undrar alla djurgårdare inför den säsong, som rullade igång med att till i slutet av året, så varför inte hoppas! Trots två kullerbyttor mot de småländska storheterna Öster och Kalmar.

Från vänster i bortre raden; Tomas Hansson, Tommy Davidsson, Ronald Åman, Björn Alkeby, Leif Lövgaard, Lars Sandberg, Ronnie Aronsson, Gary Williams.

I mellanraden; Gösta Sandberg, Hans Holmqvist, Lars Stenbäck, Arwe Mokkelbost, Christer Willborg, Vito Knezevic, Tommy Erikssson (massör).

Främre raden; Sven Lindman, Mika Leinonen, Håkan Stenbäck, Roger Eklund, Tommy Berggren, Birger Jacobsson, Roger Casslind, Anders Grönhagen.

ÄN LEVA DE GAMLA GUDARNA . . .

. . . och så här ser de ut i dag de som en gång i tiden bildade Djurgårdens mästarlag i ishockey. Nu spelar de officiellt som slocknade stjärnor och drar folk landet runt. (Se artikel på sid. 17, "En ny maktfaktor".)

Med några inlånade spelare syns de gamla mästarna på denna plansch: från vänster i bakre ledet Leif Markusson (lagledare), Bo Aldensand, Jan Ekroth, Kurt Svensson, Lasse Björn, Kalle Lilja, Björn Palmqvist, Ulf Rydin, Claes Rosen, Ulf Eriksson (grindvakt), Gösta Bohlinder (administratör);

I främre ledet Lill-Lulle Johansson, Anders Rylin, Ponnie Andersson, Tommy Björkman, Lennar "Baljan" Berglund, maskoten Patrik Blickander, "Lill-Stöveln" Carl-Göran Öberg, Bo Stake, Kjell Johansson.

Sveriges bästa järnoxidkassett

(Enligt Hifi & Musik nr 11/79)

Philips Super Ferro 1

Toppbetyg blev det för Philips Super Ferro 1 i Hifi & Musiks senaste test (nr 11/79). Där säger man bl a:

- ☐ **Det allra bästa ljudet**
- ☐ **Lägst distorsion**
- ☐ **Det bästa järnoxidbandet**

Vill du höra på ös – banda då på Philips Super Ferro 1. Det är kassetten som har enastående värden i mellan- och lågfrekvensregistren. Och som orkar med där det låter som mest.

Philips Super Ferro 1 passar alla typer av bandspelare.

Ljudet kommer från Philips

PHILIPS

PHILIPS

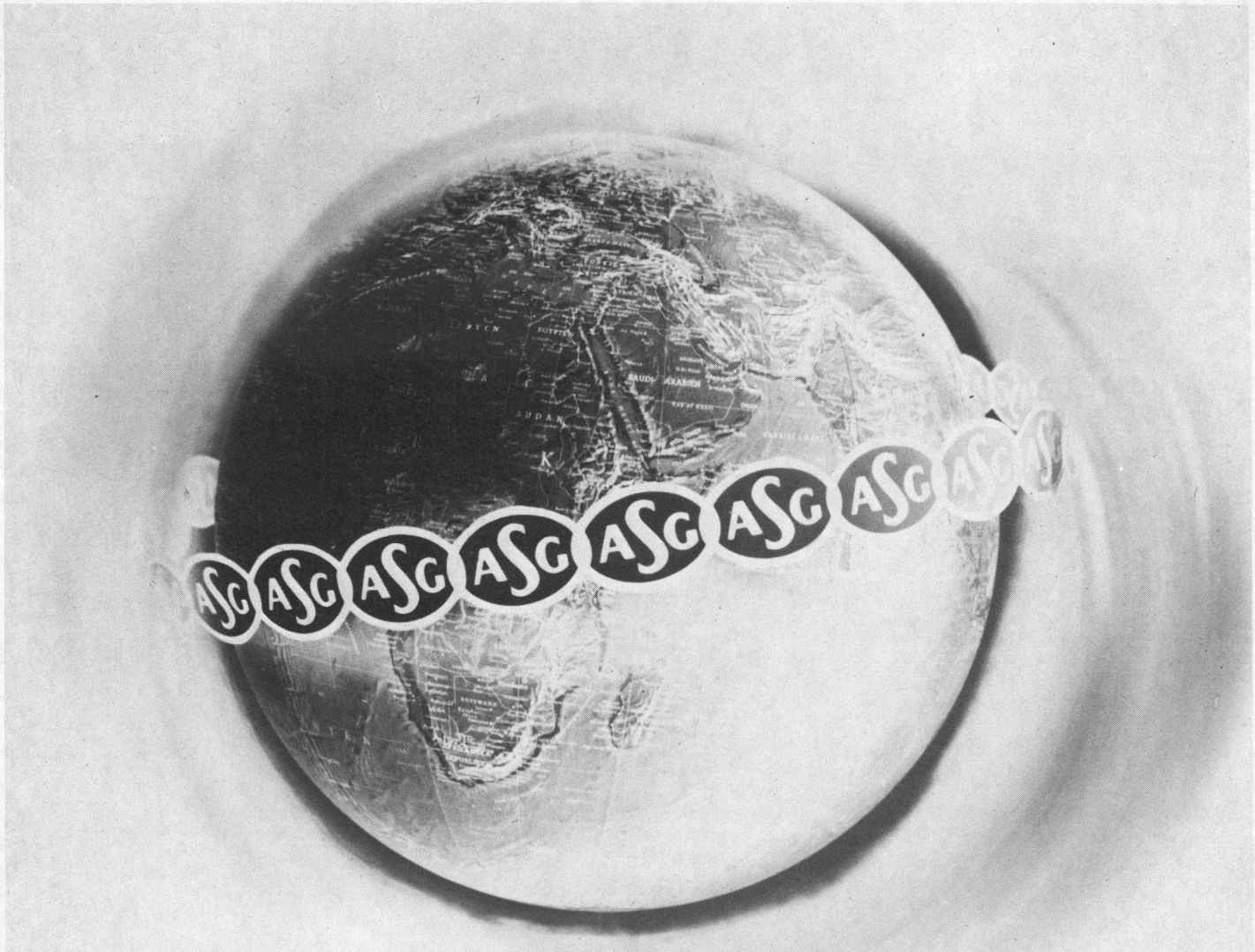

En värld av transporter

ASG – ett av Europas största transport- och speditionsföretag med världen som arbetsfält. Något av det vi kan finns listat längst ner. Kontakta närmaste ASG-kontor!

ASG

Vi kan mycket mer!

Järnväg, bil, båt, flyg. Transport och spedition. Egna kontor och ombud över hela världen. Daglig inrikestrafik. Kundanpassad hämtning och distribution. Tidtabellstyrd trafik till flertalet länder i Europa, USA, Canada. Totala transportuppläggningar. Anläggningstransporter. Bulk. Materialadministration eller logistik. Enkelt tullsystem. Komplett lagerservice i både Sverige och utlandet. Transportkapacitet vid säsongtoppar. Mäss-service.

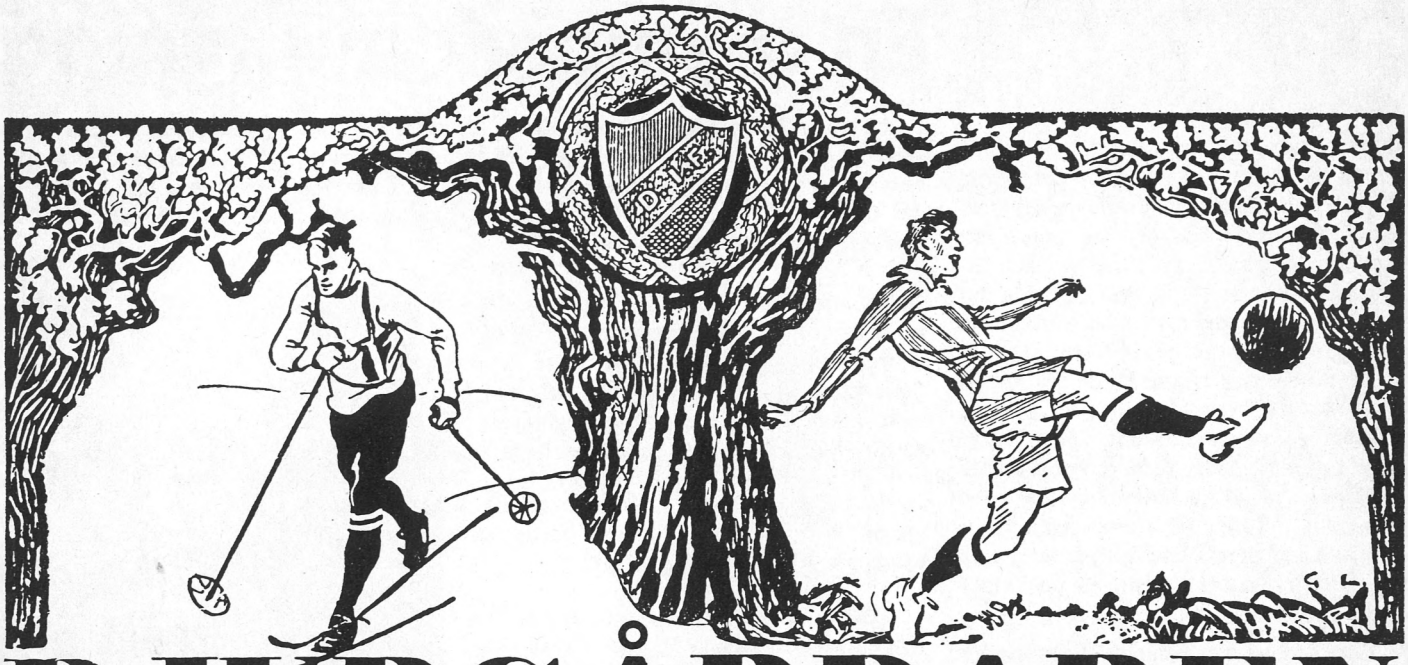

DJURGÅRDAREN

Redaktör: KARL LILIEQUIST ÅRGÅNG 1979–80 Utgivare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

Internationellt eller ankdamm...

Ett år går fort, och mycket händer runt omkring oss i vår förening. Snart skall vi till att fylla 90 år och alltså jubilera för sista gången, innan vi blir 100 år . . . Ja, blir vi 100 år? Så frågar man sig i den oroliga värld, som bara tycks bli allt oroligare och som kanske inte kommer att tillåta oss att idrotta som vanligt. Man behöver bara påminna om osäkerheten kring olympiska spelens vara eller inte vara.

Världens stora politiska intressen på kollisionskurs kanske inte skall dras in i en diskussion om hur svensk idrotts framtid skall formas. Ganska föraktfullt talas det då och då om den »svenska ankdammen» och hur små vi är i kontakt med den stora internationella konkurrensen. När allt får de rätta dimensionerna kanske ankdammen i alla fall inte är så dum att ha tillgång till.

Visst har vår förening många utlöpare till den internationella idrottsvärlden, men framför allt är det dock på hemmamarknaden vi bygger upp våra glädjeämnen och även får ta våra smällar Det år som vi nu senast lämnat bakom oss blev ett högst blandat år. De stora djärva mål, som man alltid ställer upp för sig, nåddes väl inte på någon front.

Samlingen inför vårt 90:e år är i full gång och förhoppningarna som alltid stora. Hur mycket skall emellertid kunna infrias i en tillvaro, som ekonomiskt innebär stora bekymmer. Våra två stora flaggskepp, fotboll och ishockey, tvingades redovisa stora underskott i skeppskassorna, och då innebar det i varje fall för ishockeyns del att publiken nästan sprängde portarna till våra matcher.

Och varför uppstod i alla fall brister på ekonomisidan? Jo, vi fick behålla 25 procent av matchintäkterna. Äntligen har denna orättvisa fått de ansvariga på förbundsnivå att inskrida och ge en bättre fördelning av slantarna.

Ett år går fort – så började jag denna artikel. Mycket hände och skedde i fjol i alla de grenar, som finns på Djurgårdens program. På några håll knakade det i fogarna. En i vår historia så anrik gren som orientering lade sig ner för en frivillig död. Ett underbetyg för ledarna? Nej, knappast, de hade år efter år predikat förnyelsens behov, men det kom inte fram några nya ledare med kraft att ta itu med sönderfallandet.

Firmorna börjar begripa PR

Gav inte detta oss en tankeställare kring hur bräcklig en ideell organisation egentligen är. De äldre ledare, som år efter år, decennium efter decennium, kämpat vidare bara för att de älskar sin förening, har ju bara ett liv.När detta rinner iväg finns idealiteten inte kvar i den nya kader ledare, som för länge sedan bort stå beredd att ta vid.

Ledarjobbet kan bara delvis läggas ut på proffessionella krafter – vi har i dag mer heltidsanställt folk än någon vågat drömma om för bara ett tiotal år sedan, men inte ens dessa heltidare räcker ju till över hela registret. I mycket består deras uppgifter för övrigt i att skaffa fram pengar. Även om det inte helt handlar om tiggeri i och med att stora affärsföretag numera tycks medvetna om att idrotten är en billig väg till reklam och PR, och därför gärna ställer upp, så nog kan det kännas tungt för många ledare att gå ut

och idka den gamla varianten med bössskramling.

Vad är en »profil»?

Vilka var våra stora profiler utåt förresten under senaste året? Visst rörde det sig om Mats Waltin och de andra ishockeygrabbarna, och visst rör det sig också om Tommy Berggren, Sven Lindman och övriga fotbollshejare, och visst betydde det utåt för oss mycket att våra värjfäktare visade sedvanlig mästarklass och att våra bobåkare visslade iväg utför de olympiska backarna och även tappade bort någon i besättningen. Och utåt slog det ju också gnistor om en kille, som visserligen inte fått plats i något av våra många lag, men som i alla fall blev mest omskriven eftersom han var den förste djurgårdare, som någonsin hamnat i regeringen och blivit en man vid kungens bord. (Se fotnot.)

Men om man ett ögonblick glömmer den här beteckningen »profiler» och beger sig litet ner i djupet av vår förening, vad hittar man väl då . . . Ja, varför inte Kurt Hammargren och Rune Andersson! Varför skall inte ett sådant par kunna dras fram ur all sin obemärkthet, när det talas om vilka som »gör» Djurgården?

Två jobbare ute på fältet: Kurt Hammargren och Rune Andersson.

Inte många som vet vilka Kurt och Rune är. Jo, två av de många, många jobbare, som sliter med så tunga jobb att de högst sällan hinner se våra matcher i fotboll och ishockey fast det är på dessa två fronter som de ägnar all sin fritid. De plockar in parkeringsavgifter, säljer souvenirer och sysslar med massor av motsvarande ting för att det skall bli möjligt för bättre lottade att få ut nöje (och pengar) av sitt idrottande i Djurgården.

De är sällsynta

Det är inga småpengar, som genom deras trägna arbete får vår förening att leva vidare. Kurt och Rune har flera kompisar, som sliter med sådana här undanskymda detaljer, men eftersom de varit med extra länge och då och då även haft vissa besvär att av hälsoskäl hänga med, vill jag extra salutera just dessa två. De är sällsynta. Säkert har just detta jobb i det tysta största betydelsen för att de inspireras att hänga med och dra sin del av ett tungt lass.

Så länge denna offervilja finns kvar kommer vår förening att leva vidare. Och kanske bli 100 år med fortsatt slagkraft. Ingen som vet . . .

KARL LILIEQUIST

Fotnot: Han i regeringen? Hört talas om honom förut? Jovisst är det Ulf Adelsohn. Han som blev bekant när han under sin utflykt med Inlandsbanan upptäckte att det växte skog i Norrland och då utryckte sig så här:

Fan, va' mycket granar det växer här. Det är ju för jävligt. Hade ingen aning om'et.

En olympisk avsågning

På tal om att vår backhoppare Christer Karlsson inte fick olympiska kommitténs välsignelse att åka till Lake Placid är det rätt intressant att erfara hur litet en protest betyder. Vi i Djurgården har en gång själva fått lära oss denna läxa, och kanske var det också därför som ingen kom på idén i vintras att böna för att Christer trots allt skulle få sin färdbiljett.

Detta inträffade alltså första gången det infördes olympiska vinterspel år 1924. Djurgårdens kombinerade skidåkare Esse Schumann ansågs vara väl kvalificerad, men blev förbigången vid uttagningen, varför Djurgården protesterade per brev:

»Vi ber att som vår åsikt få framhålla, att vår medlem E. Schumann borde ha uttagits i den svenska truppen.»

Skidförbundet hade en sekreterare vid namn Johan af Klercker, som råkade vara djurgårdare och därtill journalist i Svenska Dagbladet. Han svarade så här:

»Vi har emottagit Eder skrivelse. Vi veta oss dock inte ha efterfrågat Eder åsikt i berörda hänseende.»

Och Esse fick förstås stanna hemma.

Förre redaktören för Djurgårdaren, tillika sekreterare, hette Johan af Klercker, har visserligen inte medverkat på dessa spalter, men det var han som sågade av DIF:s försök att protestera mot en olympisk uttagning.

MEST MOT LEKSAND

En kvarts miljon betalande åskådare såg Djurgårdens matcher i elitserien: på Idrottsstadion 147.509 och på bortaplaner 96.183.

Störst publik på Hovet mot Leksand med 9.537 och minsta hemmapublik mot HV (som inte betyder Handarbetets Vänner utan Huskvarna-Vätternäs) med. Borta hade Djurgården lägsta publiksiffran i – Leksand med 2.980. Jämför de med vad Djurgården hade hemma just mot Leksand. Mellanskillnaden nästan 7.000. Leksand fick sina 50 procent av publiken på Hovet och Djurgården sin hälft av de 3.000 i Leksand . . .

På Hovet kom det in 3.124.000 kronor. 75 procent fick Djurgården släppa ifrån sig för planhyra, domare, vakter, förbund och bortalag. Polisbevakningen är numera i stort sett gratis.

Tänk om vi redan i fjol fått den här nya fördelningsprincipen genomförd och vi alltså sluppit att betala 75 procent av våra matchintäkter som bidrag till förbund, kommun, moståndare, domare etc. Då hade vi haft 840.000 kronor mera i kassan och vår förlust, som nu blev 360.000 hade åtskilligt kunnat mildras.

De som nu framstår som förlorare i den här långa striden om rättvisa är inte landsortsklubbarna, som ju kan höja sina biljettpriser, utan mera är det Förbundet, som visserligen i fjol upptog 1.8 milj. i sin budget och fick 2.3 miljoner, men som nu alltså får räkna med mindre pengar. Som förlorare står väl på sitt sätt även åskådarna, som måste räkna med att betala ett högre biljettpris. Domarna, som kostar 2.000 kronor per match skall i fortsättningen slås ut över hela linjen och betalas ur en gemensam pott.

Redaktionellt

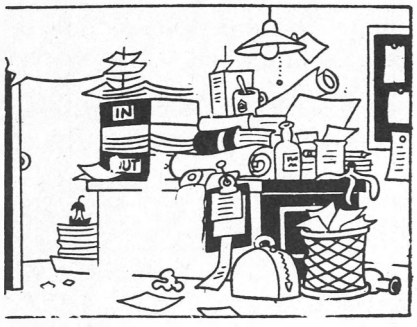

Det här numret av vår tidning innehåller åtskilligt om boxning och därför tycker vår redaktör att han gott kan ikläda sig en roll som boxare. Hans karriär i den fyrkantiga ringen tog visserligen ett hastigt slut vid första matchen – ett solarplexus-slag träffade precis i magen och

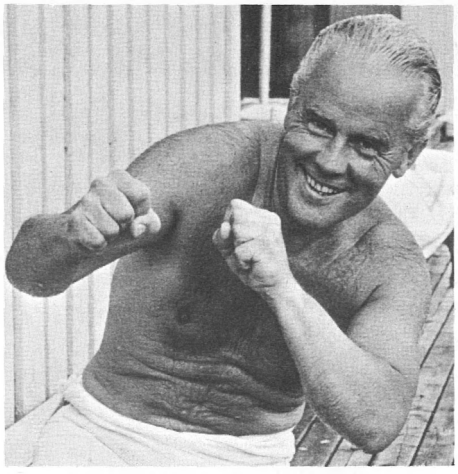

gjorde honom försvarslös – men en viss kärlek för knytnävssporten påstår han sig alltid ha bibehållit. Trots att han öppnat sig för åtskilliga snytingar under årens lopp.

Tänk, han hälsade faktiskt på mej . . .

Det var någon vecka efter det att AIK, våra älskade arvfiender, hade ramlat ur allsvenskan och sorgen brett ut sig i Solna. Vi träffade då AIK:s ordförande Lennart Johansson, alltid urban och leende fast denna gång med något behärskat och osäkert i sitt framträdande. Inte så svårt att förstå.

– Ja, livet måste ju gå vidare men nog blir det en tung tid, innan vi är tillbaka igen, suckade Lennart. Efter en tröstande klapp på axeln lättade vi hans sorg med att försäkra att det måste bli raka spåret tillbaka.

– Ack, om så vore, men man vet ju hur det är, då man en gång hamnat vid sidan av vägen. Fast nu är inte tid att gråta längre. Första intrycket av katastrof och förnedring har nu släppt. Jag var nog lite spänd, när jag skulle möta gamla kompisar i andra klubbar. Hur skulle de uppträda, kanske hade de svårt att dölja sin skadeglädje?

– Förstå då, hur glad jag kände mig, när en av dessa ledare, en djurgårdare var det visst, kom fram och hälsade på mej. Som om ingenting hänt. Tänk dej själv, han hälsade faktiskt på mej fast vi åkt ur allsvenskan. Sedan var jag glad resten av den dagen . . .

*

Denna sköna bekännelse av AIK-basen verkade äkta, och jag kan därför i denna spalt inte låta bli att erinra om hur mänskligt allt kan bli i denna hårda värld. Det kan drabba oss själva någon gång att behöva kliva av och missa tåget.

*

Sedan är att säga, att detta nummer av "Djurgårdaren" länge varit på väg. Olika omständigheter har bidragit till att våra medlemmar fått vänta länge vid sina brevlådor, men tittar någon på vårt senaste bokslut går det strax att hitta förklaring till att det är av ekonomiska orsaker, som "Djurgårdaren" haft vissa svårigheter att komma ut. Här är emellertid den nya årgången med diverse läsning och bilder.

*

Nästa nummer blir ett jubileumsnummer inför vårt jubileumsfirande 1981. Då blir vår förening hela 90 år, och det motiverar en extra ansträngning även från "Djurgårdarens" redaktionella sida.

Att föreningen i sin helhet också kommer att i olika former celebrera 90-årsdagen och minnas den händelserika dag, den 12 mars 1891, när Djurgårdens Idrottsförening fördes på tal på en brobänk vid varvet på Beckholmsvarvet på Kungl. Djurgården. De som på den numera rivna bron förde saken på tal, vandrade sedan vidare till Nannylunds konditori ett stenkast därifrån och stiftade föreningen mera officiellt. Och bestämde att bara invånare på "rätt sida" av Djurgårdsbron kunde accepteras som medlemmar.

Inte ens den blåblodiga befolkningen på Östermalm ansågs kvalificerad att få tillhöra den utvalda kretsen. Omsider utsträckte sig dock de 10–12 djurgårdare, som bildade föreningen, till att bjuda in östermalmarna att i nåder få utöka den första lilla stamtruppen.

SPÅRVÄGEN BÄST

Riksidrottsförbundets sakkunniga har satt sig »till doms» över en massa idrottsklubbars insända klubbtidningar och därvid funnit att ett korp-organ är landets bästa. Det är »Spårvägen Sport» som vunnit högsta belåtenheten hos de sakkunniga, vilka därmed tilldelat spårvägarna en summa på 8.000 kronor. Inte illa så ont som det annars är om RF-pengar direkt till klubbarna.

Men vi gratulerar gärna till priset och lovar att inte heller i fortsättningen konkurrera. Vi hade inte sänt in »Djurgårdaren» för bedömning av juryn i Idrottens hus i Farsta bl. a. för att man krävde att klubbtidningarna ska komma ut i 4–5 nummer per år.

Av de mera kända storklubbarna lyckades »Frölundaiten» – organ för en stor ishockeyklubb på västkusten – kapa åt sig ett tredje pris på 1.000 krisch. Juryn tyckte dock att »Frölundaiten» hade alldeles för långa opus.

BÉLAS RAPPORT

Från fäktmästaren Béla Rerrich kom denna korta epistel:

Jag rapporterar med glädje att vi vann Seniorernas DM-titel i värja lag 1979:

Carl von Essen,
Carl Bernadotte,
Göran Flodström
Leif Högström,
Stefan Pahlefors

Béla

Inte så dåligt i och med att DM och SM är ungefär likvärdiga i fråga om konkurrens. Nu gick vi miste om SM-titeln på en enda stöt.

I nästa nummer:

Suzanne berättar om hur det är att vara ensam tjej bland karlar i Överstyrelsen.

Bäven, alla I herremän!

Mycket mera om de första spännande händelserna i Djurgårdens långa liv kommer som sagt i jubileumsupplaga härnäst. Var med då!

Kalle Liliequist

(som började i juniorlaget i fotboll 1923 men som lärt sig vår historia allt ifrån 1891)

Det rörde sig om c:a 12 miljoner

Oron lugnad för årsmötet

Som det brukar vara i vår förening, blev även senast årsmötet, det 89:e i Djurgårdens historia, en tämligen lugn och lidelsefri tillställning. Alla de oroliga själar, som var i gång vid fotbollens årsmöte, hade tydligen kommit av sig och föredrog att slicka sina sår i största avskildhet på annat håll. Därmed kunde föreningsordföranden Gustaf Douglas klubba igenom föredragningslistan på närmast intill rekordtid.

Då hade det dock funnits anledning att fråga sig ett och annat kring det ekonomiska bokslutet, vilket sannerligen inte var av det slaget att det kunde tillfredsställa någon aldrig så generös medlem. Här hade stora pengar runnit både in och ut, och slutresultatet hade spikats fast vid en rätt ansenlig förlust.

Illa, illa. Men det fanns förklaringar och i en analys kring alla siffror fick mötesordföranden sin församling att förstå, att tiderna numera är sådana både när det gäller Konungariket Sveriges och Djurgårdens Idrottsförenings finanser, att det helt enkelt inte går att få verksamheten att gå ihop. Bara att svälja och hoppas på bättre tider.

Fast det dröjer väl en bit in på 2.000-talet, innan man får uppleva en ny tingens ordning. Och då kanske alla idrottsföreningar har blivit statliga eller kommunala och därmed slipper de oroa sig för var de skall hitta sponsorer eller bara vanliga lottförsäljare, som kursar för glatta livet. Det kommer säkert att finnas lösningar på alla problem. Så tröstade sig nog de flesta som var med på årsmötet.

Att vare sig fotboll eller ishockey, våra två tunga idrotter, fått rörelsen att gå ihop var ju bedrövligt i och för sig, men vi har ju bingo och därtill en massa ideellt arbetande människor runt om i föreningen, som gör allt för att även få in tior och femmor för att ge sina handtag, när det bär i väg mot miljonförluster på andra fronter. Ack, hade vi inte kvar all denna idealitet, hur skulle känslan för föreningen då inte vara förbi. De stora är ju bara ute efter korta och snabba slantar för den egna delen och låter sig inte röras av att föreningen är halvvägs ner i de stora djupa vattnen. Alltid blir det väl någon lösning, tycktes man trösta sig vid med i samband med årsmötet och viskade bara fram sina bekymmer till närmaste granne.

Såg man bort från den ekonomiska verksamheten och det kunde man lätt göra vid genomgången av årsberättelsen kring vad som hänt på alla våra idrottsliga fronter, var det desto lättare att trivas med tillvaron. Även om det måste betecknas som ett mellanår det här senaste vi

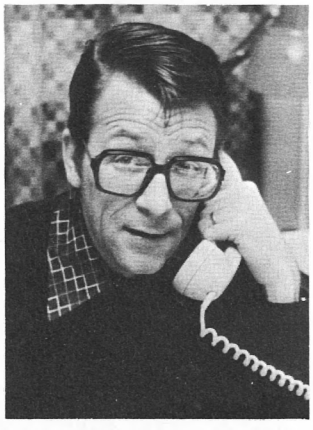

Einar Wikberg, bas på vårt Stadionkansli och mannen att hålla reda på alla siffror. Tvingas ofta ringa hem och meddela sig försenad till middagsmaten på Ekerö.

hade upplevt, slogs det fast att vi haft stora framgångar, som tydde på inre kraft. Så nära som vi var att äntligen bli svenska ishockeymästare! Och ett så fint damlag i fotboll. Och så framstående backhoppare, boxare och brottare. Och vilka konståkare och vilka bandylirare, och fäktarna som alltid. Nog fanns det glädjeämnen.

I god tid hade den avgående ordföranden Gustaf Douglas aviserat, att han ville ta hand om rodret i fotbollssektionen och därför behövde en ersättare i Överstyrelsen. Ersättare växer numera inte på träd men det visade sig dock så lyckligt att gamle ordföranden Rudolf Walldén var beredd att ta ett år på den post, som han lämnade året innan. Han blev vald med acklamation i denna märkliga comeback.

Vice ordföranden Harry Holmberg, som tänkt avsäga sig för att få mera tid med oljeaffärer och ABBA tyckte att även han borde stanna kvar på skutan. Och sedan var det bara att omvälja Kalle Liliequist och nyvälja Suzanne Dettner till ordinarie ÖS-ledamot för att man skulle ha en komplett styrelse tillsammans med de tre man, som står kvar med ytterligare ett år av sin mandattid, nämligen Reine Gustafsson, Rolf Theblin och Kaj Alm.

Som suppleanter nyvaldes Åke Sand och omvaldes Sture Danielsson.

Titt på ekonomin

Resultaträkning för tiden 1978 07 01 – 1979 06 30

Intäkter	
Tävlingsarrangemang	
Match och tävlingsintäkter	5.944.642:45
Radio/TV	98.767:30
Sålda matchprogram	218.798:50
Reklam- och annonsintäkter	1.061.626:65
Parkering	51.344:40
Försäljningsverksamheten	
Materielförsäljning	57.626:75
Souvenirförsäljning	301.521:86
Bingo-lotterier	
Lotterier	65.913:38
Bingo	1.136.363:85
Bidrag till föreningsverksamheten	
Verksamhetsbidrag	784.269:85
Aktivitetsstöd	141.179:45
Förbundsanslag	341.066:–
AMS-bidrag till kansliöner	61.272:95
Övriga intäkter	
Medlemsavgifter	290.295:–
Räntor	72.384:87
Gåvor	108.080:–
Diverse intäkter	81.318:08
Summa intäkter	11.494.470:54
Avgår: summa kostnader ./.	11.718.781:43
Redovisat resultat för perioden 780701 – 790630 ./.	224.310:89

Det kostar också!

Kostnader	
Föreningskostnader	
Medlems- och förbundsavgifter	16.524:–
Fester och årsmöten	57.646:79
Gåvor och uppvaktningar	18.879:86
Inköp souvenirer	181.049:59
PR, reklam och marknadsföring	39.469:10
Tävlingsverksamheten	
Försäkringar	35.809:75
Sjukvård	18.779:40
Start- och licensavgifter	79.726:65
Bevakning	209.636:55
Domararvode	102.806:95
Match och sanktionsavgifter	878.092:10
Ersättning gästande lag	817.358:85
Annonsering	120.067:85
Resekostnader	1.037.065:99
Förtäring och logi	538.909:80
Idrottsmateriel	356.545:65
Matchprogram	199.028:15
Hyra idrottsanläggningar	1.567.814:45
Personalkostnader	
Löner administrativ personal	589.132:60
Arvoderade tjänster	383.522:90
Spelararvode	915.890:50
Hyresbidrag	195.948:30
Reseersättningar	146.176:30
Kontraktsersättningar	604.075:–
Matchersättning	206.470:–

Ingen får bli förlorare

Det blev häromsistens ett ovanligt årsmöte i fotboll. Fullpackat från golv till tak på Stadion. En nästan hatisk stämning hade piskats upp i kvällstidningarna. Här skulle huvuden rulla. En TV-kändis skulle ta hand om befälet. Förväntningarna var höga. Gamla djurgårdare, som inte synts i grannskapet på åratal, hade lockats till föreställningen. Nu skulle det äntligen hända något.

Och vad hände. Inga huvuden rullade. De gamla vanliga höll sina tal och menade att det mesta var fel. Torsten Adenby ville mana fram den gamla Djurgårdsstämningen och varnade med att säga »Rör inte vid Knivsta».

Från ishockeyn kom statsrådet Ulf Adelsohn och gjorde någon form av sammanfattning menande, att nu var tiden inne att välja väg och att välja de rätta. Sedan skulle det gå ett år till, innan nästa tillfälle kom att skaffa fram den rätta ledningen.

Allt tydde så småningom på att ett huvud i alla fall måste rulla eftersom det fanns åtta namn till sju platser. Hövdingarna drog sig tillbaka på enskilt rum i detta delikata läge.

»Ingen får bli förlorare i kväll, det är inte bra för föreningen och därför föreslår vi årsmötet att öka antalet styrelsegubbar till åtta», föreslog man från den slutna kretsen, när förhandlingarna åter togs upp.

ATP, diverse sociala försäkringar	129.873:05
Utbildning, kurser	35.340:15
Hälsovård	180:–
Övriga personalkostnader	42.276:10
Lokalkostnader	
Hyra klubblokaler	171.601:75
El, reparationer, underhåll	157.232:39
Administrationskostnader	
Kontorsmaterial	45.015:31
Porto	56.996:36
Telefon	40.009:75
Medlemsregister, datakostnader	47.051:35
Trycksaker	50.622:95
Övriga kostnader	
Köp av spelare	612.591:15
Räntor och förvaltningskostnader	104.312:15
Föreningsskatt	1.635:–
Summa kostnader kronor	11.718.781:43

Stockholm i oktober 1979

Gustaf Douglas
Karl Liliequist — *Harry Holmberg*
Reine Gustafsson — *Kaj Alm*
Suzanne Dettner-Mathiasson — *Rolf Theblin*
Hans Troelsson — *Bengt Broberg*

Ovanstående balans- samt resultaträkningar överensstämmer med föreningens av oss granskade räkenskaper och får vi för övrigt hänvisa till vår revisionsberättelse.

Stockholm i oktober 1979

Curt Berggren — *Ingvar Norén* — *Sven Jansson*

Så blev det. Gustaf Douglas hade åtagit sig att bli ordförande, och sedan valdes de övriga om att sitta i samma styrelse, där de haft så motigt med samarbetet.

Många nya medlemmar hade betalt sin årsavgift strax före mötet. Därav flera journalister. Dagen därpå följde de inte upp helsidorna dagen före mötet med några nya helsidor. Men visst blev det mer än notiser om det märkliga mötet.

NÄSTA ÅRSMÖTE

som blir det 90:e i Djurgårdens historia sedan 1891 är fastställt att äga rum måndagen den 24 november 1980.

Trolig premiärlokal för ett DIF-årsmöte: Nämndhuset på Fleminggatan på Kungsholmen.

DET KOSTAR PENGAR

Peter Carlsson, på ungdomskansliet i fotboll, intervjuades i "Radio Djurgården" och berättade bl a:

Vår budget för ungdomsfotbollen rör sig om ungefär 600.000 kronor, och den summan innebär inga möjligheter att skaffa våra spelare liknande tröjor, som A-laget skall uppträda i. För de stora pengar det kostar att driva verksamheten hoppas vi på sikt få fram en och annan A-lagsmässig spelare. I fjol fick vi fram två sådana.

Årgången 1971, alltså spelare i 9-årsåldern, har varit Djurgårdens nyhet den här säsongen, och ur den gruppen ska vi väl på lång sikt få fram några stora ämnen, menar Bernt Lindqvist på våra yngstas ishockeyfront.

Kostnaden för en ung grabbs utrustning ligger kring 800 - 1.000 kronor, och det är pengar, som vi inte kan stå till tjänst med. Det får bli föräldrarnas uppgift. Skridskor är dyra. Föräldrarna har sedan kostnader även för att transportera sina barn till matcherna och även till träningarna. Har man önskemål, så gäller det i första hand att få tillgång till mera is inomhus, och varför då inte på "Hovet". När det är snöglopp, regn, kyla och blåst är träning utomhus närmast meningslös. Vi tänker fortsätta att tjata om mera träningsutrymme med myndigheterna.

... den 31 oktober 1979 DAGENS NYHETER

Nye DIF-basen:

"Jag skall styra hårt Acceptera — eller gå!"

— Min uppgift blir att få fotbollen att fungera igen. Det måste bli ett slut på det bråk, som pågått under de senaste åren och bidragit till att skapa de problem Djurgården har i dag.

— Däremot är jag inte på jakt efter syndabockar. Tvärtom, min förhoppning är att medlemmarna i den gamla styrelsen skall kunna fortsätta sitt jobb, även om några av dem får andra uppdrag. En och annan kan också räkna med en hårdare styrning från min sida. Vill någon inte acceptera de villkoren får han dra konsekvenserna och avgå.

Den blandningen av klarsyn, försoning och kärvhet finns i Gustaf Douglas programförklaring, sedan han på tisdagskvällen valts till ny bas för DIF-fotbollen.

• *Gustaf Douglas, ny fotbollbas i Djurgården.*

Elegant lösning

I sista stund fördes han fram som en elegant lösning på schismen i sektionen, då de bägge andra alternativen, Hans Troedsson och Åke Wilhelmsson, visat sig otänkbara.

Det betyder att Douglas slutar som ordförande för hela Djurgården och tar ett kliv neråt på rangskalan, vilket lär vara unikt inom idrotten men som inte bekommer honom ett dugg.

— Min bedömning är att jag tror mig just nu kunna göra större nytta för klubben inom fotbollen. Jag har inte gått in i idrotten för att göra karriär och struntar i hierarkiska normer, som kanske andra fäster för tung vikt vid.

Måste rekrytera

Vad tänker du göra för att skapa lugn och ro?

— Huvudprincipen är att snabbast möjligt frilägga problemen och angripa dem. Både Troedsson och Vilhelmsson har gett bra underlag för hur de skall lösas. Lyckligtvis finns uppgifter för alla, ja, vi måste rekrytera ytterligare ledare för att klara dem. Tävlingsdelen, marknadsfrågor, ekonomin och ungdomsverksamheten kräver ökade personella resurser.

Du ser ingen fara i att behålla en hårt splittrad sektion?

— Vi måste lära oss att arbeta i ett lag, något som jag har erfarenheter av från mitt jobb som VD för DN. Vidare kan slitningar undvikas, om vissa ledamöter får bestämda uppdrag och s a s arbetar på avstånd från varann.

Dåliga inkomster

DIF har en dyr organisation och en dålig ekonomi. Hur skall det problemet lösas?

— Dålig ekonomi — låt mig hellre säga att vi har dåliga inkomster. Vi tvingas helt enkelt öka åskådarsiffrorna. När Göteborg har lyckats med det bör vi också kunna det.

Ishockeyns situation är för mig allvarligare. Den gick med förlust även i fjol, trots SM-finalspel. Dess kostnader kan knappast skäras ner. Det hjälper inte ens med 3 000 fler platser på Isstadion. Enda möjligheten är att höja biljettpriset och ändra fördelningen mellan hemma- och bortalagen.

Har VD för ett stort företag tid med en så tidskrävande bisyssla som att vara fotbollsbas i en storklubb?

— Jag är inte odelat lycklig över den här lösningen. Tid är dock en planeringsfråga. Möten har en benägenhet att vara längre än nödvändigt. Om det finns bara ett alternativ skall det tas direkt utan ändlösa diskussioner, t ex.

I första hand ser jag som min roll att organisera jobbet och fördela uppgifterna. Jag har för övrigt skurit ner andra engagemang för att helhjärtat satsa på DIF.

Inte imponerad

Vilka är idrottens svårigheter, sedan du några år studerat den från insidan?

— De akuta penningbekymren är otrevliga och pressar undan det ideella arbetet. Skattemyndigheterna ställer också samma krav på föreningarna som på stora företag utan att vi har samma resurser att möta dem.

Sedan kan jag väl säga att jag inte är särskilt imponerad över hur demokratin och medbestämmandet tillämpas inom idrotten.

Allt fler företagsledare blir ledare i våra storklubbar. Är den utvecklingen gynnsam?

— Nej, det är inte speciellt bra. En VD rår över sin arbetstid men inte sin framtid. Han kan inte alltid ställa upp, när det behövs.

Fördelen är att vi är vana att jobba med folk, att spela i stora lag. Vi är även prestigefria. Det berör oss rätt litet, om vi får på nöten. För mig själv har det varit berikande. Mina kontaktytor har breddats. Jag har fått träffa helt andra människor än normalt.

Gillar "Knivsta"

Helt oviktigt är det heller inte att jag skaffat mig kunskaper om en sektor i samhället som har stort utrymme i DN och Expressen.

Visserligen var jag idrottsledare redan som skolyngling och är alltså genuint sportintresserad men min inblick har självklart fördjupats.

Till sist, alla djurgårdare frågar sig förstås vad som skall hända med "Knivsta" Sandberg, Mr Djurgården?

— Jag gillar "Knivsta". Visst har vi plats för honom.

BOBBY BYSTRÖM

DJURGÅRDSMÖTET ETT ANTIKLIMAX

Gustaf Douglas, DN:s verkställande direktör, och ordförande i Djurgårdens huvudstyrelse, tar över efter Hans Troedsson i fotbollsektionen.

Detta fastslogs vid fotbollsektionens årsmöte i klubbens lokaler på Stadion.

Vidare: den nuvarande styrelsen utökades med en man, Rutger Barnekow (ej närvarande vid mötet) varför hela styrelsen har följande sammansättning: Gustaf Douglas (ordförande), Johan Björkman, Olle Hellström, Bengt Lindbergh, Cian Lund, Curt Nyberg, Åke Wilhelmsson, Rutger Barnekow och Hans Troedsson. Stig Bengtsson hade avsagt sig vidare styrelseuppdrag.

Man kan säga att Djurgårdens fotbollsårsmöte blev något av en antiklimax.

Motsättningarna mellan främst Åke Wilhelmsson och Hans Troedsson trodde man skulle få en upplösning på fotbollårsmötet. Kontentan blev nu att bägge återfinns i styrelsen, även om Troedsson tvingades lämna sin ordförandeplats.

— Är det lyckat?

— Bägge måste få chansen att visa sin kapacitet, säger Gustaf Douglas. Det var inte meningen att hitta "förlorare" på årsmötet, den ende förloraren hade i så fall varit Djurgården. Det finns uppgifter för såväl Troedsson som Wilhelmsson i sektionsstyrelsen.

Fotbollårsmötet fick avbrytas en halvtimme sedan Ulf Adelsohn (med i hockeystyrelsen) hållit ett uppskattat "brandtal" där han uppmanat Gustaf Douglas att dra sig tillbaka med "några kloka män" i Djurgården för att diskutera igenom styrelsens sammansättning.

Detta i ett läge då fotbollårsmötet såg ut att ha kört fast sedan ett förslag (som senare revs upp) framställts om en styrelse på 1+6 ledamöter. Av tre ledamöter (Curt Nyberg, Åke Wilhelmsson och Hans Troedsson) fanns i det uppkomna läget bara plats för två.

— Det är Djurgårdens fotbollsframtid det gäller. Det finns inte plats för personliga intressen, menade Adelsohn.

Sedan Gustaf Douglas haft en pratstund med bl a Gunnar Lundqvist, Kjell Samuelsson, Sigge Bergh, Björn Alkeby och "Laban" Arnesson kunde årsmötet enas om den tidigare relaterade sammansättningen.

I sitt slutanförande menade Douglas:

— Förlitar mig på att det finns revanschbegär i styrelsen. Hoppas kunna motsvara ert förtroende och vill verka för att de motsättningar som funnits utjämnas. Det får inte bli någon tummelplats för ena eller andra intressen. Nu måste alla hjälpa till!

Fotbollsektionens valberedning som tidigare omfattade tre man (Gunnar Lundqvist, Gunnar R Jansson och Kjell Samuelsson) utökades till en kvartett: Kjell Samuelsson, Harry Holmberg, Tommy Engstrand och Bengt Stagman.

BJÖRN GYLLENBERG

Målat är vackert!

Med färg från Nordsjö

NORDSJÖ

-med 75 års erfarenhet av färg

Nordsjö-Nordström & Sjögren AB, Box 314, 201 23 Malmö. Tfn 040-75700

Yrkesbutik, Brännkyrkagatan 79–81, Tel. 69 97 00, 69 98 00

Mesta olympierna kom från DIF

Ett internationellt styrkebevis fick Djurgården uppleva den gångna vintern, då vår förening var den talrikast representerade på den olympiska fronten i Lake Placid. Detta faktum försvann i reportagen i och med att det egentligen är bara AB Sverige som förekommer i så här fina sammanhang. Klubbhörigheten nämns bara i förbifarten.

Men nu var det som sagt Djurgården, som hade nöjet få med de flesta deltagarna i vintertrupperna.

Från vårt ishockeylag behövde Tre Kronor dessa djurgårdare:

Bosse Berglund
Håkan Eriksson
Thomas Eriksson
Mats Waltin

Peter Wallin också uttagen men skadad och därmed sprack hans olympiska resa.

På hemmaplan var Reino Sundberg olympisk reservmålvakt beredd att kasta sig på första bästa plan, om det skulle hända de två ordinarie målvakterna något. Nu behövde han inte resa över.

Räknar vi även med ishockeyledarna fanns två sådana med tillhörighet i Djurgården, nämligen Arne Grunander och Folke Lindström.

Fem på bob

Bobsleigh hade en grupp på 5 aktiva djurgårdare i Lake Placid, nämligen:

Carl-Erik Eriksson,
Runald Bäckman,
Peter Jansson,
Kenth Rönn,
Göran Åslev,
Jan Johansson (reserv på 4-mansbob och ledare).

Tillägger man sedan att i backhoppning var Christer Karlsson nästan på väg mot olympisk status, och därmed alltså ytterligare en djurgårdare i Lake Placid, innan han i sista stund ratades, då blir facit i alla fall att Djurgården hade 10 aktiva i aktiv tävlingsdress.

Ett gott betyg åt slagkraften i vår förening. Ishockeygrabbarna återvände hem med olympiska bronsmedaljer. Bobåkarna var nästan på medaljplats, då deras fartyg kullbytterade.

Hur många djurgårdare blir engagerade i den olympiska sommartruppen? Kanske några av bobåkarna i form av sprinters, men då är att märka, att de springer för andra klubbar. Vår friidrottssektion ligger ju i malpåse. Kanske någon av våra fotbollslirare blir olympisk om nu Moskvaspelen blir av och Sverige kan mobilisera ett representativt landslag.

Annar är det väl bara våra värjfäktare, som blir olympiska.

Pålitligt kort i svensk värjfäktning är nu såsom tidigare i de stora sammanhangen Hasse Jacobsson. Guld för honom i Moskvaspelen?

DJURGÅRDENS IF:s STYRELSE 1980

Ordförande:	Rudolf Walldén
Vice ordförande:	Harry Holmberg
Sekreterare:	Karl Liliequist
Skattmästare:	Reine Gustafsson
Ledamöter:	Kaj Alm
	Suzanne Dettner-Mathiasson
	Rolf Theblin
	Gustaf Douglas
	Bengt Broberg
Suppleanter:	Sture Danielsson
	Åke Sand
Adjungerad:	Lennart Öberg
Revisorer:	Curt Berggrén
	Ingvar Norén
	Sven Jansson
Revisors-suppleanter:	Bernt Gyllenstam
	Anna Dettner

SUPER-MATS ÅRETS DJURGÅRDARE

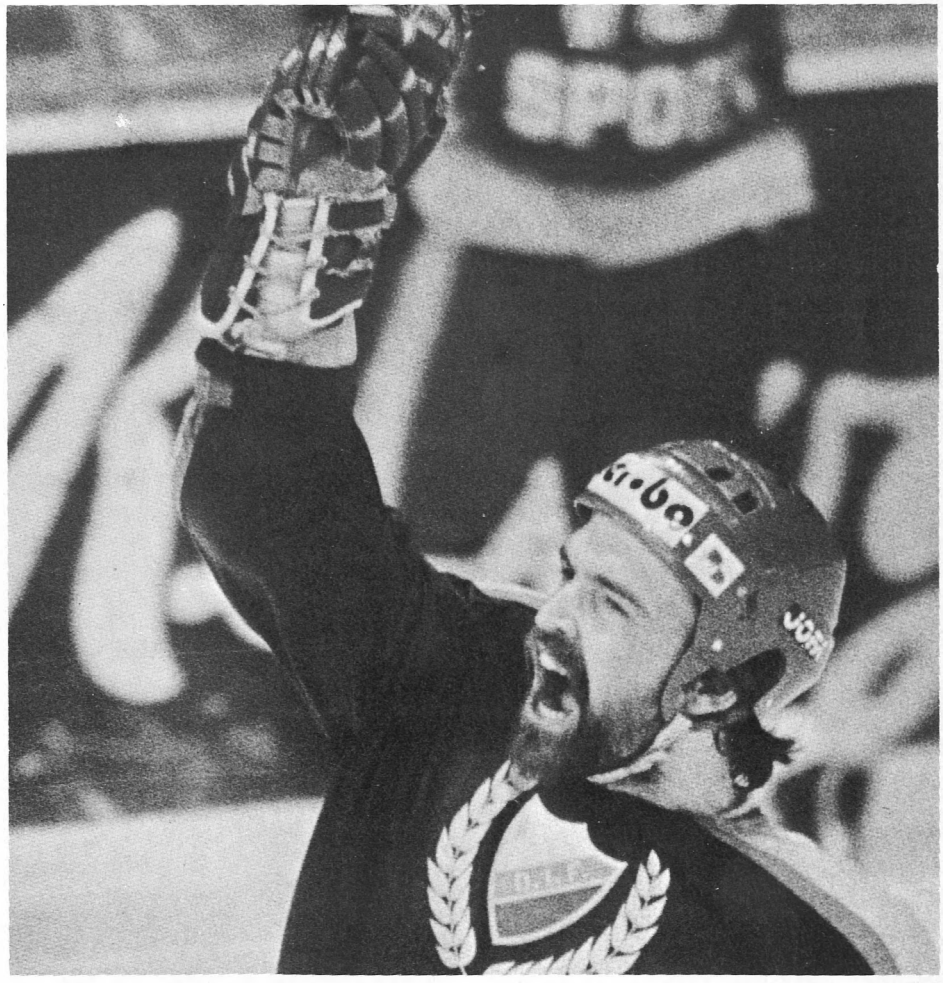

Mest bidragande till att Djurgården i fjol var framme och nosade på SM-guldet i ishockey var den här kämpen, Mats Waltin, som kom till oss från Södertälje efter att dock i yngre dar ha spelat i Djurgården.

Mats, som snart hängdes på hederstiteln "Super-Mats", fick hela laget att tända och i vissa matcher spela rena drömishockeyn. Senare på året nominerades han också av Sällskapet Gamla Djurgårdare till "årets främste djurgårdare" och belönades i den rollen med stora silverplaketten.

Djurgårdsfärjan vidare i sjöförklaring

Av någon anledning talas det ofta i vår fotbollskretsar om Djurgården som något slags fartyg. Vår fotbollsskuta med kommandobrygga och galärslavar – det skall väl vara de välbetalda lirarna? – seglar omkring på de oroliga allsvenska farvattnen med revade segel och slagvatten i hjälpmaskineriet. Utkiken rapporterar otäcka undervattensgrund och det ena med det andra.

När vi fått Åke Barrling att hjälpa till med senaste rapporten har det kanske inte blivit en direkt sjöförklaring till alla fjolårets grundkänningar, men han har verkligen lyckats hålla stilen och gjort vårt A-lags resestrapatser högst sjöbetonade.

Kanske har han gjort sin värnplikt vid Kungl. Flottan, när seklet var ungt eller kanske har han någon fiskare i släkten som förklaring till sjömansspråket. Eller har han bara åkt med Djurgårdsfärjan till Gröna Lund någon gång?

Man frågar honom och får beskedet: vet inte ens om jag suttit i någon roddbåt, men möjligen fick jag vara med och segla på Gävle-ån utan att jag har minne av att jag då kvalificerade mig till Skolungdomens höstseglingar på Riddarfjärden.

Alltså inte något klarläggande om fotbollens generalsekreterares förflutna på böljan den blå. Hans fotbollsskuta skumpar dock vidare . . .

Och här intill läser du hans sjörapport från senaste seglatsen.

Fotbollssekreteraren Åke Barrling och förebilden för hans kapitel är Djurgårdsfärjan.

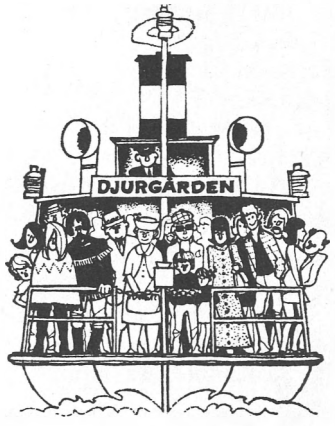

Fotbollsskutan nära strandning

Den allsvenska Djurgårdsskutan var nära grundstötning under kryssningen bland div I-reven under fjolårssäsongen. Inte förrän i sista drabbningen stod det klart att vinterperioden 1979-80 skulle få tillbringas på ett div I-varv. Det blev istället AIK, de svarta piraterna från Solna, som fick gå över plankan till div II tillsammans med den nypromoverade besättningen på Halmiaskutan

Storm i England och Skåne

Det började illa för fartygsledningen under finslipningen i mars vid det engelska varvet nära Norwich. Besättningen knorrade över den nye styrmannens sätt att leda övningarna och vid hemkomsten till hemmahamnen fick nyanställde styrmannen Alan Ball stiga i land. Rederiledningen klarade den fackliga delen och gamle sjöbussen Olle Hellström tog över inför första kryssningen mot Landskrona. Tyvärr glömde man reva seglen i stormen i de skånska farvattnet och med två hål i skrovet blev vi frånseglade i spurten.

Med- och motvind – ny styrman

Säsongens första 13 regattor gick i såväl med som motvind. 5 gånger tog sig kaptenen Sandberg och styrman Hellström och deras besättning först över mållinjen. Lika många gånger seglade skutan i motvind och tre gånger tog man sig jämsides med motståndarna över linjen.

Rederiets ansträngningar att förstärka fartygsledningen lyckades så småningom. Styrman Arnesson från landslagsskutan ställde upp och med sin kännedom om motståndarbesättningarna lyckades han gjuta nytt mod i manskapet inför de väntande höststormarna.

Sommarstiltje

Sommarregattorna mot de snabba båtarna från Malmö (2 ggr), Borås och Norrköping slutade dock illa. Ett skott i vattenlinjen vid alla fyra tillfällena gjorde djurgårdsskutan svårmanövrerad och akterseglad. Inga poänglaster i magasinen under perioden 26 juni – 19 augusti.

Kastvindar under hösten

Trots att besättningen pressades hårt under höststormarna och att skador satte försvarsbjässar som Jörgen Lindman och Ronald Åman ur spel lyckades man segla jämnt med AIK, Sundsvall, HBK, Öster och Åtvidaberg och klart dra ifrån i kamperna mot Halmia och Landskrona. Endast Hammarbys och IFK Göteborgs manskap blev för svåra i de oroliga kastvindarna.

Lugn i hamn – storm på land

Med Åtvidaberg vid sidan seglade skutan in i hamn, med nytt sjökort för 1980 ombord, söndagen den 28 oktober. Ett något skamfilat och skadat fartyg drogs upp på djurgårdsvarvet för lugn och vila och översyn.

Vid "redarstämman" ett par dagar senare blåste det i stället upp till en ordentlig "rensa-luften-storm". Huvuden skulle rulla, sas det, men när molnen skingrats stod djurgårdsekarna trots allt kvar på sina platser som så många gånger förr. Kalhuggningen kom av sig i och med att Gustaf Douglas avstod från det hedersamma uppdraget att styra samtliga sektionsfartyg i den väldiga djurgårdsarmadan för att i stället ägna tid och framförallt fritid åt enbart fotbollsskutan. Därmed gjöts olja på de upphetsade vågorna.

Ny styrman från Norge

Skeppsledningen tog genast itu med rekonstruktionen. En ny styrman engagerades – Arwe Mokkelbost var namnet och bakgrunden norsk. Från uppdrag inom det norska landförbundet och efter en framgångsrik seglats med Karlstads div III-skonert fram till mer spännande seglatser i div II, tar han nu befälet över djurgårdsskutans allsvenska besättning.

Ny vind i seglen

Det blåser en härlig frisk västanvind i de gamla seglen och helt frivilligt samlas manskapet till extra övningar inför säsongen 1980. Det nyanlagda övningsområdet vid Stadshagen slits hårt både fyra, fem och sex gånger i veckan. De gamla erfarna sjöbjörnarna Lindman, Berggren, Grönhagen river och sliter i tackel och tåg för att få ny stil på galejan. Ronald Åman har lappats ihop och tillsammans med Mika Leinonen – nu igång efter ettårig karantän i Brommatrakten – jobbar han för att täta luckorna i de bakre regionerna.

Vissa förstärkningar av det lätta artilleriet synes vara på gång. Forskningen i gamla skeppsrullar ger en förhoppning om att namnen Eklund, Hellström och Sandberg åter kommer att finnas bland manskapet med förnamn Roger, Janne och Lasse. Med fäder som Birger, Olle och Gösta finns vissa garantier för goda arvsanlag.

Åter mot väster

De tyngsta förpostfäktningarna har även i år förlagts västerut. Sista veckan i mars lägger man till i Colchester för avslutande översyn och samövning av befäl och manskap.

"Royal Blue" på uniformen

En dryg vecka senare – den 7 april – går startskottet för årets tävlingar. Den blåvita skutan från Göteborg seglar upp på Stadion för kvartsfinalkamp om Svenska Cupen 79/80 och sex dagar senare är det dags för premiärregatta i allsvenskan. Även denna resa går västerut och i ett stim av glada mästarlaxar går det med för året helt nya mörkblå segel utrustade djurgårdsskeppet till havs mot okända öden. "Royal blue" blir årets färg från topp till skrov med de ljusblå ränderna kvar på uniformsärmar och sidor.

Lycka till!

Vi önskar vår nya styrman och hans besättning lycka till och hoppas kapten Gösta prickat ut de värsta grunden på sjökort -80 så att grundstötningarna inte blir alltför skakande och äventyrliga.

Åke Barrling

Djurgårdens första SM i fotboll kom på den gamla cupturneringens tid och vanns i 1912 års final mot Örgryte med 3-1. Då hade Djurgården två SM-finaler, 1904 och 1906 bakom sig med förluster just mot Örgryte och därtill även en förlust i finalen 1910 mot Göteborgskamraterna, innan det alltså blev utdelning i den fjärde SM-finalen.

Allsvensk kuriosa

Vet Du:

att DIF:s hemmamatcher på *Stadion* givit följande tabellrad:

10 5 3 2 11-7 13

att DIF:s hemmamatcher på *Fotbollstadion* givit följande tabellrad:

3 1 1 1 5-4 3

att DIF:s 13 hammamatcher i Stockholm-Solna givit följande tabellrad:

13 6 4 3 16-11 16

att DIF:s matcher *(hemma* och *borta)* på *Fotbollstadion* givit följande tabellrad:

5 1 2 2 8-10 4

att DIF:s 13 bortamatcher givit följande tabellrad:

13 1 4 8 12-24 6

att DIF:s sluttabellrad är följande:

26 7 8 11 28-35 22

att DIF:s tabellrad blivit följande om matcherna bara spelats första-halvlek:

26 9 13 4 17-10 31

att DIF:s tabellrad blivit följande om matcherna bara spelats andra-halvlek:

26 4 9 13 11-25 17

att sluttabellen i allsvenskan visar att *55* matcher slutat oavgjort av totalt 182

att "hemmatabellen" visar att hemmalagen vunnit *84* matcher och bortalagen vunnit *43* matcher

att "hemmalagen" gjort *280 mål* och bortalagen *181*

att "hemmalagen" tagit *223 poäng* och bortalagen *141*

att HBK svarar för enda nollan i tabellerna nämligen ingen förlust på hemmaplan

att Norrköping och Öster endast förlorat 1 match på hemmaplan

att DIF och HIF tagit 16 resp 14 poäng var på hemmaplan – AIK endast 11

att HIF tagit 14, AIK 9 och DIF endast 6 poäng på bortaplan

att endast 4 *bortalag* har plus-målskillnad på bortaplan (Göteborg 10, HBK 4, Elfsborg 3, HIF 1 samt MFF ± 0)

att endast två *hemmalag* har minusmålskillnad på hemmaplan (AIK – 2, Halmia – 14)

att publikligan visar att DIF de senaste åren haft följande antal åskådare:

	Hemma	Borta	Totalt
1975	103.225	124.438	227.663
1976	90.986	98.534	189.520
1977	105.594	116.445	222.390
1978	65.704	107.512	173.216
1979	107.764	100.005	207.819

Allison:

Fotboll i helg och söcken.

Ett självmål av en skåning blev det föga ärorika debutmålet för Djurgården i samband med den allsvenska upphöjelsen år 1927. Djurgården mötte i sin första match Stattena från Hälsingborg, som också var ett nypromoverat lag i 12-lagsserien. Matchen gick på Stadion, där skåningarna inte drog sig för att ta ledningen med 1-0. Sedan hade de också hyggligheten hjälpa Djurgården med kvittering till 1-1 genom backen Christer Andersson.

Omsider kunde Erik Lindbom göra Djurgårdens riktiga debutmål och är därmed historisk. De 5.000 åskådarna kunde sedan se Djurgården vinna med 3-2.

DN prisade båda lagen: sedan 1924 då allsvenskan startade, har inga nya lag debuterat så förtroendegivande, men det behöver inte innebära, att båda lagen håller sig kvar i serien, hette det i referatet. Reflektionen stämde: både Djurgården och Statterna åkte ur serien så att det bara sjöng om'et . . .

Nästa gång för Djurgården i allsvenskan dröjde till 1936. Det blev en olycklig premiär i och med att Landskrona vann med 3-0, och kritiken var inte nådig: underbetyg åt Djurgården, som består av stora, kraftiga och välbyggda spelare, men det engelska system man praktiserade misslyckades totalt på grund av spelarnas långsamhet.

Djurgården fick vänta i åtskilliga år för att nå allsvenskan i fotboll. Denna körde i gång på hösten 1924 utan att Svenska Fotbollförbundet lät sig bevekas av Djurgårdens böner att betraktas som ett väl så kvalificerat lag som t.ex. Västerås IK, Malmökamraterna, Eskilstuna och Hammarby. Det blev tummen ner för Djurgården, som fick fortsätta att slita ont i division II-fotbollen.

Men 1927 hade man slitit färdigt och nådde allsvenskan. För att dock sluta näst sist och därmed bli återförpassat till undanskymdhet i lägre serier.

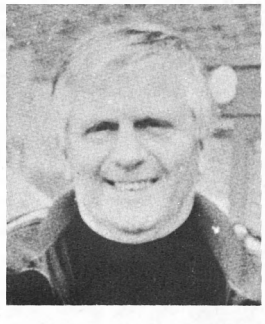

"Materialaren" Stig Annerhög håller reda på fotbollsprylarna.

Det otroliga hände mot Frölunda

Av alla 36 matcherna i elitserien är det inte lätt att plocka ut den mest dramatiska, den tristaste, den mest avgörande, den roligaste etc., men säkert torde vara att ingen av de 9.192 åskådarna glömmer vad som hände i matchen mot Frölunda den 25 november 1979.

Då begav det sig nämligen att Djurgården låg under med 5–7, när bara 1 minut och 12 sekunder återstod att spela. Publiken hade börjat lämna Isstadion. Ingen trodde längre att Djurgården skulle få någon vind i seglen utan att matchen var förlorad.

Men på väg mot utgångarna stannade en del av åskådarna upp, när Hesa Fredrik förkunnade att Djurgården reducerat till 6–7. Kanske i alla fall . . .

Det var nu det hände: en målexplosion utan like. Sedan Peter Wallin gjort 6–7, dröjde det bara 15 sekunder, innan Glenn Johansson prickade in 7–7.

Publiken kokade av spänning. Kunde det av bara farten kanske bli ett segermål? Jo visst, kunde det så. Vid 19.42 tog sig Dag Bredberg igenom det nu chockade Frölundaförsvaret på egen hand och ordnade 8–7.

Ett under hade inträffat. Tre mål på 54 sekunder, och Djurgården hade vänt nederlaget till seger. Så mycket märkligare eftersom bärande krafter av modell Mats Waltin, Håkan Eriksson och Håkan Dahllöf var skadade och tvingades se matchen från åskådarplats.

Det glömmer vi aldrig, sa' åskådarna som stannade kvar.

Tyvärr kom det sedan andra matcher, som man hellre ville glömma. Men in i det sista fanns Djurgården med och slogs om en plats i slutspelet. Tyvärr nu något för sent ute.

Viss tröst blev det i alla fall i och med att sista matchen mot AIK mest handlade om Djurgården, även om det bara räckte till 1–1, genom att AIK:s olympiske målvakt Pelle Lindbergh hade en otrolig kväll och tog allting.

För AIK var det grymt att bara vara ett mål ifrån slutspelet. Det mål som Reino Sundberg absolut nekade att släppa in.

»Ni kunde väl lagt er», hördes en och annan sucka i det svarta lägret. Då hade det annars funnits flera tillfällen för AIK att lägga sig mot Djurgården i de tre tidigare derbyna. Där tog AIK 5 poäng. Hade Djurgården »fått» dessa skulle slutspelsplatsen varit vår . . .

Så här kan de 36 matcherna redovisas omgång för omgång:

Match för match

	hemma:	*borta:*
– Frölunda		5 - 6
– AIK	2 - 7	
– Skellefteå		4 - 4
– Modo	2 - 6	
– Färjestad		0 - 8
– Brynäs	5 - 1	
– Björklöven	8 - 3	
– Leksand		0 - 6
– HV	6 - 4	
– HV		3 - 0
– Leksand	5 - 4	
– Björklöven		2 - 2
– Brynäs		4 - 6
– Färjestad	8 - 4	
– Modo		5 - 5
– Skellefteå	6 - 2	
– Frölunda	8 - 7	
– AIK		2 - 2
– Frölunda	5 - 5	
– AIK		0 - 2
– Brynäs	2 - 4	
– Färjestad		2 - 9
– HV	5 - 2	
– Skellefteå		6 - 5
– Leksand		0 - 7
– Björklöven	3 - 5	
– Modo		3 - 5
– Modo	4 - 5	
– Björklöven		3 - 7
– Leksand	5 - 3	
– Skellefteå	6 - 4	
– HV		7 - 5
– Färjestad	6 - 4	
– Brynäs		2 - 3
– Frölunda		3 - 2
– AIK		1 - 1

I ett ganska tidigt skede kan man väl säga, att Djurgårdens chanser att nå slutspel pulvriserades genom framför allt dessa brakförluster:

0-8 mot Färjestad
0-6 mot Leksand (hemma)
0-7 mot Leksand (borta)

Bara i dessa tre matcher totalt 21-0 i baken. Vad HJÄLPTE SEDAN att över 3 matcher återstod?

"Säcken" sänkte Skellefteå

Elitserien i ishockey körde igång redan den 27 september i fjol och tog inte slut förrän den 20 mars i år. Ett halvårs åkande och kämpande, innan alla mödor kunde redovisas i nedanstående tabell:

Kommer du ihåg match för match, hur det tog emot i början och hur hoppets flämtande låga tändes för att sedan blåsas ut och i stället kasta oss in i en viss oro att hotas av degradering.

Nyckelmatchen spelades mot Skellefteå som hade chansen få häng på oss. Det blev en nervig match, som svängde hit och dit, innan Djurgården kränglade sig ur Skellefteås gastkramning och i sista perioden gick upp till en 5-4-ledning.

I detta läge chansade "lapparna" med att ta ut sin målvakt och försöka åstadkomma en kvittering till 5-5. Kylan hos de våra bäddade i stället för ett sjätte mål. Och gjort av Hans Särkijärvi, som därmed blev 4-målsskytt. Han ensam sänkte Skellefteå.

SLUTET I ELITSERIEN

Leksand	36	18	7	11	156–124	43
Björklöven	36	17	8	11	156–145	42
Frölunda	36	19	3	14	153–137	41
Brynäs	36	17	5	14	130–120	39
AIK	36	16	6	14	137–127	38
Djurgården	36	16	6	14	145–152	38
Färjestad	36	14	8	14	142–145	36
MoDo	36	15	5	16	154–139	35
Skellefteå	36	12	4	20	141–168	28
HV 71	36	8	4	24	113–170	20

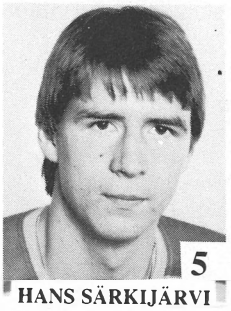

HANS SÄRKIJÄRVI

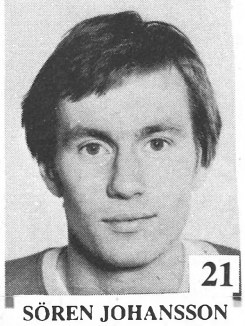

SÖREN JOHANSSON

. . . och Sören sänkte Färjestad

I en följande match var det Sören Johanssons tur att sänka Färjestad med tre mål.

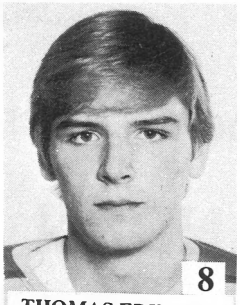

THOMAS ERIKSSON

BO BERGLUND

HUR
LÄNGE
STANNAR
DOM?

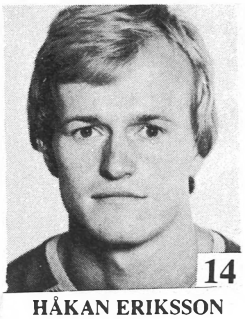

HÅKAN ERIKSSON

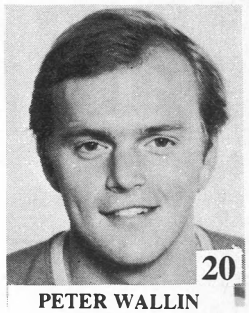

PETER WALLIN

Att hjälpa eller stjälpa

Det finns åtskilligt att oroa sig för om man är ansvarig ledare i en idrottsklubb.

Som t.ex. talangscouterna med feta plånböcker i kavajfickan.

Alla är de ute efter billiga amatörspelare. Inte billiga som spelare, men billiga i inköpspris.

Det är inte bara »den kända spelar-advokaten» från Katrineholm, som etablerat sig i branschen och nu även kastat sig över Ingemar Stenmark till omväxling med sin roll som försäljare av ishockeyspelare till andra sidan Atlanten. Han har många kollegor, som ingenting hellre vill än att sälja våra produkter.

Även om man generöst säger sig »inte ha något emot att grabbarna får ett kontrakt och slår mynt av sin förmåga vid ett tillfälle som aldrig kommer tillbaka», så är det nog många ledare, som svär ve och förbannelse över alla dessa, som lika mycket är ute för att göra storkova för egen del som att »hjälpa» spelarna.

Idrottsstjärnorna är på många sätt gynnade i sådana här fall. De behöver inte söka några jobb genom att plöja igenom tidningarnas platsannonser. Det är knegarnas dystra uppgift. En idrottsstjärna av någorlunda format får »gratisannonser» i tidningarnas sportspalter. Där förmedlas alla anbud och ges rekommendationer. Talangscouterna har att där hämta raka tips om varulagret.

Det behövs inte mycket för att en sportskribent skall antyda att spelaren den och den har fått diverse anbud. Bara att sortera och välja bland dessa. Ofta har inte det minsta lilla anbud strömmat in.

Tendensen är emellertid skrämmande. Det verkar nästan som om varje liten skrivkunnig kille, som getts förmånen medverka i en tidning, måste åtminstone en gång i månaden komma med en »nyhet» av det slaget att ett proffsanbud är på väg. Den lilla sportskribenten (som drömmer om att bli »krönikör» med bild av sig själv och allting), brinner av längtan att en sådan »nyhet» skall visa sig riktig. Eller hur skall man egentligen tolka en sådan här formulering, som vi kunde läsa på vårkanten 1980 i en spridd tidning i Stockholm i samband med att Rolle Åman ådragit sig en skada:

> »Hela Rolle Åmans liv har handlat om fotboll. En frisk Rolle kan snart vara tillbaka i landslaget och åter bli ett hett namn för proffsuppköpare.»

Jo, Jo! Ganska rakt på sak, va? Inte någon önskan att han skall stanna och spela i Djurgården precis. Nej, iväg till proffsfotbollen. Den riktiga proffsfotbollen. Här hemma är allting bara småpotatis.

Kommentar: Beklämmande.

Fastighetsaktiebolaget

TORNET

Stockholm

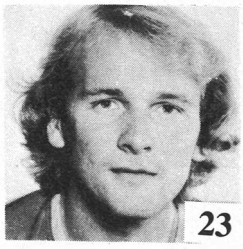

REINO SUNDBERG

Blir det tårar . . .

När det luktar amerikanska dollars eller kanske rentav tyska mark – då blir det oro i våra ishockey- och fotbollsläger. Då tror sig varje spelare kallad till proffssidan, och de får god hjälp av alla slags ryktessmidare. Ibland blir det förstås bingo och vackra slantar till i första hand lirarna när det gäller ishockey och en något mindre slant drabbar väl även klubbarna.

När det sedan inte går som beräknat, när den hårda verkligheten på proffssidan kastar i väg spelarna till farmarklubbar och annat elände, då kommer hemlängtan, besvikelsens ångerfulla tårar och all annan nattsvart reaktion. Då kan det vara skönt att komma tillbaka till modersfamnen och bli en vanlig svensk amatör igen. Med någorlunda hyggligt betalt.

Här ovan en kvintett Djurgårdsspelare, som väl inte alla hotas av proffsspöket men som väl själva inte skulle ha något emot att få ett bud. Bland dem som (när denna tidning går i tryck) fått bestämda besked hör Thomas Eriksson som gjort en explosiv karriär efter att bara för några år sedan ha spelat i S.t Ericscupen och sedan via juniorlaget ryckte in som ett löfte i A-truppen. Där blev det strax kontakt med Tre Kronor och talangscouterna.

Nu håller ishockeyns generalstab tummarna för att Thomas inte ska följas av Peter, Bosse, Håkan och Reino, men om det räcker att hålla tummar, vet ingen.

MONTREAL
melka
Electrolu
JOFA

Åter i topp efter sabbatsår

Rudolf Walldén har gjort come back efter ett års bortavaro. Vi hade en presentation av honom för några år sedan, då han tog hand om rodret, men det har ju blivit flera medlemmar hos oss och dessutom är alltid en ordförande en intressant figur. Varje år är ett nytt år.

Och varför skall inte en nygammal ordförande kunna pressas på någon ny sida av tillvaron och kanske avslöja varför han ville göra come back hos oss.

Vi gav en medarbetare i uppdrag att pejla ordföranden, som i de trängre kretsarna kallas "Rulle", och fick omsider denna intervju:

– Du stannade inte särskilt länge som bas i Överstyrelsen, när du valdes för några år sedan att efterträda Carl-Hjalmar Bodman. Varför tog intresset slut så plötsligt?

– Intresset tog faktiskt inte slut. Det var bara så att jag fick nytt arbete, som krävde hela min tid. Man skall inte åta sig ansvarsfulla uppdrag om man inte tror sig ha tid att sköta dem på rätt sätt. (Som de flesta vet blev Rudolf Walldén 1978 utsedd till VD för KF Industri AB, en av landets större industrikoncerner).

– Du tog alltså ett sabbatsår och glömde DIF, som ju inte hade mindre problem?

– Jag var ju ändå kvar i föreningen och adjungerad till Överstyrelsen. Gjorde väl inte så mycket nytta men var glad att inte helt ha lämnat kamratkretsen. Min återkomst som ordförande beror på att valberedningen fick bråda dagar att ta fram en ny kandidat, när det blev klart att Gustaf Douglas blev ordförande för fotbollsektionen. Hade man haft lite längre tid på sig hade man säkert hittat en annan kandidat. Vid det akuta läge, som uppstod, kändes det därför rätt att tacka ja till valberedningens förfrågan att ställa upp. Det har nu också klarnat lite på den civila kanten och med lite planering skall det nog gå bra.

– Varför blev det DIF?

– Jag har glatt mig och lidit med DIF under alla år sedan jag återbördades från Norge. Mitt känslomässiga engagemang för DIF var därför redan djupt rotat när jag så småningom fick förmånen att aktivt verka i föreningen och på nära håll uppleva Djurgårds-andan och det goda kamratskapet, som råder i föreningen. DIFs ungdomsverksamhet är för mig personligen ett viktigt skäl till varför jag aktivt engagerat mig i föreningen. Idrottsrörelsen gör en utomordentlig social insats bland stockholmsungdomen, tyvärr inte alltid uppskattad efter förtjänst. I Djurgården har vi en utomordentligt fin ungdomsverksamhet. Ett par tusen ungdomar är aktiva i föreningen, en verksamhet som är helt och hållet uppbyggd på insatser av flera hundra ideellt arbetande idrottsledare, som av ideella skäl och utan ekonomisk vinning sätter till sin fritid för att verka i föreningen.

Blandningen av elitidrott, breddidrott och ungdomsverksamhet är också något som gör arbetet i föreningen mycket stimulerande. Föreningens omfattning – DIF torde vara landets största i sitt slag – gör att ingen blir arbetslös. Det finns alltid intressanta uppgifter för den som vill hugga i. Djurgården betyder också för mig en möjlighet att koppla av stressen i det civila arbetet och på fritiden göra något som jag upplever meningsfullt och intressant.

– Något önskemål inför framtiden?

I största allmänhet framgår för föreningen och alla våra sektioner. Just nu att det skall gå bra för våra fotbollsspelare och att Arwe Mokkelbest och pojkarna skall få arbetsro och stöd – även om framgångarna på planen skulle dröja något.

Ett stående önskemål är att Djurgården liksom andra idrottsklubbars betydande sociala insats bland storstadsungdomen vinner ökat gehör bland dom i stat och kommun som har hand om pengarna.

Själv idrottar Rudolf Walldén inte mer än till husbehov genom att springa en motionsslinga runt villan i Bromma. Där bor han med hustru-lärarinna och fyra döttrar.

Avslutningsvis kan berättas att vår ordförande är barnsligt road av att köra bil. Rökning roar honom också fast han respekterar förbudet på våra sammanträden. Skall för övrigt försöka bota sitt begär men frågan är bara hur.

P.S. Någom kändis vill vår ordförande inte fungera som, men ber man honom vackert och ödmjukt om att i alla fall få hans autograf, då får man den serverad så här:

Rudolf Walldén

DIF-basen Rudolf Walldén är en till synes barsk herre, men kan som på vår bild fås att börja att spricka ut i ett leende.

EN PEPPARROT I ÖS

Om du hyr din bil kan du haft att göra med vår nye ÖS-ledamot Åke Sand, som basar för det Svenska Volkswagen AB närstående stora företaget interRent. Har han som närmaste arbetskompis en annan ÖS-man, Sture Danielsson. Därmed får ingen förledas tro att detta företag har några aktier i Djurgården.

Innan Åke Sand – han har i dag hunnit bli hela 44 år – började synas i våra kretsar levde han sitt lugna liv i Enköping, där han spelade fotboll och ishockey på juniornivå. Särskilt minns han att han i en match mötte Knivsta Sandberg, som då spelade just i Knivsta. Troligen krockade Åke aldrig med Knivsta, ty han gick ut skolan i normal ordning, hamnade i Stockholm på Handelshögskolan och klarade en civilekonomexamen. Så blev han konsult och gör nu sitt 13:e år hos interRent.

Djurgårdsintresset hade han med sig från Enköping och gick gärna på våra matcher. Medlem för 5–6 år sedan och därmed lätt att påverka när det i fjol höst blev aktuellt med en förstärkning till Överstyrelsen. Då gled han in som suppleant – vanlig intagningsplats bland de stora pojkarna – och har redan hunnit visa sig välartad och framåt. Som en i pepparrotens värld uppvuxen man ska vara.

Välkommen i kretsen.

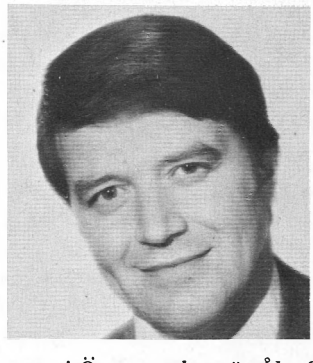

Nytt namn i Överstyrelsen är Åke Sand.

Snabbast i olympisk backe

Efter en uppbromsning i virvlande is och snö steg han ur sitt fordon, skakade av sig olusten och antog sitt vanliga utseende av obekymrad världsman. Då hade han ändå lämnat sin bäste kompis efter sig i backen överlåtande åt honom att tas om hand av sjukvårdare och bäras in i ambulansen.

Med ungefär 150 kilometer i timmen hade hans ekipage alltså gått i mål med en väsentlig del av manskapet borta ur bilden. Han hade naturligtvis ingen anledning att se oberörd ut, "Jätten" i vårt olympiska boblag för fyror, men vad skulle han göra? Bara att hålla masken och verka som om det här var småpotatis och hörde till rutinen.

Innerst inne kände han sig nog litet omtumlad. Man slår inte runt i en isig backe och kommer på rätt köl igen med en man borta – därtill bromsaren – utan att det måste ha känts otäckt på de korta sekunder det hela utspann sig.

Fram till starten hade Carl-Erik och hans mannar haft klart för sig och här var alla tiders chans för Sverige att komma i närheten av de olympiska medaljerna. I så fall för första gången i svensk bobhistoria. Skärpan och samlingen inför sista åket var 100-procentig. Här skulle det åkas och sedan fick Gud Fader hålla en skyddande hand över svängarna.

Men ack, ack. I en kurva var skyddsänglarna ute och fikade, eller vad de nu gjorde, och därmed krävde kurvan mer av Carl-Erik och de andra än de klarade.

"Jag gick nog ner i ett gammalt spår och fick en sladd så att jag kom snett och innan jag hann rycka i tömmarna och få balansen återställd var det hänt. Här finns ju inget utrymme för funderingar. De e ju bara te' åk som min vän Ingemar i slalombackarna brukar säj".

Det var ett mardrömåk för oss. Kunde aldrig tro att något sånt här skulle hända oss även om man förstås borde haft sina aningar efter den vurpa vi gjorde före jul i samma backe. Här gällde ju att satsa allt och att därmed ta en viss risk, men allt var ju under kontroll och allt såg så lovande ut.

Ack, ack och jag som tänkt sluta min långa bobverksamhet med detta olympiska år. Man är ju redan veteran med snart 50 år på nacken. Men inte kan man lägga av efter att ha kört omkull i sitt sista olympiska åk. Det måste bli ett åk till.

Bara att satsa på nya prövningar med hopp att mina kompisar inte ska ha förskräckts av vad som hände. Kent Rönn vill nog vara med om ett finalåk, där han hänger kvar ända in i målet . . .

I tre av våra fyra åk hann vi i alla fall visa att vi höll högsta internationella klass. Bittert att det skulle bli en rova strax inför den olympiska prispallen, säger Carl-Erik Eriksson och gör sig beredd för en ny uppladdning. Om fyra år smäller det ju i Sarajevo med nya åk. Utan rovor?

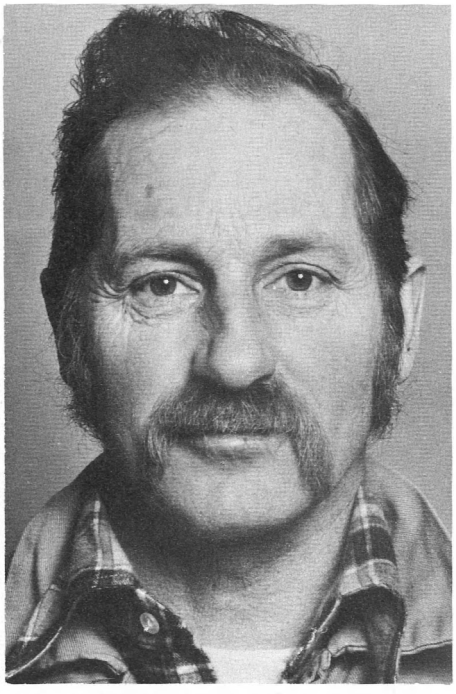

Så här ser han ut Sveriges mesta olympiska bobåkare Carl-Erik med pröjsare och allt.

G-trycket bara försvann

Åtskillig tid efter det att han gjort sin olympiska vurpa träffade vi Carl-Erik, och frågan kom naturligtvis snart att handla om vad som egentligen hände i Lake Placid.

– Jo, nog minns man för backen i LP var verkligen svårbemästrad. När vi var där och körde in oss i december på de internationella tävlingarna avslöjade sig backen ha några kurvor som var direkt felkonstruerade, och det var också i en av dessa som vårt 2-mannaekipage körde omkull . . Då fick jag en rejäl smäll med brutet nyckelben och ett sår i ena armen, som blödde hinkvis. Jag blev ihopsydd och fick tipset att jag inte skulle hinna komma i gång till de olympiska åken. Men visst gjorde jag det. En bonde på Svartsjölandet är van att ta större smällar än så här.

Hur som helst kom mitt gäng tillbaka och vi hade verkligen en jättechans sista dagen att närapå hamna bland medaljörerna. Några av de andra kälkarna kunde ju tänkas hamna i svårigheter i de på några ställen felkonstruerade kurvorna. Tyvärr skulle det bara bli vårt öde . . .

– Och varför hände det, höll du inte rätt spår i ingångarna, frågar vi och försöker verka expert.

– Visst höll jag rätt spår, men plötsligt upphörde vårt G-tryck och vi fick ett oförklarligt kast, varpå kälken stegrade sig och var på väg att välta. Men vi fick en smäll från andra väggen och kom i balans, men då hade vi tappat vår bromsare. Han kunde inte hålla emot när ekipaget for som en jojo.

– Upptäckte du att du tappat en man?

– Självklart, kälken blev lättare och när bromsaren var borta blev gången orolig. Vi kom i mål och där fick jag tag i en walkie-talkie och kunde ropa upp mot backen och fråga om dom hittat någon bromsare. Och det hade dom.

– Det där med att du inte längre hade något G-tryck – vad är det för nys?

– Det vet alla boxexperter vad det är, men du arme man kanske i alla fall hört talas om centrifugalkraften, som gör att man trycks i väg mot väggen i en kurva?

Har du åkt i den roterande tunnan på Gröna Lund kanske du känt något av hur denna kraft fungerar? Det är alltså vad vi bobåkare kallar G-tryck, och det var detta som plötsligt upphörde. På vad vis är svårt att förklara.

Jag kände det bara uppe i skallen att något inte fungerade och så var det klippt. Utan G-tryck klarar man inte den våldsamma farten i en kurva. På sitt sätt en ny erfarenhet för mej. Hade hellre sett att vårt gäng inte behövt tappa detta G-tryck. Kanske vi då fått en placering högt upp, nu blev ju vårt åk ogiltigförklarat. Vi hade ju kommit i mål med en man för lite på kälken. Egentligen skulle man väl haft pluspoäng när man klarar sig utan bromsare, va?

Fram med ullsaxen

När det gäller att vinna 10-delar av sekunder, ja 100-delar av sekunder gäller bland annat att ha en tävlingsdress, som gör

I nästa nummer

KÖPER OCH SÄLJER

Idrottsstjärnor som vill bli proffs, särskilt ishockey- och fotbollsspelare – vänd Er till mig för bästa budet.

Svar till »Fifty-fifty med advokat», Djurgårdarens exp., Klocktornet, Stadion, Stockholm.

minsta möjliga motstånd mot luft och vatten. Men även det mänskliga materialet måste ibland ses över.

Vem minns väl inte hur simmarna vid de olympiska bassängerna inte blott utrustade sig med tunnaste möjliga trikåer – liksom hastighetsåkarna på skridsko och även skidlöparna antingen de kör på längden eller tvären – utan när det gällde simning förstod man också att vattnet stretade emot om man var allt för luden på kroppen och i ansiktet

Några helskägg har aldrig blivit världsmästare i simning men man kunde om man rakade sig över hela kroppen och ovanpå hjässan vinna några tiondels sekunder. Som Gunnar Larsson gjorde i München 1976.

I bobsleigh-världen har man länge undrat hur Carl-Erik Eriksson, olympier fyra gånger, tror att han skall kunna ta guld med den väldiga buskvegetation, som pryder (?) hans ansikte.

– Är det bara fråga om de, så får jag väl ta fram ullsaxen, svarade Carl-Erik. För någon skönhetstävling vinner jag i alla fall inte.

En filosof

Ibland är Carl-Erik något av en filosof och vad han oftast går och funderar på hemma på gården i Kungsberga är idrottens orättvisor.

– Jo, vad jag tycker är upprörande är hur en kille som super och har sig och därmed låter sjukskriva sig några dagar framöver. Han får behålla sina ekonomiska förmåner, sjukpeng och allt vad det handlar om. Trots att det alltså är en självförvållad sjukdom, som hindrar honom att jobba.

Hur olika är det inte för en idrottskille, som är ute och representerar Sverige eller sin klubb. I nåder kan han kanske få tjänstledigt och får givetvis då också förlora sin arbetsinkomst. Bättre att supa sig full och få betalt för'et. Det är väl upp och nervänt. Skötsamheten blir magert belönad. Men jag föredrar att spola kröken och må hyvens.

Nu avslöjas en ny maktfaktor

Allsvenska ishockeygubbar vill slå på stort

En för många i Djurgården kanske okänd »maktfaktor» har vår detektiva avdelning äntligen kommit på spåren. En organisation med egen kassa och egna möten. Men med insyn i handlingarna av hur mycket folk som helst med förmåga att betala för sig . . .

Det här låter väl rätt spännande, men för att ingen skall skaka av upphetsning är det väl lika bra att på en gång avslöja att det handlar om slocknade ishockeystjärnor med Lasse Björn, Rolle Stoltz, Lill-Stöveln och andra berömdheter i spetsen.

På gamla dar har dessa åter satt igång puckandet och reser nu land och rike runt för att visa upp sina färdigheter mot en blygsam entréslant. Som dock är tillräckligt stor för att rörelsen skall gå ihop.

Den som berättar detta är Gösta Bohlinder. Som sköter den administrativa delen av verksamheten och som även i övrigt har uppdrag i ishockeysektionen.

– Jo, det här berättar jag gärna i förhoppning att vi ska bli om möjligt än mer kända och få ytterligare matcher. Kanske tiden har mognat att det ska bli en egen gubbserie med inslag från hela landets gamla avlagda storspelare, säger Gösta B. Här några resultat från säsongens matcher:

– Södertälje 6–1
– AIK 4–1
– Hammarby 10–5 och 3–3
– Göteborgs stadsgubblag 8–8
– Gustavsberg 7–2
– komb. Södertälje, Väsby, Stocksund 1-5
– Västerås IK 8–8

I den sista matchen låg Djurgården under med 5–8 men spurtade på slutet, då Lasse Björn fick tillfälle slå in kvitteringen. »Och det fick man veta av under hemresan från Västerås, där det hade samlats 800 betalande åskådare», säger Gösta Bohlinder.

– Ekonomin ja? Jo, tackar bra, vi drar folk, ofta till invigningar av nya konstishallar. Det är vår egen lyskraft, som lockar folket. Vi har alla kostnader täckta, och jag skulle tro, att vi också har ett par tre tusen kronor på bank. Dom pengarna går inte in i några andra kassor utan är våra egna . . .

Vi planerar en gubbserie på 7–8 lag för att spela en serie efter mera ordnade förhållanden nästa vinter. För egen del fordrar vi då att få träningstid åtminstone en gång i veckan. Tror inte att vi därmed skall få höra att vi inkräktar på andra yngre spelares kanske mera legitima intressen att få träna rationellt. Det skall säkert finnas plats för oss också. Och så får vi kanske sköta sommarträningen på annat sätt . . .

I RIKTIGA FÄRGER

Vår utrustning är inte något som vi klämmer Djurgården på. Vi har egna prylar. En del skridskor är grabbarnas från forna dar i mästarlaget. Vi spelar i riktiga tröjor i ljusblått, gult och rött, som var Djurgårdens ursprungliga färger, innan det blev vad det nu blivit . . .

Stommen i vårt lag härstammar från SM-finalen 1959. De flesta är alltså komna till mogen ålder med några små undantag. Vi har Stig Larsson och Björn Palmqvist med som lagets juniorer, och särskilt Björn har gjort fina matcher.

Sven Tumba-Johansson är naturligtvis alltid full av lust att vara med, men han har aldrig haft tid. Inte en enda match. Samma med Hasse och Stig Tvilling, som säkert skulle platsa.

Bland de mest försigkomna är Yngve Johansson och Tommy Björkman som målvakter, vidare gamla trogna paret Lasse Björn och Rolle Stoltz, Lill-Stöveln Öberg, Kurre Thulin, Kurre Svensson, Anders Rylin, Totte Bengtsson, Kalle Lilja – med landets mest dräpande repliker – Ove Svensson, Åke »Rya» Rydberg. Varjämte Lill-Lulle Johansson är på gång.

BARA RAKA KLUBBOR

Lagledare är Leif Markusson och Ronny Andersson håller i materialet. När han beställer klubbor kommer ofta tillägget att det ska vara »raka» klubbor. Som man kunde spela och skjuta med från båda sidor. Förr i tiden.

Det är ett kul gäng det här och publiken glömmer oss tydligen inte alls. Men så är vi också verkligen högst sevärda, betonar Gösta Bohlinder.

I vardagslag är han inte marknadschef. Han har en 28 minuter äldre tvillingbror vid namn Classe. Dom två är »likare» än Hasse och Stig Tvilling. Faktiskt vet jag inte om jag i denna intervju talade med Gösta eller om det var hans brorsa . . .

Kalle L.

1989 är Djurgården i världsfinal

Ett vägskäl för ishockeyn

Inför 1980 och 80-talet!

Någon pangstart på 1980 fick vi inte men vi har nu bestämt oss för att stryka ett streck över det som varit och börja räkna 80-talet från och med dagens match mot HV/71. Vår målsättning ligger fast dvs att gå till slutspel.

Innan det är dags att fastställa de fyra slutspelslagen. Eftersom serien fortsätter att vara så jämn – alla slår alla – så har vi definitivt inte "gjort vårt" i årets elitserie. Vi hoppas och tror att vår trogna hemmapublik fortsätter och ställer upp – ni kommer verkligen att behövas då många tuffa och ovissa matcher återstår.

Så till något helt annat, nämligen några funderingar kring utvecklingen av svensk ishockey under 80-talet. För varje decennium som hittills gått, och särskilt under 70-talet, har ishockeyn här hemma utvecklats mot ett allt högre speltempo, bättre tränade spelare och mot en ökad kommersialisering av det som är runtom ett topplag. Vi tror att 80-talet kommer att innebära ett vägskäl, dvs att man så småningom blr mer eller mindre tvungen att välja väg. Antingen mot en fortsatt utveckling till helproffs, med allt vad det innebär, eller också får vi acceptera en ökad utflyttning av spelare till såväl Kanada/USA som en rad europeiska länder med proffsklubbar.

Detta torde dessutom innebära att vi tappar ytterligare tempo gentemot t.ex. ryssar och tjecker. Svenska lands- och klubblag får det allt svårare att hävda sig på det internationella planet. Svensk ishockey kommer att hamna i ett skikt en bra bit under den absoluta toppen. Svensk ishockey stannar upp i utvecklingen och går helt enkelt bakåt i stället.

Vi spelare hoppas att så inte blir fallet utan att svensk ishockey ges samma möjligheter som andra att utvecklas mot en sport på heltid. Vi är helt medvetna om att för att nå detta mål måste ytterligare betydande ekonomiska satsningar göras. Vi vet att såväl industri, kommuner, spelare m.fl. måste satsa hårt för att vi skall nå dit men vill alla och är det ekonomiskt genomförbart kan t.ex. Djurgårdens ishockey anno 1989 fungera enligt följande. Spelarna är helproffs med träning på dagtid och matcher på kvällarna. Antal seriematcher i grundserien ä: 52, serien består av 14 lag. Dessutom spelar vi, som ett av Sveriges 3 bästa lag i en europeisk liga där vinnaren möter NHL's bästa lag i en världsfinal om bäst av 7 matcher.

Tack för i år!

Tack för den här säsongen. Djurgår'n igen. Att vi lyckades ta SM-silver beror mycket på er som stöttat oss, hejat fram oss och trott på oss även när det varit tungt. Ni har skapat en stämning runt arenan som vi grabbar i laget verkligen känt, och som gjort att vi kunnat pressa fram allt det hockeykunnande vi har inom oss. Utan vår trogna publik hade vi kanske inte lyckats. Tack för den här säsongen – vi kommer snart tillbaka. Redan den 27:e september brakar det loss igen.

Försäkra dig om en bra plats redan nu!

Hovet har varit i det närmaste fullspikat under våra matcher. Djurgården drog mest publik. 285.000 under hela säsongen. Med de förutsättningar vi har inför nästa säsong så lär det nog bli lapp på luckan i fortsättningen också. Därför vill vi rekommendera dig som vill vara med om härligheten att skaffa dig en bra plats redan nu. Köp Djurgårdens VIP-kort – det ger dig i korthet följande fördelar.

– Du har alltid en garanterad sittplats – samma stol på alla matcher. Du slipper stå i kö och riskera att få vända om vid vändkorsen.
– Kortet gäller vid alla hemmamatcher i elit seriens grundspel, 18 st, plus vid två bortamatcher - toppderbyna mot AIK.
– Du får de bästa platserna. Alla VIP-kortinnehavare får platser på mittensektionerna på de bägge långsidorna.
– Det blir inte dyrare med VIP-kort. Samma kostnad som om du köper separata biljetter till varje match.
– Du får vara med om lottdragningar, överraskningar och extra förmåner.

Först till kvarn får först mala!

Antalet VIP-kort är begränsat. Det finns redan ca 1.000 VIP-kort utfärdade till den gångna säsongen och vi vet att de flesta kommer att förnya sina innehav. Därför gäller det att snabbt försäkra sig om ett VIP-kort. I tur och ordning som beställningarna kommer in så fördelas platserna. Snabba beställningar betyder bättre platser.

God idé för företagare – gör VIP-kortet till ditt representationskort.

Du som är företagare och som ibland måste gå ut med affärsbekanta kan ha stor nytta av vårt VIP-kort. Bjud på en annorlunda och uppskattad form av representation - spola krogen och gå på hockey. Har du några VIP-kort i skrivbordslådan så kan du ta med dig dina affärsbekanta på toppmatcherna i elithockeyn. Och när du inte går ut med dina kunder så kan du uppmuntra dina medarbetare med en hockeybiljett.

Du kan också köpa en "aktie" i Djurgårdens Hockey. Den kostar 5.000 kronor och ger i utdelning två stycken VIP-kort per säsong fem säsonger framover. Det innebär att du skyddar dig mot prishöjningar för de närmaste fem åren.

Vår hockeyaktie kan inte återlösas men får däremot överlåtas till annan person. Vill du veta mer så kontakta vårt hockeykansli – 08-50 80 50.

Du betalar kontant, mot faktura eller med Köpkort!

Vårt VIP-kort kostar 500 kronor och gäller som sagt för tjugo matcher. Antingen betalar du kontant mot postförskott, mot faktura till företaget eller så kan du betala med Köpkort. Om du betalar med Köpkort så innebar det att du sprider ut betalningen under en längre tid. Har du redan ett Köpkort (det har 350.000 människor i Sverige) så vet du hur praktiskt och enkelt det fungerar. Om du inte har det så kan du få en folder med alla bestämmelser och ansökningsblankett på närmaste bank.

Så här beställer du ett VIP-kort!

1. Enklast är att du fyller i och sander in kupongen har intill.
2. Du går till NK på Hamngatan i Stockholm. Kortet beställer du i klubb-shopen.
3. Du beställer ditt VIP-kort i Klocktornet på Stockholms Stadion vid någon av Djurgårdens hemmamatcher i fotboll. (Premiär: 22 april.)
4. Du ringer till DIF:s kansli: 08-50 80 50.

Beställ före den 5 april så får du en fribiljett till Djurgården – IFK Göteborg.

Den 22 april spelar Djurgården första hemmamatchen. Djurgården tar emot Ånglarna på Stockholms Stadion. En toppmatch direkt. Härliga Ånglarna med Ralf och de andre brede pöjkarna från Göteborg mot vår kanonklacke. Vi har vikt fribiljetter till den matchen för er som beställer ett VIP-kort före den 5 april. En biljett per VIP-kort. Missa inte chansen. Beställ redan idag!

Beställningskupong:

Jag vill inte missa några matcher och vill försäkra mig om en bra plats inför nästa säsong så därför beställer jag ..... st VIP-kort à 500:-

☐ Jag betalar mot postförskott. ☐ Jag betalar mot faktura till företaget. ☐ Jag har Köpkort och betalar med det.

Namn .....
Företag .....
Adress .....
Postnr .....
Postadress .....

Kupongen insändes i fullt frankerat kuvert (porto 1:30) till: DIF Hockey, Box 8073, 104 20 STOCKHOLM.

Med en helsida i vår största morgontidning tackade Djurgården i fjol sin otroliga publik, som ställde upp i massor på Hovet och verksamt bidrog till att det blev en slutspelsplats.

Detta tack fick man givetvis inte förmedlat gratis – så flotta är inte tidningarnas ekonomiavdelningar – men vår ishockeystab ansåg det dock motiverat att offra en slant. I normala fall går en helsidesannons av detta slag på ungefär 25.000 kronor.

Den 10 maj 1989 blir Djurgårdens ishockey världens bästa klubblag efter vinst över Montreal Canadiens inför ett fullsatt (20.000) "Nya Hovet". För publiken är servicen oerhört utvecklad. I hallarna finns t.ex. intern-TV som ger repriser, mål från andra arenor, statistik, tabeller m.m. Matcherna kan t.o.m. ses direkt i bostäder via lokal-TV osv. osv.

Kan denna utveckling mot helproffs införas i Sverige kommer spelarflykten till andra länder att helt upphöra. Vi kan vidare målmedvetet satsa hårdare på ungdoms- och juniorverksamheten och så att säga ständigt ha topplag som presterar topphockey. Och som sagts ovan inom 2 a 3 år kommer vi till detta vägskäl och det gäller då att vara förberedd för beslutet. Det är dags att vakna upp nu och börja förberedelserna för det ena eller andra alternativet.

A-lagsspelarna

ISHOCKEYPREMIÄREN

Ännu dröjer det ett tag till första nedsläpp för ishockeyn i höst i elitserien. I väntan på puckens glidande går det ju bra att titta hur fotbollarna studsar på gröna gräsmattor. Tids nog blir det kallt och vinter och ishockey.

Hur som helst kan vi nu avslöja, att elitserien kör i gång den 5 oktober, då vår hemmapublik får nöja sig med att se – AIK. De kloka programmakarna tycker nämligen att Leksands publik skall få se Djurgården i premiärspelet denna dag.

Så här är första omgångens matcher den 5 oktober:
AIK–Björklöven,
Leksand–Djurgården,
Modo–Färjestad,
Frölunda–Södertälje,
Skellefteå–Brynäs.

Första derbyt i Stockholm – det blir fyra sådana – äger rum den 30 oktober, då Djurgården möter AIK i hopp om att det äntligen skall bli Djurgårdseger. I fjol blev vi utan sådana.

EFTER DOM FÖRSTA PRÖVOÅREN

Det var inte någon lätt uppgift, som Bengt Broberg – tidigare i Mälarhöjden – tog på sig, när han valdes att efterträda Ulf Adelsohn för något år sedan. Visserligen fick han vid sin sida ett proffs som Hasse Swedberg och därtill andra kvalificerade krafter på kansliet men allt som handlar om idrott på hög nivå är i alla fall en vansklig historia, där tillfälligheter kan driva sitt elaka spel.

Bengt kunde snart konstatera, att han flöt fint in i driften av vår ishockeysektion och efter ett första år hade han gjort så goda erfarenheter, att han tog ytterligare på sig ett år i tjänsten. Första året snudd på SM, andra året ett futtigt mål ifrån att gå till slutspelet. Det smakade mera.

Efter första året gjorde vår ishockeyordförande en kort sammanfattning, ur vilken vi återger synpunkterna härintill.

Ett av hans mål har varit att få till stånd en omfördelning av matchintäkterna för hemmalagen i elitserien. På Isstadion drar vi ofta fullsatta hus, men vid returmatchen ute i landsorten kommer knappt hälften av samma antal åskådare som på Hovet. Hittills har man delat fifty-fifty, vilket gynnar de mindre publiklagen, som fått del av de stora nettona på Hovet.

Det blev mera pengar

Nu har det ljusnat på ekonomisidan, rapporteras från Göteborg, när denna tidskrift går i tryck:

Den länge önskade omfördelningen av intäkterna i elitserien gick då igenom på ett extra årsmöte. Nyheten innebär att det i stället för det gamla orättfärdiga systemet med fifty–fifty kommer förbundet att (i stället för tidigare, 20% efter planhyra, domarkostnader etc.) få nöja sig med 2:10 kr per åskådare, medan gästande lag kan tillgodogöra sig 4:50 kr per åskådare. Resten går alltså till hemmalaget. För Djurgårdens del kan det innebära ett extra kassatillskott på omkring 100.000 kronor. Alltid något.

Frölunda räknar med att få en kvarts miljon extra. Publiken får troligen betala en del av kalaset med högre entreavgifter.

Ishockeybasen i medvind

Det har gått ett år sedan jag på årsmötet fick förtroendet att leda Ishockeysektionens verksamhet. Det gångna året redovisas utförligt på de följande sidorna i denna verksamhetsberättelse. Vad jag vill göra här är en mer personlig betraktelse och kanske också peka på de arbeten, som jag upplevt som väsentliga under året.

Det handlar ju idag väldigt mycket om pengar. Det är ett centralt problem när det gäller driften av en elitklubbs hockeysektion. Vårt arv på denna sida var gott, och satsningen som gjordes förra året innebär ett fullföljande av de planer, som sektionen målmedvetet arbetat på tidigare.

För att kunna se resultat av och samtidigt göra en uppföljning av en sådan ekonomisk satsning måste verksamheten delas in i drift och investering.

Driften klarar vi för A-lag, J-lag och U-sektion genom att alltid presentera topplag på banan, och därigenom få den så nödvändiga publiken. DIF har idag publikmässigt sett Sveriges mest populära ishockeylag. Det greppet skall vi behålla! Driften klaras också genom en enorm arbetsinsats på junior- och ungdomssidan. Här finns inga intäkter att tala om, men här finns mycket duktiga ledare, som kan hålla i slantarna. Att alltid vara kostnadsmedveten är ett krav för verksamheten på alla nivåer.

Investeringar klarar vi genom ett fördjupat och mer långsiktigt samarbete med näringslivet. Att skapa långa, säkra intäkter som balanserar långa investeringslån är ett utmärkt sätt att kunna satsa vidare på den linje som den gångna säsongen stakat ut.

Nu är ju dessbättre allt inte pengar. Det kamratskap och den gemenskap som genomsyrat verksamheten på alla nivåer är minst lika värdefull. Min personliga uppfattning är att sektionen DIF-hockey har en tung och värdefull gemensam nämnare, som gör att vi alla drar åt samma håll. Och detta ger resultat. SM-silver för A-laget, SM-silver för J-laget och flera guld för U-lagen i S:t Erikscupen.

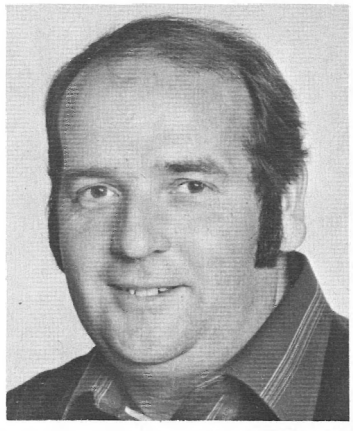

Det mesta fick Bengt Broberg infriat i sin målinriktning för 1979-1980.

Här finns det emellertid utrymme för ytterligare förbättringar. Att stärka banden mellan dem som på olika nivåer sliter med vår hockey kan göras genom satsning på

- eget klubbhus med allt under ett tak
- ungdomskonsulent på heltid

Vi måste givetvis parallellt med detta även satsa på kvalité hos alla lag. Den höga nivå vi nu håller på lagen inom sektionen visas just av de förnämliga resultat som uppnåtts. Denna nivå skall bibehållas!

Till våra yttre vänner och "fiender" är relationerna som de brukar vara. Det är kanske svårt att i detalj gå in på alla de olika problemen här, men en liten listning visar i vilken riktning jag tycker styrelsearbetet skall drivas på detta område:

- vidareutveckla samarbetet med kommunen vad avser arena, vakter, kort osv.
- via Serieförening och Hockeyförbund verka för en omfördelning av matchintäkterna
- fortsätta långsiktiga samarbeten med näringslivet
- ytterligare förstärka vår egen ekonomi genom aktiviteter utanför själva rinken.

Bengt Broberg, ordförande

Byggnadsingenjör Reinhold Gustafsson

Holländaregatan 20, 104 30 STOCKHOLM 45 - Telefon 23 55 25

Projekterar och bygger

industribyggnader, förvaltningsbyggnader, sjukhus och bostäder

Allt för Er inredning

NÄR DET GÄLLER **OMBYGGNADER**

OCH **RENOVERINGAR** HAR VI ALLA

HANTVERKARNA

RITNINGS- OCH KOSTNADSFÖRSLAG LÄMNAS

HELTÄCKANDE - LINOLEUM - PLASTMATTOR

ALLINREDNING SVEN ÖBERG

Stockholmsvägen 60 C, 181 42 Lidingö

Telefon 08-765 46 16

50 miljoner att dela på...

Trots det skärpta ekonomiska läget för hela det svenska samhället är vi i Stockholms friluftsförvaltning beredda att stärka vårt stöd för idrotten, säger Thore Hallbäck, chef för stans idrottssida.

– Vi räknar med en 50 miljoner kronor högre satsning under närmaste 4-årsperioden, och det betyder att Stockholm skall hänga med bättre. John-Olle Persson har ingalunda hotat att idrotten ska komma på mellanhand trots stans krympande finanser. Mycket vad vi gör går ju ut på breddidrotten, och därför är det tacknämligt med Djurgårdens stora satsning på ungdomen. Det kommer att löna sig – så mycket törs jag lova. Det innebär inte att vi därför glömmer bort elitsidan. Den behövs som stimulans för hela verksamheten. Aktivitetsbidraget har ju redan räknats upp i vår budget och rör sig nu kring ca 50-lappen. Och vad har väl inte noll-taxan på våra idrottsplatser redan betytt.

Vi har många minusposter att dras med i idrottsbudgeten.

Vare sig Stadion eller Johanneshov är anläggningar som är lönsamma. Inte ens

fulla hus på Isstadion på "Hovet" ger sådana pengar att rörelsen går ihop. Upprustning behövs både här och var och de moderniseringar, som närmast är aktuella rör sig om både Stadion och Isstadion. På sikt skall det alltså bli bättre.

Vi gläds åt att Djurgården fortsätter att vilja vara en klubb med hemortsrätt i Stockholm – det talas ju så ofta om s k utflyttningar – och därför kommer Djurgården att inte glömmas bort. Mycket har ju redan serverats som t. ex. banorna med värme på Stadshagen och det stora projektet på Hjorthagen, som inte minst Djurgården får dra fördel av.

DIF-HJÄLP ÅT BRYNÄS

I jämförelse med allt ståhej på och omkring fotbollsårsmötet blev ishockeyns motsvarande möte en fridens tillställning på Carlton med endast de allra närmast sörjande närvarande. Av vad man kunde se fanns ingen av de aktiva spelarna med – de höll på med sin första sommarträning – och för övrigt visste de väl att styrelsegubbarna så skickligt brukar ta hand om deras problem och önskemål.

Den gångna säsongen redovisades som en halv besvikelse i och med den missade platsen i slutspelet. "Vårt lag hade sådan kapacitet att det borde tagit en fjärde plats, menade Hasse Swedberg, men genom en sällsynt olycklig upptakt med endast 1 poäng på de sex första matcherna kom säsongen snett. Allt gick inte att reparera men bara ett mål skilde ju från en plats i slutspelet".

På sitt sätt kan väl Brynäs tacka Djurgården för SM-tecknen, ty om Djurgården vunnit nyckelmatchen i Gävle i näst sista seriematchen skulle Djurgården och inte Brynäs gått till slutspelet. Nu hjälpte Djurgården alltså upp Brynäs i nivå med sig själva som 10-SM-tecken klubb. Djurgården hade i flera år stått som mesta SM-klubben med sina tio mästerskap, varav sex i följd, men nu tog Brynäs vara på chansen och nådde också fram till tio SM. Vem rycker ifrån härnäst?

SEGA GUBBAR

Slitstarkast i elitserien var tre spelare, som gjorde alla 36 matcherna:
Lars-Fredrik Nyström,
Bosse Berglund,
Peder Nilsson.
Närmast kom:
Hans Särkijärvi 35,
Thomas Eriksson 35,
Dag Bredberg 35,
Stefan Perlström 34,
Reino Sundberg 33,
Tord Nänsén 32,
Mats Waltin 31,
Glenn Johansson 31,
Claes Göran Wallin 31,
Peter Wallin 30.

FEM KÄMPAR PÅ BÄNK

Om våra ishockeykämpar inte vann SM eller ens nådde slutspelet, så märktes deras ambitioner i andra avseenden. Som t.ex. i utvisningsligan. Denna vanns av Anders Broström, en av de på bortaplaner så hatade lirarna i V. Frölunda, med 98 utvisningsminuter. Men sedan ställde Djurgården upp i närmaste klungan med

Peter Wallin 66 minuter
Thomas Eriksson 62 minuter
Stefan Perlström 59 minuter
Hans Särkijärvi 52 minuter
Bo Berglund 50 minuter

Man vinner inga matcher i utvisningsbåset. Brukar det ju heta. Men det är nog skönt att koppla av där ibland.

I skytteligan kom Bosse Berglund på 5:e plats med 36 poäng. Femma blev även Reino Sundberg fast i målvaktsligan med 7.7 poäng.

DIF ett världslag . . .

Kära Djurgår'n.
Jag (Måns Gahrton, ständig medlem nr 1618) ska med glädje försöka besvara era frågor.
1) Jag började »heja» på DIF redan som en liten, liten grabb eftersom de stora grabbarna i kvarteret övertygade mig om att det var det enda rätta. Jag spelade fotboll, så redan då var ju drömmen att få spela i DIF:s A-lag (helst som proffs). Några år senare så värvade Rolf Theblins son Åke mig till att spela i DIF:s pojklag, så då blev jag medlem.
2) När DIF spöade AIK med 2–1 i fotboll för ett par år sen inför 40.000. Vilken stämning. Och DIF:s 7–0 på Landskrona inför inte fullt så många (2800) i fjol. Det var verkligen rätt åt alla svikare att de missade denna uppvisning av ett Djurgår'n som denna dag skulle fått Argentinas landslag att verka som ett sämre division 3-lag vid en jämförelse. Och Landskrona, ja, det var som ett halvtaskigt korplag mötande ett världslag i toppform. Hockeyns segermatcher i slutspelet och dessförinnan mot AIK (från 0–3 till 5–3, vilken match).
3) Kallurs skada i SM-slutspelet och ett par derbyn som jag låter vara onämnda . . .
4) Jag är och har varit aktiv i många idrotter. Främst i fotboll där jag lirat i DIF, men nu »varvat ner» till lilla Lillsjö IF.
5) Öka fotbollspubliken. Ett par bra initiativ har tagits inför denna säsong (t.ex Åman, MacDonalds). Hockeyns matchprogram borde ta efter fotbollens. Inför slutspel i fotboll!
6) Öka intresset, dvs publiken t.ex sänk priserna till fotbollsmatcherna, ha lite mer show kring matcherna.
7) Nix. (Nej.)
8) Ja
9) DIF vinner fotbollsguld, publiken ökar. Jag vill ej uppleva att det kommer under 5000 på några matcher. Jag vill ej uppleva att Djurgår'n ej satsar ordentligt på fotboll och hockey. Mera köp i stil med Kallur, Waltin, Åman men satsa också på ungdomsverksamheten.

Hej, lycka till
önskar
Måns Gahrton

Ingen trollkarl

Tro inte på några underverk!

Detta var egentligen vad Arwe ville ha sagt, när han tillfrågades om när Djurgården skulle ha ett storlag fixt och färdigt.

Det tar sin tid att bygga upp ett starkt lag, och själv måste jag få tid att känna materialet bättre även om jag redan efter några månader har en rätt klar bild av var vi står. När jag först kontaktades av Djurgårdens ledare visste jag att det funnits en viss oro och spänning i fotbollslägret, det var inte något problem för mej. De som ville hålla på med skyttegravskrig fick väl fortsätta med det bara vi som skulle åstadkomma ett starkt lag inte störtdes.

Vi måste satsa på den inre uppbyggnadsverksamheten med egna ungdomar för det kan inte vara försvarbart att köpa spelare för priser kring 200.000 kronor per styck utan att man vet att just en sådan spelare går in i vårt mönster. Och sponsorer som kastar fram halvmiljonbelopp att köpa för tror jag knappast existerar. Får man fram bara en spelare per år ur den egna produktionen kan man vara tillfreds.

Även om vi bara får fram 50 procent i effektivitet av våra egna satsningar inom klubben är det ett bra utbyte. Förresten vill jag gärna avdramatisera vårt tränarjobb och bara slå fast att ett lag måste byggas på vissa fundament. Det ska finnas en stark styrelse och ett fungerande kansli, spelarna ska förmås att ta ut allt av prestanda och så ska vi ges tid att arbeta. Det finns inga genvägar och inte heller går det att trolla.

Inte spelar Malmö engelskt

Vid en tidpunkt, när de svenska fotbollsexperterna allt oftare sätter frågetecken för den tråkiga typ av fotboll som en del engelska tränare försöker få svenska elever att anamma, vore det naturligtvis upplyftande om tråkigheten hade spelat ut sin roll. Därmed skulle man ju också vinna tillbaka publik och även spelglädjen hos de svenska spelarna. Bara att kasta av sig bojorna och spela på kul igen . . .

Inte spelas det fotboll i engelska ligan på det sätt som Malmö och Halmstad gör. Jag har faktiskt sett rätt mycket engelsk fotboll utan att nu kunna se att man lärt sig särskilt mycket av deras spelsätt, då den förvandlats till »det engelska systemet» i MFF och Halmstad.

Denna värdering av Arwe Mykkelbost fick en utvald krets i Djurgården ta överraskande del av, när vår nye tränare gjor-

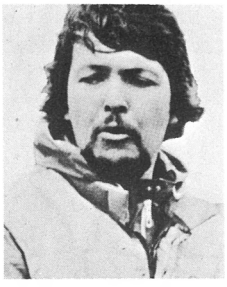

de en kort presentation av sig själv och sättet han vill lära Djurgården att spela fotboll på. Och vi som sett engelska ligamatcher i Tips-Extra har ju inte heller känt igen MFF och HBK som spelande med taktik och offensivlusta av modell Manchester, Arsenal, Nottingham och Liverpool för att nu nämna några namn.

LIVSTECKEN I SQUASH

I pressläggningsögonblicket av denna förnämliga tidskrift visar det sig dessvärre, att något bidrag från vår squash-sektion inte influtit.

Som ett livstecken har vi klippt ur DN följande summering kring damernas allsvenska avslutning:

Om någon kommentar skall göras, får det bli att Roslagens tjejer varit bäst.

Allsvenskan damer:

Djurgården—Roslagen 0—4, S:t Erik—Lidingö 1—3, Djurgården—Lidingö 2—2, Roslagen—S:t Erik 4—0, Djurgården—S:t Erik 2—2, Lidingö—Roslagen 0—4, Malmö—Solna 4—0, Segeltorp—Gustavsberg 0—4, Malmö—Gustavsberg 3—1, Segeltorp—Solna 0—4, Malmö—Segeltorp 4—0, Gustavsberg—Solna 4—0.

Slutställning

Roslagen	14	12	2	0	49— 7	26
Malmö	14	9	3	1	43—13	23
Lidingö	14	8	3	3	35—21	19
Djurgården	14	5	4	5	30—26	14
Gustavsberg	14	3	5	6	25—31	11
Solna	14	2	4	8	17—39	8
S:t Erik	14	2	4	8	17—39	8
Segeltorp	14	0	3	11	8—48	3

ANNAT LIVSTECKEN

Har vi handboll i Djurgården?

Så undrar röst i vår telefon. Även om vi inte hört talas om Djurgården i samband med några fullsatta hus i Eriksdalshallen eller fått några direkta besked från vår sektion, så kan vi via en spalt i SvD meddela, att visst spelar vi handboll.

SÅNG OCH MUSIK

Anna Dettner debuterade i en soloroll som sångerska à la Birgit Nilsson på Gamla Djurgårdares senaste jubileumskväll på Stadion. En musikskribent var närvarande och skrev efteråt:

– Anna har inte någon stor röst, men den bor vackert.

Ungefär som när en annan skribent efter en föreställning med »Värmlänningarna» skrev om stackars Anna:

– I vansinnesscenerna var Anna inte så tokig.

Vem minns väl inte betygsättningen av Ophelia:

»Ophelia spelade icke vansinnig. Hon var det.»

Anna Dettner

När vi gav redaktionssaxen i uppdrag att göra ett klipp ur tidningen blev det följande avslöjande om läget i de serier, där Djurgården 1 och Djurgården 3 håller vårt handbollsnamn vid liv:

Klass H 4 B:

Hellas 2	15	14	0	1	417—283	28
Rutger	15	13	0	2	467—289	26
Mockasinen	15	8	0	7	312—301	16
Djurgården	15	7	1	7	343—370	15
Essinge	15	6	1	8	356—377	13
Silwing 2	15	4	3	8	263—336	11
Väntorp/S2	15	3	4	8	301—350	10
HK SS -77	16	4	2	10	325—406	10
Sannadal	15	3	1	11	292—364	7

Klass H 5 D:

Gauthiod 2	14	12	0	2	351—306	24
Jakobsb. 2	15	10	0	5	381—329	20
SP 2	15	8	1	6	369—313	17
BK Söder 2	14	8	1	5	310—280	17
Kungsä. SK2	14	7	1	6	333—291	15
Östermalm 2	14	6	0	8	323—338	12
Väntorp/S4	14	4	3	7	322—323	11
Djurgården 3	14	5	0	9	252—307	10
Soll-tuna 2	14	1	0	13	251—405	2

I det här läget, några veckor in i mars 1980, hade vi alltså dundrat in 595 mål och också hunnit släppa in 677. Så nog rör det sig.

EXTRA LADDAD: 81 kW!

Golf GTI. 110 hk. Något av det vassaste du kan hitta. Från 0 till 100 på 9,0 sek. (Bara 1,5 från Porsche 911!) Och ändå är Golfen bränslesnål: Blandad körning 0,81 l 99-oktan per mil.
Välkommen till V.A.G-handlaren på en provtur!

GOLF GTI

Svenska Volkswagen AB, Södertälje. V.A.G-agenturen i Sverige.

Varför jag tycker om boxning

Det är en lång historia. Började dom första skolåren, då mamma Holmberg envisades med att hennes son skulle bära polkahår. Följden blev naturligtvis mobbning. Speciellt en kille trakasserade mig och spöade mig på nästan varje rast och jag tog emot. Nå, håret klipptes av och jag förstod att uppgörelsens stund var inne. Jag har aldrig blivit så förvånad som när jag märkte att killen blev rädd när jag äntligen gjorde motstånd. Det blev en lätt och snabb match. Efter ett par snytingar sprang grabben därifrån och grinade. Det var slut med mobbningen och dom andra grabbarna, som hade hjälpt till ibland, förstod det också.

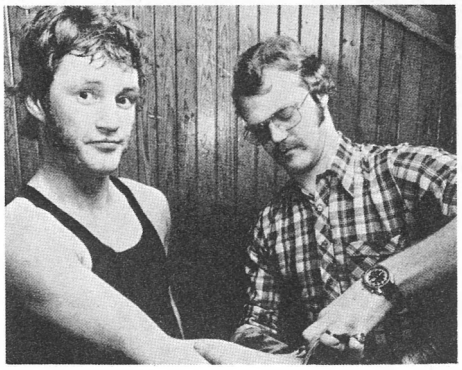

Carl-Axel Palm, "Putte" klassas av Harry Holmberg som en boxare med färg. Ses här tillsammans med brodern Carl-Åke, som också hörde till mästarklassen.

Det här är ingen våldspredikan. Det är ett exempel på hur viktigt det är för en grabb att ha så mycket självförtroende att han inte låter sig psykiskt och fysiskt torteras av andra under den mest känsliga perioden av uppväxttiden. Det är en känslig period, då mycket av det som skall göra en kille till en bra eller dålig karl skall formas. Den perioden får inte störas av för grova övergrepp.

Så började det för mig. Jag blev medlem i Djurgårdens boxningssektion och började träna boxning på David Bagares gata med "Gurra" Bergman som tränare.

Här skall klart sägas ifrån att jag aldrig blev någon bra boxare, inte ens medelmåttig. Weltervikskassen på den tiden var enorm, och det fanns gott om grabbar med mera kämpaglöd och vilja än jag.

Jag hängde med några år tills studierna omöjliggjorde att sätta till så många kvällar som behövdes för att hinna med något så när. Även om det är slitna fraser som sagts i den här spalten tidigare är min minnesbild ett antal härliga år tillsammans med fina killar.

Från uppfostringsanstalt

Som boxningsledare upplevde jag boxningssporten på ett annat sätt. Man kunde följa grabbarnas utveckling bättre än tidigare.

Till Djurgårdens boxningslokal på Pontonjärgatan kom vid flera tillfällen 10 - 15 grabbar från uppfostringsanstalter tillsammans med sin övervakare. Efter några kvällar ansåg övervakaren att klubben kunde ta över och även dessa grabbar kom in i ett säkert efterlängtat kamratgäng. I sanningens namn bör sägas, att alla inte stannade kvar utan droppade av efter hand till öden som inte jag vet något om. Men flertalet blev kvar och i de flesta fall jag kunnat följa deras utveckling, har jag anledning konstatera, att boxningstiden var nyttig och gav dem den psykiska styrka, som kan fordras i en krass tillvaro.

Harry Holmberg minns från sin tidigare tid som boxningens förbundsordförande fighters som "Putte" Palm och Thorsten Sundström.

Som ledare upplevde man också kamratskapet och sinnet för fair play. På resorna med landslag och klubblag behövde jag inte uppleva att boxningsgrabbarna inte skötte sig. De var skärpta både före och efter matcherna och att få höra både för- och eftersnacket var en upplevelse.

En av de många verkliga "gagsarna" var "Putte" Palm, som höll ångan uppe med en härlig jargong.

För en tid sedan sprang Putte och jag ihop på gatan. Samma "tjäna Harry" som vanligt. Han har nu gift sig och gått in i samhället på ett riktigt sätt.

"Idrott danar" är ett gammalt uttryck. Men det är inte alla grabbar som passar för att spela "ping-pong" eller att jaga en boll eller puck, där han har 10 andra i laget på väg mot samma mål. Han vill pröva sig själv och här kommer kraftsporterna in, bland vilka amatörboxningen har sin givna plats.

Jag har avhållit mig från att ha synpunkter på yrkesboxningen. Den kan ha sitt berättigande som gladiatorspel och är till för att ge publikanspänning. Det kan jämföras med när en lejontämjare går in i buren, en Joachim Bonnier sätter sig i bilen etc. De vet om riskerna men är beredda att sälja sig för pengar.

Jag talar om amatörboxningen som den fungerade förr och som den fungerar nu, omgärdad av för rigorösa säkerhetsbestämmelser, och hävdar med bestämdhet att amatörboxningen inte är farlig eller farligare än andra idrottsgrenar. Mammorna borde tänka på den nytta den gör och inte hålla sina telningar för tätt intill sig i för lång period. Släpp ut killarna i boxningslokalen och låt dem pröva själva.

Jag har träffat åtskilliga människor, som samtliga hade boxningsintresse i ungdomen. Att räkna upp alla skulle fylla den här tidningen. Jag tar några.

De gånger jag träffar f. finansministern förs boxningen på tal. Gunnar Sträng boxade weltervikt i Hässelby. Lasse Sköld, Tipstjänst-chef, god boxare i Upsala IF. Miljöborgarrådet Torsten Sundström, som hjälpte oss att få så rent vatten kring Stockholm att vi kan bada och fiska, var på sin tid distriktsmästare i Dalarna. Och ibland de något yngre Lennart Bylock, också från Uppsala, som har gjort en kometkarriär inom svensk industri. Jerka Ågren, som fyllde 60 år för en tid sedan, har varit egen företagare så långt tillbaka jag kan minnas.

Det är knappast en handfull bland många som bl a haft boxningen att tacka för självtillit och framåtanda.

Herr redaktör. Det här manuset gör inget anspråk att vara någon skönskrift. Det är nedkastat på ett papper i den ordning jag upplevt boxningen och framför allt vad jag känt och känner. Svaret på rubriken är alltså: "Därför tycker jag om boxning".

Tack för mig.

Harry Holmberg

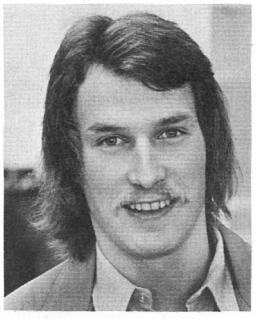

Christer Karlsson tog SM för andra gången men OK-gubbarna lät sig inte inponeras.

HISTORISKT GULD I SM-BACKEN.

Historiskt blev det i vintras för Djurgården i skidbacken i Falun. Där tog Djurgården både den individuella SM-titeln i 70-metersbacken genom pålitlige Christer Karlsson och därtill SM i lag. Här hoppade förutom Christer även Ilkka Öberg och Raimo Taari.

Historiskt eftersom vi måste gå tillbaka ända till 1947, alltså för närmare 35 år sedan, då Djurgården hoppade till sig guldet i lag.

Det är inte bara Djurgården som nu väntar sig att Skidförbundet äntligen skall satsa något av sitt guld och ge svensk backhoppning en rättvis chans att hävda sig. Den annars snabbt försvinnande skaran backhoppare har länge nog fått leva på barkbröd och alltså i motsats till Ingemar Stenmark och Thomas Wassberg och andra gynnade slalom- och längdlöpningskanoner aldrig getts ärliga möjligheter att konkurrera på jämbördig nivå med de utländska hopparna. Nu lär förbundet inse att det är dags.

Så här går det att avläsa Djurgårdens överlägsenhet i samband med SM i backhoppning alltifrån det tävlingen startades 1910. Då tog Djurgårdens hoppare 13 SM-titlar under åren 1910–1924 och fortsatte sedan med att från 1924 vinna SM i lag en väldig massa gånger:

1910–1911: Einar Olsson
(1912: B. von der Burg, IFK Sthlm)
1913: Nils Lind
1914–1916: Einar Olsson
1917: Menotti Jacobsson
1918–1919: Nils Lind
(1920: B. Ahnlund, Gefle IF)
1921: Menotti Jacobsson
1922–1924: Axel Herman Nilsson
Lag-SM: 1925–1927: DIF:s lag
1930, 1932, 1934–1936, 1947,
1980: DIF:s lag

Det var tider det. Kommer aldrig åter?

Dödade SOK svensk backhoppning?

Ånej säger Wolf Lyberg apropå Christer Karlsson

Dödsstöten för svensk backhoppning, justitiemord och liknande kommentarer hördes i vintras i samband med att Djurgårdens backhoppningsmästare Christer Karlsson inte fick en utlovad (?) olympisk biljett. Han hade satsat allt, både fritid, pengar och uppoffringar för att kvalificera sig och räknade med att vara uttagen, innan herrarna i olympiska kommitten sammanträdde och bestämde sig för att Tage Holmlundh skulle vara Sveriges ende olympiske backhoppare i Lake Placid.

Alla minns hur Tage avslutade sin medverkan i backen med att göra en vurpa, som de flesta av åskådarna trodde skulle innebära en dödsstörtning. Men Tage klarade sig.

Och han skulle aldrig har råkat ut för detta vådliga äventyr, om han vid sin sida haft en svensk kompis just i form av Christer. Förfäktade backhoppningens vänner. Även Erik Magnusson i förbundets backhoppningskommitte tog till hårda ord och menade att olympiska kommittens snåla beslut innebar att svensk backhoppning nu lagts på sin dödsbädd.

Och visst tycker vi i vår förening att olympiska kommitten kunnat visa litet större generositet och nominerat även vår kille när nu i alla fall en del blåbär som skridskoåkare, skidskyttar och rodelåkare fick följa med.

Med vad säger då en expert som SOK:s Wolf Lyberg, som förutom det att han i yngre dar var fotbollsledare i Djurgården är känd som den som informerar sin kommitte om allt som händer och sker i tävlingar ute i stora världen långt innan det drar ihop sig till ett olympiskt år.

Jo, så här säger Wolf:

– Bara att notera att det som tumregel fastställts att en aspirant skall ha uppnått i godtagbar internationell konkurrens sådana resultat, att det ligger inom en möjlighetsram av en 8–10:e plats. Inte heller får ett resultat vara av engångskaraktär. Man kan ju av en slump eller vad vi ska kalla det göra resultat, som man i normala fall inte ens kommer att snudda vid.

Så nog vägdes Christer Karlssons meriter på guldvåg men tyvärr räckte de inte riktigt till. I sådana här fall vill vi väl inte anse oss som större experter än specialförbundens folk, vilka ju mer ingående känner sina aspiranter, men vi överlägger givetvis med just förbunden för att höra deras uppfattning.

Visa av tidigare »missar», bl. a. i Innsbruck för fyra år sedan, då en av våra backhoppare fick följa med som kompis med den individuellt bäste hopparen för att vara hans stöd. Samma som man nu ville att Christer skulle fått vara med i Lake Placid och ge Tage Holmlundh självförtroende.

Det är kanske elakt att säga att vår satsning 1976 innebar att två svenska backhoppare slutade innan de kom i mål med en plats på sjukhus i stället för på prislistan. Sådant kan hända i alla idrotter.

Något mer grannlaga jobb än att väga olympiska kandidater på guldvåg finns väl inte när det gäller individuella tävlande. Lättare att då säga ja och amen till en bunt ishockey- eller fotbollsspelare. Där kan vi ju inte lägga oss i vad deras förbundskaptener kommer med för namnförslag. Kanske kan ett och annat blåbär slinka med där, men det har jag förstås inte sagt . . .

Säger Wolf och kastar sig snabbt in i de problem som handlar om de eventuella olympiska spelen i Moskva i sommar.

K.L.

Djurgårdens SM-vinnare i backhoppning firade den stora dagen med att åstadkomma denna minnestavla.

EN STARK KOMBINATION

Hur skall landslaget komponeras? Förbundskaptenens uppgift inför en landskamp är nästan lika krävande som själva matchen – det gäller att ge laget den mest gonomtänkta sammansättningen. Fantasi, kombinationsförmåga och snabb uppfattning hos lagets spelare skall sammanfogas till ett effektivt, samspelt och vinnande lag.

Den moderna affärsbankens verksamhet är ett komplicerat spel, där de olika avdelningarnas specialister måste hjälpa varann, så att de tillsammans bildar ett effektivt samspelt lag. Variationsmöjligheterna är många – Götabanken hjälper Er att finna den kombination av tjänster som leder till Ert ekonomiska mål.

GÖTABANKEN

Nu kommer våra brottare

Att komma ner i brottningslokalen i Åkeshovshallen en träningskväll när pojkar och ungdom håller på att träna jämför jag med när en stor skola har rast. Det är ett myller utav tränande ungdom och så är det varje kväll. Man måste fråga sig vad det är som är orsaken till detta. Ja kan det vara Frank Anderssons stora framgångar ute i stora brottningsvärlden. Eller kan det vara att ungdomen har fått upp ögonen för hur fin träningen är för brottning, ja hur som helst så är det roligt när man ser detta.

Om bara en tiondel utav pojkarna fortsatte när dom kommer upp i junioråldern så skulle DIF:s och svensk brottning vara stabil. Men tyvärr är det så att ungdomarna börjar träna så tidigt att man är mätt på brottning när man kommer upp i junioråldern. Så frågan är om man börjar för tidigt nu för tiden, men det är ju så inom alla idrottsgrenar nu för närvarande, och vi inom brottningen måste väl följa med tiden.

Sektionen har haft en hel del framgångar under år 1979. Seniorfyrstadslaget som man tog för givet skulle bli strykpojke i sin grupp slog alla med häpnad. Men de minsta lilla tur så hade vi tagit hem gruppsegern, vi hamnade på samma poäng som segrarna men hade en fallseger mindre än Norrtälje BK som vann fyrstadsgruppen.

Man måste beundra våra gamla kämpar som ställer upp. Jag tänker på Kent Sånemyr och Roger Haglund som väl ej har varit uppe på brottarmattan på två år. Starkt gjort. Roger Haglund föresten fick tydligen blodad tand för han har fortsatt och tränat efter fyrstads för att göra en sista start på stora SM. I förbifarten så har han blivit mästare i DM för Stockholm. För att tala om DM så hade vi stora framgångar där. Bland pojkarna så vann Jonny Månsson sin klass och Laurent Haglund blev tvåa i sin klass. Laurent är son till Roger Haglund så äpplet faller inte så långt från trädet.

Vidare så blev vi bästa klubb bland seniorerna där Björn Lindgren segrade och Björn Tilly blev tvåa och Benny Vesterby trea i 62 kg. storslam alltså.

I 68 kg. blev Kenny Eriksson tvåa och i 74 kg. vann Roger Haglund. Och slutligen i 82 kg. så kom Janne Stennek på andra plats, som synes ett mycket bra resultat.

Tittar man på prislistorna från Svealandsmästerskapen så är det lika bra resultat där, tillsammans med Västerås och Södertälje blev vi bästa klubb på seniorsidan. Då är att märka så saknades flera av våra bästa. Janne Stennek har hunnit med att bli svensk ungdomsmästare i fri-stil och han har tagit en andra plats i grekrom stil under 1979. Hän är duktig vår Janne. Björn Lindgren är vår mest kända och meriterade brottare för närvarande. Björn vinner så gott som alla tävlingar han startar i. Han har representerat Sverige vid ett flertal tillfällen med goda resultat. Som synes så lever brottningssektionen fortfarande och vi jobbar vidare för brottningssporten och vår kära förening.

Hälsningar

Carl Axel Haglund

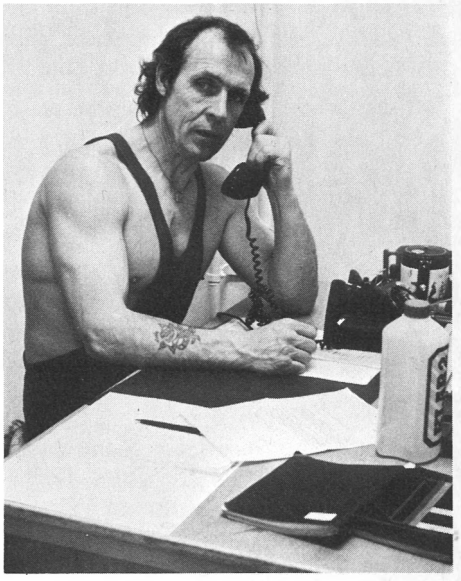

Ny ordförande i brottningssektionen är Kalle Månsson, som mellan bestyren på mattan även hinner bryta av med ett telefonsamtal.

En oktett brottarlöften med bestämda avsikter att bli lika duktiga som Djurgårdens gamla berömda mästare.

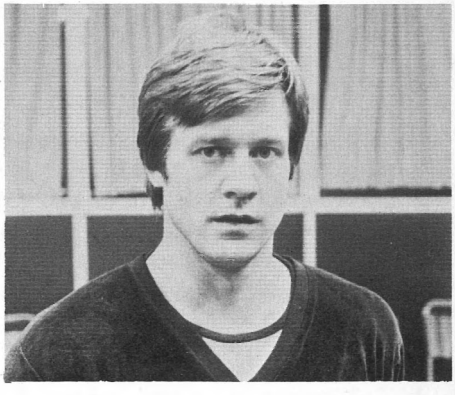

Roger Haglund har gjort en förhoppningsfull comeback på våra brottarmattor och visat, att han har mycket ogjort ännu.

Konståkarna matas med allmosor..

Det gäller konståkarna som bara får allmosor via RF

Om man ser tillbaka på föregående säsong och vad våra åkare uträttade i tävlingssammanhang, måste man vara ganska nöjd, trots allt.

I trestadsmathcen med Helsingfors och Leningrad belade Anette Olsson (som då ännu tävlade för oss) en sjätte plats i klassen flickor juniorer i kamp med de mycket skickliga ryska och finska flickorna. 10, 11, 15, 16 och 17 platserna belades av våra åkare Veronica Magnusson, Irene Jasbutis, Susanne Seger, Marie Holmqvist och Erika Hulth.

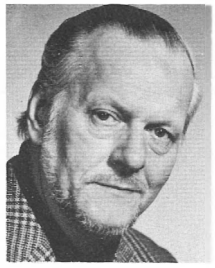

Lars-Erik Löfman

Vår egen klubbtävling med Helsingfors skridskoklubb och Turun Riento från Åbo går ju omväxlande i de tre städerna. Av de sex klasserna tog vi hem segern i fem genom Jeanette Capocci, Matthias Eidmann, Veronica Magnusson, Susanne Seger och Peter Söderholm. I en internationell juniortävling i Oslo med 12 deltagare kom Susanne Seger på en hedrande fjärde plats. I NM i Göteborg i mars kom Matthias Eidmann på bronsplats och Stefan Rask på 4:e plats bland seniorherrarna medan Peter Söderholm blev 4:a bland de 7 juniorpojkarna.

Om SM 78 kunde vi läsa redan i föregående nummer av Djurgårdaren. Bästa placeringen där fick Matthias Eidmann på silverplats.

Ja, så där skulle man kunna räkna upp tävling för tävling. 21 stycken in- och utländska hade deltagande av DIF-åkare.

Utan att yvas, men sakligt måste konstateras att DIF är bästa klubben i Stockholmsdistriktet. Ett exempel: DM 78. 6 seniorer flickor deltog, 4 var från DIF och de placerade sig på 1, 2, 3 och 4:e plats. Herrar seniorer var endast 2, båda DIF:are. Flickjuniorklassen bestod av 22 deltagare. 12 av dessa var DIF:are, som belade bl.a. 1 - 7 platserna i prislistan. Juniorpojkarna var 3, de två bäst placerade DIF:are.

På LM rådde ungefär likartade förhållanden.

Under säsongen 78-79 försvarade vi vår position mycket väl. Frågan är möjligen hur länge detta blir möjligt. Konståkningen räknas ju till en kvinnlig idrott. Även om vi har med en del pojkar och vill ha med många fler, kan man inte komma ifrån det faktum att det är övervägande antal flickor som åker. Man ska göra särskilda satsningar på kvinnlig idrott. Det låter bra i talen och gör sig fint när idrottsriksdagen samlas eller de stora årsmötena refereras i pressen. Men verkligheten . . .

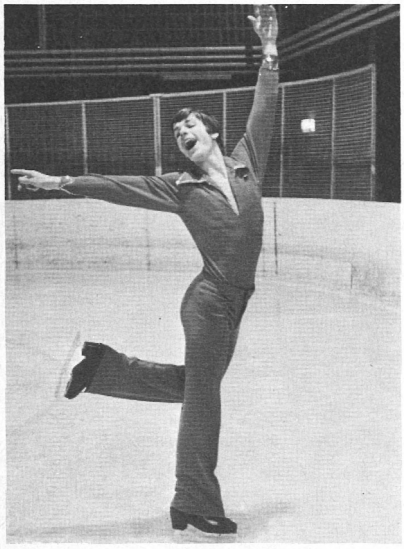

Våra konståkare har kanske ännu en bit kvar till olympiska titlar och VM-medaljer, men på hemmafronten räcker de mycket bra till för att hävda Djurgården som en storklubb. Det är ju nu en gång så för alla, att konståkningen här hemma i Sverige mest handlar om flickor, men i Djurgården har faktiskt våra pojkar ett år bakom sig med nästan högre placeringar på diverse prislistor.
Härovan en av de mest utvecklingsbara Stefan Rask.

Ge oss mera is!

Från RF fick Svenska Konståkningsförbundet förra året 25.000 kronor för en sådan satsning.

Det är ju småpotatis, när man vet att en genomsnittlig klubbåkare kostar ca 12.000 kronor per år i träning och utrustning. Och den alldeles övervägande delen (ja nästan 100%) måste betalas av åkaren (d.v.s. föräldern/rarna) själv. Det är fråga om allmosor de pengar som satsas på konståkningen. Ändå klagar inte vare sig föräldrar eller klubbar så mycket över detta. Man satsar ganska bredvilligt, men ville gärna att stat och kommun uppskattade detta och svarade upp med det som endast myndigheterna har möjlighet prestera: mera is.

Här i Stockholm är vi vanlottade. Vi kämpar en ojämn kamp med ishockeyn. Vi *måste* ha mycket mer is, om vi ska kunna utveckla konståkningen. Det får inte vara en ouppnåelig dröm med en egen hall för konståkning – det måste inom en ganska kort tid bli verklighet. I alla fall om det skall kunna hända något positivt med vår vackra sport.

LEL

Sedan detta rapporterats har det kommit mera framgångar och goda ideer från konståkningsfronten. Bland ideerna kan nämnas engagemanget av en utländsk tränare.

Bland notabla resultat finns att framhålla:

Lilla DM i Stockholm:
Segrare: Anne-Marie Söderblom

SM för juniorer i Uppsala:
7. Susanne Seger, 10. Jessica Fornstam
pojkar: 5. Michael Wischnowski

Kista-cupen:
1. Eva Albinsson 2. Anneli Zvejnieks

Nordiska mästerskapen i Trondheim:
2. Peter Söderholm 3. Matthias Eidmann 4. Stefan Rask
final: 6. Eva Albinsson (klass 1)
3. Anneli Zvejnieks (klass 2)

Slutomgång i S-trofen:
4. Veronica Magnusson 5. Marie Holmqvist 7. Maria Gadevall
herrar: 2. Peter Söderholm 3. Stefan Rask

*

Matthias har varit tveksam om han skall fortsätta att satsa på konståkningen. Har nu beslutat ta ett år till och kanske blir det hans stora genombrottsår.

*

För övrigt har sektionen jobbat hårt med att sälja minnesmyntet och därmed stärka sin kassa. Ännu bättre kämpade man igenom Olympiatravets påfrestningar och fick ytterligare kontanter till verksamheten.

Och kanske vi till nästa år får se stora resultat av instruktionen för Kathy Casey. Hon betydde en fin injektion och tog farväl med övertygelsen att hennes elever i Djurgården verkligen röjde stora talanger.

Cykel som aldrig förr

Det cyklas allt bättre och allt mera i Djurgården. Våra pedaltrampare sätter sig för varje säsong i allt större respekt. Satsningen har denna gång varit den rätta. Förra gången, då vi tog upp cykel på programmet, skedde det med dunder och brak i och med värvningen av Stefaniternas främsta stjärnor. Som alla värvningar resulterade även dessa i en våldsam indignation hos den klubb och dess supporters, som drabbades av Djurgårdens kap. Omsider lugnade det dock ner sig. Det gör det alltid i dylika värvningshistorier. Djurgården blev ett tag framöver en maktfaktor i svensk cykel och diverse SM-titlar trampade Osse Johansson och de andra ryttarna hem till oss.

Sedan kom den tid, då trampandet blev tyngre och tyngre och i takt därmed uteblivna framgångar. Djurgårdens cykelledare fick en tid slita hårt för att hålla i gång verksamheten på ett yngre plan, och under framför allt Pe-Ge Ericssons ledning visades det hopp om framtiden.

När Pe-Ge drog sig tillbaka tog andra vid och nu kan det väl sägas, att Djurgårdens cykel hittat sin melodi och blivit en av föreningens mest välskötta och förhoppningsfulla sektioner. Man fick ett eget hem i Akalla och kunde därmed flytta från Stadion. Nu hade Berthold Helgesson, Rune Ekholm och Berndt Banfors börjat dra det tyngsta lasset och fick glädja sig åt en del fina stjärnskott. Än har man inte nått de stora djärva målen att åter placera Djurgården på SM-kartan, men det dröjer nog inte länge . . .

I fjol kom således vårt cykelfolk med DM-tecken på lag 50 kilometer för seniorer med Bengt Nilsson, Bengt Baldesten och Berthold Helgesson. Samtidigt avslöjade Jan Banfors vad komma skall med några tätplaceringar i Malungs och Borlänges GP för ungdom.

Samtidigt påminde man om att Sverige infört 90 kilometer som högsta fartgräns på motorvägarna. Inte för att cyklisterna befarades dra upp sådan hastighet men väl deras transportbilar.

Bengt Nilsson betecknades som den stora inspirationskällan för alla ungdomarna och även för seniorerna för den delen. Då hade Bengt förresten återkommit till fadershuset efter en utflykt på annat håll. Han var bara millimetrar ifrån segern Gävle GP i storkonkurrens med eliten.

Den nya säsongen har inletts med gott hopp om att våra pedalryttare skall få ett ordentligt genombrott. Allt flera cykelentusiaster söker sig till vårt "hem" i Akalla, där trängseln blir större och större. Snart måste våra ledare spika upp skylten "arbetsstyrkan fulltalig". Man har goda idéer och kraft att genomföra dem också.

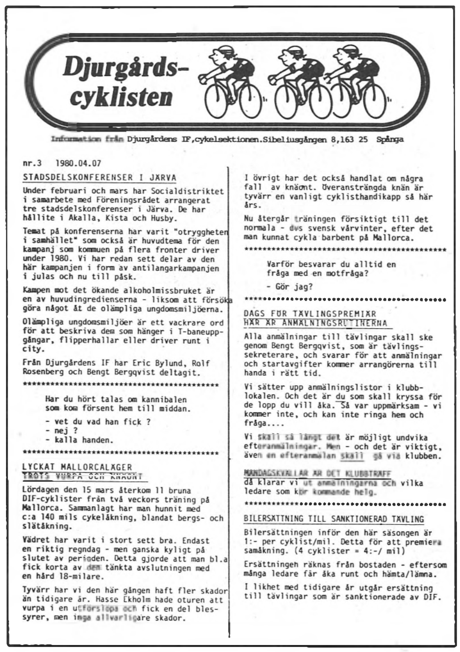

Information från Djurgårdens IF,cykelsektionen.Sibeliusgången 8,163 25 Spånga

nr.3 1980.04.07

STADSDELSKONFERENSER I JÄRVA

Under februari och mars har Socialdistriktet i samarbete med Föreningsrådet arrangerat tre stadsdelskonferenser i Järva. De har hållite i Akalla, Kista och Husby.

Temat på konferenserna har varit "otryggheten i samhället" som också är huvudtema för den kampanj som kommuen på flera fronter driver under 1980. Vi har redan sett delar av den här kampanjen i form av antilangarkampanjen i julas och nu till påsk.

Kampen mot det ökande alkoholmissbruket är en av huvudingredienserna - liksom att försöka göra något åt de olämpliga ungdomsmiljöerna.

Olämpliga ungdomsmiljöer är ett vackrare ord för att beskriva dem som hänger i T-baneuppgångar, flipperhallar eller driver runt i city.

Från Djurgårdens IF har Eric Bylund, Rolf Rosenberg och Bengt Bergqvist deltagit.

****

Har du hört talas om kannibalen som kom försent hem till middan.

- vet du vad han fick ?
- nej ?
- kalla handen.

****

LYCKAT MALLORCALÄGER
TROTS VURPA OCH KNÄONT

Lördagen den 15 mars återkom 11 bruna DIF-cyklister från två veckors träning på Mallorca. Sammanlagt har man hunnit med c:a 140 mils cykelåkning, blandat bergs- och slätåkning.

Vädret har varit i stort sett bra. Endast en riktig regndag - men ganska kyligt på slutet av perioden. Detta gjorde att man bl.a fick korta av den tänkta avslutningen med en hård 18-milare.

Tyvärr har vi den här gången haft fler skador än tidigare år. Hasse Ekholm hade oturen att vurpa i en utförslöpa och fick en del blessyrer, men inga allvarligare skador.

I övrigt har det också handlat om några fall av knäont. Överansträngda knän är tyvärr en vanligt cyklisthandikapp så här års.

Nu återgår träningen försiktigt till det normala - dvs svensk vårvinter, efter det man kunnat cykla barbent på Mallorca.

****

Varför besvarar du alltid en fråga med en motfråga?

- Gör jag?

****

DAGS FÖR TÄVLINGSPREMIÄR
HÄR ÄR ANMÄLNINGSRUTINERNA

Alla anmälningar till tävlingar skall ske genom Bengt Bergqvist, som är tävlingssekreterare, och svarar för att anmälningar och startavgifter kommer arrangörerna till handa i rätt tid.

Vi sätter upp anmälningslistor i klubblokalen. Och det är du som skall kryssa för de lopp du vill åka. Så var uppmärksam - vi kommer inte, och kan inte ringa hem och fråga....

Vi skall så långt det är möjligt undvika efteranmälningar. Men - och det är viktigt, även en efteranmälan skall gå via klubben.

MÅNDAGSKVÄLLAR ÄR DET KLUBBTRÄFF
då klarar vi ut anmälningarna och vilka ledare som kör kommande helg.

****

BILERSÄTTNING TILL SANKTIONERAD TÄVLING

Bilersättningen inför den här säsongen är 1:- per cyklist/mil. Detta för att premiera samåkning. (4 cyklister = 4:-/ mil)

Ersättningen räknas från bostaden - eftersom många ledare får åka runt och hämta/lämna.

I likhet med tidigare år utgår ersättning till tävlingar som är sanktionerade av DIF.

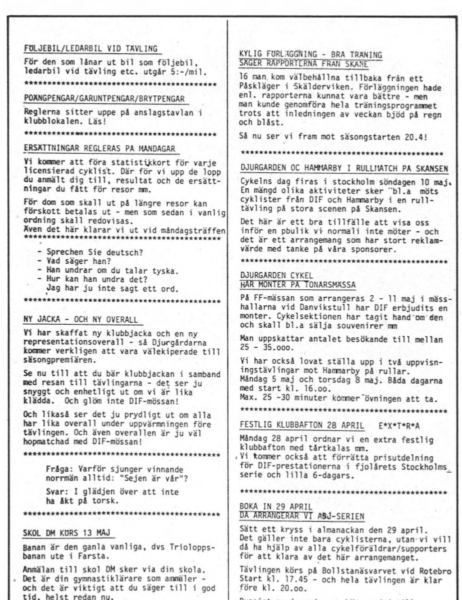

FÖLJEBIL/LEDARBIL VID TÄVLING

För den som lånar ut bil som följebil, ledarbil vid tävling etc. utgår 5:-/mil.

****

POÄNGPENGAR/GARUNTPENGAR/BRYTPENGAR

Reglerna sitter uppe på anslagstavlan i klubblokalen. Läs!

****

ERSÄTTNINGAR REGLERAS PA MANDAGAR

Vi kommer att föra statistikkort för varje licensierad cyklist. Där för vi upp de lopp du anmält dig till, resultat och de ersättningar du fått för resor mm.

För dom som skall ut på längre resor kan förskott betalas ut - men som sedan i vanlig ordning skall redovisas.
Även det här klarar vi ut vid måndagsträffen

****

- Sprechen Sie deutsch?
- Vad säger han?
- Han undrar om du talar tyska.
- Hur kan han undra det?
  Jag har ju inte sagt ett ord.

****

NY JACKA - OCH NY OVERALL

Vi har skaffat ny klubbjacka och en ny representationsoverall - så Djurgårdarna kommer verkligen att vara välekiperade till säsongpremiären.

Se nu till att du bär klubbjackan i samband med resan till tävlingarna - det ser ju snyggt och enhetligt ut om vi är lika klädda. Och glöm inte DIF-mössan!

Och likaså ser det ju prydligt ut om alla har lika overall under uppvärmningen före tävlingen. Och även overallen är ju väl hopmatchad med DIF-mössan!

****

Fråga: Varför sjunger vinnande norrmän alltid: "Sejen är vår"?

Svar: I glädjen över att inte ha åkt på torsk.

****

SKOL DM KÖRS 13 MAJ

Banan är den ganla vanliga, dvs Triolopps-banan ute i Farsta.

Anmälan till skol DM sker via din skola. Det är din gymnastiklärare som anmäler - och det är viktigt att du säger till i god tid, helst redan nu.

Glöm det bara inte - det är ju synd om du missar en DM-medalj!

KYLIG FÖRLÄGGNING - BRA TRÄNING
SÄGER RAPPORTERNA FRAN SKANE

16 man kom välbehållna tillbaka från ett Påskläger i Skälderviken. Förläggningen hade enl. rapporterna kunnat vara bättre - men man kunde genomföra hela träningsprogrammet trots att inledningen av veckan bjöd på regn och blåst.

Så nu ser vi fram mot säsongstarten 20.4!

****

DJURGARDEN OC HAMMARBY I RULLMATCH PA SKANSEN

Cykelns dag firas i stockholm söndagen 10 maj. En mängd olika aktiviteter sker "bl.a möts cyklister från DIF och Hammarby i en rulltävling på stora scenen på Skansen.

Det här är ett bra tillfälle att visa oss inför en pbulik vi normali inte möter - och det är ett arrangemang som har stort reklamvärde med tanke på våra sponsorer.

****

DJURGARDEN CYKEL
HAR MONTER PA TONARSMÄSSA

På FF-mässan som arrangeras 2 - 11 maj i mässhallarna vid Danvikstull har DIF erbjudits en monter. Cykelsektionen har tagit hand om den och skall bl.a sälja souvenirer mm

Man uppskattar antalet besökande till mellan 25 - 35.ooo.

Vi har också lovat ställa upp i två uppvisningstävlingar mot Hammarby på rullar.
Måndag 5 maj och torsdag 8 maj. Båda dagarna med start kl. 16.oo.
Max. 25 -30 minuter kommer övningen att ta.

****

FESTLIG KLUBBAFTON 28 APRIL E*X*T*R*A

Måndag 28 april ordnar vi en extra festlig klubbafton med tårtkalas mm.
Vi kommer också att förrätta prisutdelning för DIF-prestationerna i fjolårets Stockholms-serie och lilla 6-dagars.

****

BOKA IN 29 APRIL
DA ARRANGERAR VI ABJ-SERIEN

Sätt ett kryss i almanackan den 29 april.
Det gäller inte bara cyklisterna, utan vi vill då ha hjälp av alla cykelföräldrar/supporters för att klara av det här arrangemanget.

Tävlingen körs på Bollstanäsvarvet vid Rotebro Start kl. 17.45 - och hela tävlingen är klar före kl. 20.oo.

Bussigt om du redan nu hör av dej till Berndt Banfors. tel 754 34 19.

Ett par sidor ur cykelsektionens egna informationsblad.

VILKEN ÅTERVÄXT I VÄRJA!

Stora SM på värja har varit Djurgårdens "special" under senare år, men när det drog ihop sig den här gången ville det sig inte riktigt. Det fattades någon stöt för att SM-guldet skulle ha hamnat på den gamla vanliga adressen.

Men går inte det ena, så går ibland det andra. Det betydde i detta fall, att våra yngre fäktare tog sig samman och vann junior-SM på lagvärja med dessa i uppställningen: Henning Österberg, Peter Sellei, Magnus Tesch, Johan Raud och Ulf Lindwall. Där har vi nästa generations stora värjfäktare.

Vid 1980 års SM gick det individuella tecknet oss förbi, men efter segraren (som tränat under Béla Rerrich) var det idel djurgårdare så hade det handlat om lag kunde triumfen knappast varit större. Och Hasse Jacobsson befäste sin ledande position som olympisk kandidat.

FLORETT PÅ GÅNG BLAND DAMERNA

Under en tid har Djurgården haft brist på damflorettfäkterskor.

Men sedan 1 år tillbaka har vi nu ett gäng på ca 8 personer försökt att minska bristen något.

Vi har blivit väl mottagna av Béla Rerrich och DIF-fäktarna vilket vi uppskattar mycket.

Men på grund av att vi är så få fäkterskor, krävs det en viss organisation för att undslippa ojämn fördelning. Därför är det viktigt att alla kommer samtidigt som tyvärr inte alltid går att uppfylla. I och med detta låter framstegen vänta på sig.

Men tack vare Bélas lektioner och inte att förglömma alla hans uppmuntringar, blir det ändå framsteg. Tävlingarna har också blivit en mycket viktig träning för oss, mer viktig kanske än att, som för de rutinerade, nå en plats på prispallen.

Den viktigaste och svåraste delen i florett, är den tekniska avdelningen, den har vi än så länge inte utvecklat så mycket, men vi bygger upp styrkan med relativt regelbundet benarbete samt löpning.

Hittills har vi bara ställt upp i en lagtävling DM, där resultatet inte blev det bästa men heller inte allt för nedslående.

I de individuella tävlingarna har vi deltagit några fler gånger. Där resultaten naturligtvis också varit individuella. Men det krävs en viss rutin i tävlingarna, och när vi erhållit den blir det säkert roligare att tävla.

Katarina Antens

Först till målet ...

... om idrottsgrejorna är från

IDROTTSMAGASINET

Birger Jarlsgatan 5 Tel. växel 20 88 25 STOCKHOLM

Leverantör till Djurgårdens Idrottsförening

LYXMOCCA
ett starkare ord för kaffe.

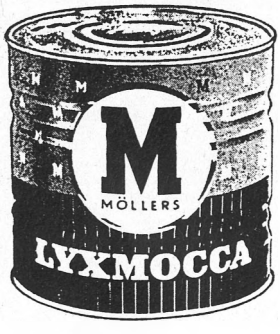

FAMILJENYHETERNA

På sin tid var det mycket populärt att föräldrar till nyfödda barn döpte dessa med namn från idrottsvärlden. Det var alltså efter den epok, då stjärnorna fick namn efter sin hembygd, som t.ex. Husum-Jonsson, Kälarne-Jonsson, Tumba-Johansson, Motala-Eriksson, Åby-Ericson, Kalmar-Pettersson, Mora-Nisse, Gävle-Nilsson, Vittinge-Karlsson, Kiruna-Lasse, Särna-Hedlund, Sura-Pelle (efter Surahammar).

Det var alltså de redan etablerade idrottskändisarna, som på detta sätt spikades fast med sin hembygd i de fall denna hembygd var liten och okänd. Inte kom någon på idén att kalla Rolle Stoltz för Stockholms-Stoltz eller Gunnar Gren för Göteborgs-Gren eller Bosse Larsson för Malmö-Larsson. Det var när småbygdens söner införlivades med storstäderna som deras födelsebygd kombinerades med deras namn.

Sedan kom en epok, när alla nyfödda – och då ännu långtifrån aktuella över huvud taget i idrottsvärlden – fick förnamn hämtade hos stjärnor som Kentha, Harry, Ingmar, Ronney, Thomas och allt som var gångbart.

Nästa steg i utvecklingen blev att de nyföddas föräldrar hängde på sina telningar sina klubbars namn. Annonserna fylldes med sådana besked som: "En AIK:are född", Två Bajentvillingar med snopp" eller "Äntligen en Djurgårdare".

Under senaste året har vi plöjt igenom födelseannonserna och hittat en del lyckliga föräldrar till djurgårdare, men nog verkar det som om det skall behövas några storsegrar med guld och världsmästerskap för Djurgården för att annonserandet skall få rätt fart.

Här emellertid några klipp ur spalterna:

En liten
BOWLINGKILLE
Monika Berg
Peter Alm, Madde
Huddinge sjukh. 8/8 1978

Våran lilla KICKA
En riktig
Djurgårdsflicka
Karin och **Rolf Lindqvist**
Nacka 9 juli 1978

DIF utökar sitt Damlag
SANDRA har kommit
Välkommen önskar
storasyster Susanne,
Marita och **Nisse**
Hellgren
Danderyd 6/7 1979

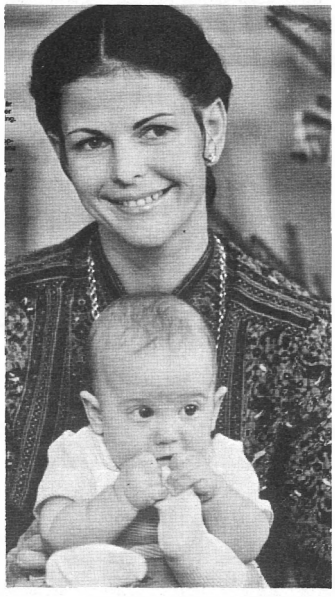

NY KUNGLIG MEDLEM.

Liksom när vi värvade vår nuvarande konung till Djurgården och därvid kom före AIK, så kom vi först även när det gällde att få kronprinsen Carl Philip att bli medlem. När kung Carl Gustaf blev djurgårdare var han ännu elev vid Humanistiska läroverket i Sigtuna.

När nu Carl Philip blev medlem var han ännu inte i skolåldern. Hans titel som kronprins fick han för övrigt släppa ifrån sig vid årsskiftet till syster Victoria, som då blev kronprinsessa, medan Carl Philip fick nöja sig med att vara vanlig prins.

"Hoppas han kommer att bli en god medlem och kunna göra rätt för sig i Eder förening på ett eller annat sätt", meddelade hovet och tackade för utmärkelsen.

Sedan tidigare år har Djurgården som medlemmar prinsessorna Birgitta, Désirée och Christina och dessutom prins Sigvard. Om AIK inte raskar på kommer vi nog att låta Drottning Silvia också bli medlem i vår förening. På vårt foto vårdar drottningen vår nyaste medlem.

Vi fick som vi ville
det blev en Djurgårdskille
Yvonne Cindre-Söderqvist
och **Per Söderqvist**
Nacka BB 8/4 1979
Ett varmt tack till
personalen

Ronnies Syster JESSICA
född på Djurgårdens
årsdag
Yvonne och **Tony Horn**
SöS 12/3 1980

KANSKE ARGENTINARE . . .

Under 15 år jobbade han med data för att försörja sig och ägnade sig åt fotbollen mest på fritid. Nu blir han heltidsjobbare i fotboll. Något datasystem tänker han inte använda för att göra damfotbollen bättre och roligare. "Finns tillräckligt med system ändå i fotbollen", är hans kommentar.

En mörk sida har han i sin fotbollsutveckling. Mörk? Ja, han började i AIK och hjälpte deras damlag vid 1970-talets början till en serieseger, innan han upptäckte möjligheterna i Djurgården som juniortränare.

Spelade i yngre dar seriefotboll i Huvudsta för att dock upptäcka att han hade för långt till landslaget för att det skulle vara anledning satsa vidare. Snabbare gick vägen till damernas landslag. . .

Hans uppfattning om var den bästa fotbollen liras? Jo, Argentinarnas VM-lag för ett par år sedan behärskade det mesta som man kan begära. Något att efterlikna alltså.

Skall han nu göra tjejerna till "Argentinare"?

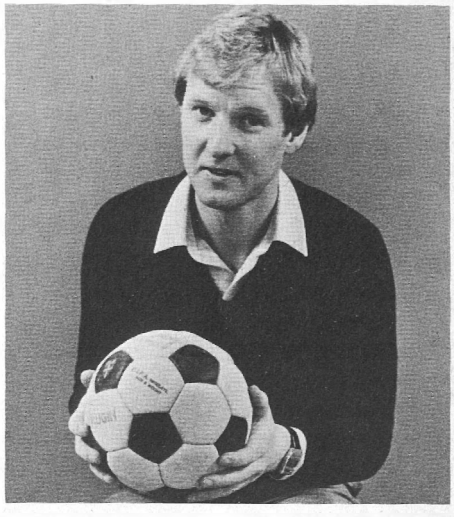

Ulf Lyfors, en av orsakerna till att Djurgårdens ungdomsfotboll hör till stans slagkraftigaste och som förra säsongen ställde upp för flickorna, så att dessa gick ett trappsteg uppåt i tabellerna.

Nu har han också uppmärksammats av Svenska Fotbollsförbundet, som utsett honom på heltid att ta hand om svensk damfotboll och att skapa ett slagstarkt landslag. Kanske med plats för någon av Djurgårdsflickorna. Men varför skall alla våra bästa tränarkrafter plockas ifrån oss till rika förbund?

En löjlig gräns för boxargrabbarna

Från oss boxare kan rapporteras att sektionen lever och har det ganska bra. Sedan sist har vi bl.a. haft årsmöte och fått en ny ordförande i Sven-Olof Åsbrink som efter ett år i fotbollsektionen nu gör come-back i boxningssammanhang för att försöka hålla ordning på oss andra.

Ett mål som satts upp den här säsongen är att förbättra den tidigare så bedrövliga tränarsituationen och vi tycker redan att en viss ljusning kan skönjas. Förutom Kalle Berglund som tjänstgör tre gånger i veckan har vi engagerat yterligare några tränare som tjänstgör var sin träningskväll. Bland dessa kan nämnas Kjell Hauptman, Hasse Forssen, Torsten Almqvist samt undertecknad. Denna förstärkning på tränarsidan hoppas vi skall göra att vi får större möjlighet att ta hand om alla ungdomar som trängs i träningslokalen på Drottninggatan.

Boxning har ju tyvärr en åldersgräns som idag är 15 år, vilket gör att en hel massa ungdomar hinner tappa sugen innan de får chansen att tävla i sin sport. Den bästa tiden för att tekniskt lära sig en sport går förlorad. Vilken annan sport har en så fånig regel? Tänk om man inte skulle få spela fotboll innan man fyllt femton. Eller tennis? För att råda bot mot detta samt för att få fram mer tekniskt kunniga boxare införde Svenska Boxningsförbundet (med bl.a. Sven-Olof Åsbrink som en av initiativtagarna) för några år sedan något som kallas för diplomboxning. I diplomboxning sätter domarna betyg på boxarnas tekniska kunnande. Gardering, fotarbete och rena slag premieras. Knock-out finns givetvis inte och blir knattarna för vilda stoppar ringdomaren omedelbart matchen. Som jämförelse kan nämnas att i riktig boxning räknas antalet träffar för resp. boxare och den som efter tre ronder träffat flest gånger utses till segrare.

Diplomboxningen har blivit oerhört populär i hela Sverige och i varje distrikt finns serier, där knattarna kämpar för fullt. Säsongen 1978/1979 avslutades med Riksmästerskap i Diplom- och ungdomsboxning i Eskilstuna. Varje distrikt skickade sina bästa knatteboxare till denna tävling. På grund av att Stockholms diplomboxningsserie kommit igång så sent på säsongen fick alla Stockholmsklubbar som ville skicka sina killar till riksmästerskapen. Vi i Djurgården chansade och stack dit med tre relativt oprövade kort. Trettonåringarna Rickard Himmerlid och Antonio Magnusson samt sextonårige Per Samuelsson som har riktig startbok och boxades i ungdomsklassen. Döm om vår förvåning när våra Djurgårdare bland 130 tävlande från hela Sverige vann varsin klass. Först Rickard Himmerlid som i lätt flugvikt (48 kg) tog hem segern och dessutom fick pris som bästa boxare bland 13 - 14 åringarna. Sedan kom flugviktaren (51 kg) Antonio "Ampan" Magnusson som i fyra hårda matcher kämpade ner sina motståndare. Riktiga djurgårdstakter. Till slut fullbordade Per Samuelsson "Hat-Tricket" genom att vinna fjäderviktsklassen (57 kg) för ungdomsboxare med startbok. Tre inofficiella SM-tecken kan man säga.

Bland de killar som gick riktiga matcher hade vi en mycket lovande boxare i Lotfi Ayed från Tunisien som bl.a. kom 2:a på JSM efter endast tre månaders träning. Tyvärr fick inte Lotfi något uppehållstillstånd här i Sverige trots våra ansträngningar utan blev tvungen att flytta tillbaka till Tunisien. I övrigt fick sektionen en 2:a på Svenska Ungdomsmästerskapen genom Jyrki Lindberg i tungvikt. Andra killar som gjorde bra ifrån sig var Ove Lundgren och Kalervo Alanenpää.

Säsongen 1979/1980 startade med en stor Diplomturnering i Huddinge, Huddinge Cup-79, där 70 - 80 knatteboxare från hela mellansverige ställde upp. Även här gjorde Djurgårn's Antonio Magnusson en fantastisk insats genom att vinna bantamviktsklassen (54 kg) där han i finalen slog den duktige Ronny Antman från BK Falken i Gävle. Lille "Ampan" imponerade stort på såväl publik och deltagare som tävlingsledning och utsågs till turneringens bästa boxare.

Sedan var förresten vår bäste boxare 23-årige Kalervo Alanenpää (60 kg) uppe i Borlänge där han slog Jan Kratz från BK Dacke och fick mottaga pris som tävlingens bästa gästande boxare. Veckan innan hade Kalervo haft det tvivelaktiga nöjet att möta kenyanen William Otenio i Eriksdalshallen Kalervo gjorde en tapper match mot den välväxte kenyamästaren som såg ut att väga 10 kg mer. I slutet av andra ronden gick emellertid domaren emellan och stoppade matchen när det började se farligt ut för vår man. Sedan dess har Kalervo kommit hem från en internationell turnering i Norge. Han ingick i Göteborgs stadslag (utlånad från Djurgården) som var inbjudet till nämnda turnering tillsammans med lag från Polen,

Boxningssekreteraren Henrik Bromfält talar om "full rulle" i träningslokalen.

England, Finland m.fl. Som ende svensk tog Kalervo hem segern i turneringen efter att i finalen ha slagit engelsmannen Mick Daniels med 3-0.

Sektionen har även hunnit med att arrangera en internationell boxningsgala i Eriksdalshallen då vi tillsammans med en annan stockholmsklubb tog hit en kenyansk trupp som just då turnerade i Europa. Tävlingen blev sportsligt lyckad och kenyanerna visade sig vara enormt duktiga. Tyvärr så kolliderade tävlingen med hockey på "Hovet" och långfilm på TV. Varför vår emotsedda jättevinst krympte till ett mycket blygsamt belopp.

Till slut kan meddelas att vi har full rulle i vår träningslokal där en massa blivande boxningsstjärnor trängs och att både matchboxare och diplomboxare kommit igång för fullt.

Henrik Bromfält

BOXNING ÄR KUL

– Boxningen är det bästa som hänt mig. – Boxningen borde förbjudas. Omdömena går isär, men på DIF:s boxningssektions träningslokal är alla överens. – Vi gillar boxningen och har kul tillsammans och får en allsidig motion på samma gång.

Inte ser det ut som om det är aggressioner bakom slagen när de sparrar i ringen. De skrattar och jobbar på för att få in rena slag och ett fint fotarbete. Ett femtiotal grabbar är nere i lokalen på Drottninggatan 88 i Stockholm och tränar. Alla är inte boxare, hälften är nybörjare och motionärer, berättar tränaren Kjelle Hauptman. Vi satsar inte på eliten, fortsätter han, men grabbar som "Lillen" Eklund från Falken ökar intresset för sporten, och det är roligt.

På DIF anser man att idrotten har en

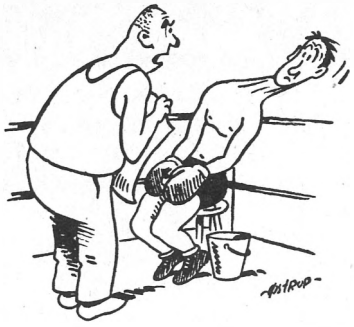

— Jag sa dig ju att du skulle akta dig för hans vänster...

mission att fylla bland ungdomen. Man väcker ett intresse i en tid när människan går från barndom till ungdom och då kan mycket hända.

– Förut hängde jag med punkarna i Gallerian vid Sergels torg men nu har jag inte tid med sånt, berättar Roland "Korven" Johansson 14 år. Jag har inte druckit en droppe alkohol sen jag började med boxningen, intygar han stolt. Man behöver inte tänka på att vara tuff när man kan gå ner i lokalen och avreagera sig på sandsäcken. "Korven" är en grabb med "go" i. Han satsar stort. – Jag skall bli lika bra som Kalervo, han har DIF:s bästa kondis. Sen blir det OS 1988, lovar han med säkerhet i rösten. Nog kan det bli något av "Korven" om man ser till kämparglädjen han visar i ringen när han sparrar mot kompisen Stefan Asterkvist 12 år.

Kalervo är för bra

DIF:s nya stjärnskott Kalervo Alanenpää 24 år och svensk mästare i lättvikt 1980 visar hur det går till att hålla "DIF:s bästa kondis". Stenhård träning så att svetten rinner. Han har boxats i tio år, de första sju och ett halvt i Finland. Han blir bara bättre och bättre och idag är han "för bra" i sin viktklass. Nästan ingen vill ställa upp mot honom i ringen. Om det skall bli någon match måste han gå upp i lätt weltervikt. Guldet i Tönsberg cup i november 1979 tog han i lätt weltervikt och den femte maj skall han möta OS-aktuelle Shadrach Odhiambo på Hamburger Börs i Stockholm i lätt weltervikt. Kalervo har gått 17 matcher i år och vi lär få se honom i många fler matcher innan året är slut.

Bort med fördomarna

Vägen till framgång är svår, säger Kalervo. Det krävs mycket träning och ingen rök eller alkohol, betonar han. Den anspråkslöse Kalervo vill inte själv ta på sig hela äran. Om jag inte hade haft en så bra tränare som Kalle Berglund hade jag aldrig kommit så här långt.

När man har bra kondition känner man sig säker och mår bra, hälsar han alla som är intresserade av att komma ner och träna. Det är roligt att träffa andra grabbar och känna gemenskap tycker han, men det är trist att folk som inget vet om boxning reagerar negativt när man säger att man boxas. Fördomarna mot boxningen måste bort, säger han med eftertryck innan vi skiljs.

Allsidig träning

Det är mycket med boxningsträningen vid sidan om att slå på sandsäcken och att sparra i ringen. Under kvällens lopp får grabbarna (förra året var det några flickor med också) först värma upp med löpning, sen blir det hoppa rep innan de fortsätter med skuggboxningen, sandsäcken och sparringen. Som avslutning är det hårdkörning med gymnastik.

På DIF ser man ljust på framtiden. Man har 25 matchboxare och flera av dem är riktigt lovande, som Kenneth Hasser 17 år, Jouka Harala 20 år och Antonio Magnusson som gått 21 matcher varav han bara förlorat en.

Författare: Börje Almqvist

Super-Mac blev ingen Super-Mats...

Det fanns dom ute i stora världen, som trodde att Djurgårdens fotbollsledning fått fnatt, när ryktet spreds att en engelsk proffslirare, Malcolm Mac Donald, skulle lira allsvenskt för blåränderna i fjol. Men ryktet visade sig långt ifrån överdrivet. I första vårderbyt mot AIK sprang Super-Mac in på Råsunda, dit årets största publik lockats för att just få tillfälle att skåda hur ett engelskt fullblodsproffs skulle gå in i Djurgårdens kedja.

De blev inte imponerade.

Mac Donald hade nämligen haft en besvärlig tid, allt efter det att han vid 17 års ålder blev proffs i London, där han började sin bana som reservlagsspelare i Fulham. Därifrån hamnade han i Luton i div. III och slog igenom med dunder och brak. Visade sig vara en s.k. hard-hitter med förmåga att hitta målet i alla lägen.

Nästa steg blev Newcastle för 180.000 pund. Debut mot Liverpool. Newcastle vann med 3–2 och alla tre målen gjorde Mac. Han kom till matchen som en kung i en gräddvit Rolls Royce.

Sedan gick det fort: debut i engelska landslaget på Wembley mot Cypern i Europacupen. England vann med 5–0. Mac svarade för alla målen, de fyra första med huvudet. "Inget märkvärdigt, bara att sätta fram skallen!" var hans egen kommentar.

Han blev hatad i Cyperns fotbollskretsar. "Kommer du hit får du en kula i skallen" var välkomsthälsningen.

1967 såldes Mac till Arsenal för närmare 350.000 pund. Två år senare infann sig ödet: en allvarlig knäskada. Operationsbordet direkt. Det skulle emellertid dröja med den fortsatta karriären. Efter 362 matcher i ligan med 190 mål och 14 A-landskamper syntes Mac Donald vara dömd att glömmas bort.

En knäpp hos Hasse.

I detta läge behövde Djurgården en kanoncenter. Vilket lag behöver inte det? Det knäppte till i skallen på fotbollsbasen Hans Troedsson. Han stack i väg till London och förde med sig Mac till mantalsskrivning i Stockholm.

Det kränglade emellertid till sig. Arsenal anade att Mac ännu kunde utnyttjas sedan de fått rapporter om hans stabilitet under träningarna. Han fick komma hem och bli center när Arsenal mötte Chelsea och spelade 1–1 tack vare mål av Mac.

Sedan hände allting blixtsnabbt. Mac kom tillbaka till Stockholm efter några dagar och kastades in i sin allsvenska debut mot AIK.

Hasse Troedsson påstods ha varit orolig för hur engelsmannen skulle bli emottagen "för det är faktiskt så", sa' Hasse, "att när Mac struttar in på planen, ser han ut att behöva en rullstol, men vänta tills han får tag i bollen . . ."

Och Hasse visade att han hade näsa för sådana här upptäckter. Mac blev en färgklick i Djurgårdens kedja. Visserligen dundrade han inte in särskilt många bollar och åtskilliga åskådare bedömde honom också som latblandad när han helst stod och lurade på att få en målchans. Men vilka öppnande bollar kunde han inte manövrera fram till sin kedja och han fick även fotbollsnätet att lyfta sig.

Det var emellertid sagt att han bara skulle spela ett visst antal matcher – han hade också betalt pr match – och när ti-

Med en enkel tullipan på bemärkelsedan.

Ju äldre vi blir och ju flera vi blir desto oftare kommer nu födelsedagarna bland Djurgårdens olika kändisar. Men en enkel tulpan skulle vi gärna velat uppvakta en rad av våra medlemmar. Bara det funnits tillräckligt med tulpaner och tillräckligt med uppgifter om var födelsedagsbarnen befinner sig just på sin "stora dag".

Under årets första tre månader noterar vi Hilding Lövdahl, trotjänare och slitvarg både i brottning och ÖS, passade på att fylla 75 den 29 mars, att tvillingsystrarna och skidmästarna Dis och Maud Cederholm blev 60 den 31 mars, att Bengt Töwe, backhoppningsmästaren, blev 60 den 21 och att Algot Wilkenson ännu tidigare i månaden också fyllde sina 60.

50 år blev Sigge Parling, prototypen för en "järnspis" av Djurgårdsmodell. Han gick in i sin andra halvlek den 26 mars.

Låt oss sedan titta på en rad djurgårdare, som du och vi andra hinner uppvakta under årets fortsättning:

75 år: Gustav Eriksson, boxning, 5 juni
70 år: Seth Edvardsson, orientering, 15 juni
60 år: Gunnar Lundqvist, fotboll, 30 juni
Arne Strömberg, ishockey, 20 juni

*

80 år: Gustaf Kvint, allt i allo i Supporterklubben, 20 juli
75 år: Harry Wolff, boxmästaren, 2 juli
40 år: Rigmor Markusson, konståkning, 1 juli

*

85 år: Henry Fredberg 21 augusti
80 år: G. A. Hägglund 31 augusti

75 år: Allan Nettelbladt, fotboll, 7 aug.
60 år: Rune Andersson 15 augusti
40 år: Hans Swedberg 14 augusti
Eddie Wingren, ishockey, 2 aug.

*

90 år: Albin Millner 9 september
85 år: Åke Wetterlind 29 september
80 år: Carl Andersson II, "Potis" i fotboll, 22 september
Tage Bergman, boxning, 24 sept.
75 år: Axel Jonsson 1 september
70 år: Aina Ekvall 23 september
Thorsten Sundström 16 sept.
60 år: Julius Orest, bandy, 7 sept.
Åke Magnuson, pingis, 29 sept.

*

85 år: Arne Schmidt 13 oktober
80 år: Harry Forsberg 17 oktober
Konrad "Kotte" Granström, inomhushoppare, 21 oktober
75 år: Gull Åkermark 24 oktober
60 år: Per-Olof Jihde 29 oktober
Maja-Brita Svensson 18 oktober
50 år: Yngve Hermansson 20 oktober
40 år: Margareta Fenyi, konståkning, 11 oktober
Carl von Essen, fäktning, 18 okt.
Kay Wiestål, fotboll, 16 okt.

*

75 år: Nils Landelius 15 november
70 år: Signhild Carlsson 5 november
65 år: Erik Nordgren, fotboll, 25 nov.

*

85 år: Josef Winkler 4 december
80 år: Evert Haag 22 december
Gustav Thulin 3 december
75 år: Harry Rosin, brottning, 19 dec.
70 år: Gunnar Svensson 28 december
60 år: Olof Dahl 9 december
Reinhold Gustafsson 23 december
50 år: Kaj Alm 3 december
Hans Lindh 2 december

Vi säger "Grattis" i förskott. Till alla som fyller även ojämna år ger vi uppmaningen: fyll på bara!

---

den var inne lämnade han Stockholm och Djurgården.

Alla tyckte väl inte att det varit något Columbii ägg, som Hasse Troedsson värpt, men i varje fall betydde det extra slantar i kassakistan och visst var Mac kul att se med sina krulliga hjulben.

Vi hade då upplevt en underbar vinter på ishockeysidan med Super-Mats Waltin som något alldeles extra. Vi trodde väl litet till mans att sommaren skulle innebära födseln även i fotboll av en Super-Mac. Riktigt så blev det väl inte. Fast visst minns man gärna hans tid i Djurgårdens tröja.

När tar vi hit nästa godbit från England?

UR HISTORISKA ARKIV

Betala först 2 kronor . . .

Andra tider, andra seder. Nu dunkas det tusenlappar i otroliga mängder i bordet, när det värvas spelare. Hur annorlunda och idylliskt var det inte när seklet var ungt.

Vi har i våra arkiv följande brev från en blivande (?) storspelare:

Stockholm 19 18/3 14
Djurgårdens Idrottsförening, Stockholm.

Undertecknad anhåller härmed om inträde i Eder ärade förening, och vore tacksam att **snarast möjligt** få svar. Under förutsättning att inträdesansökningen beviljas, ber jag även få mig tillsänt Edra stadgar, övriga bestämmelser etc. Det skulle vara mig ett nöje att få deltaga i Eder fotbollsträning för att sedermera få spela i något av Edra fotbollslag.

I avvaktan på ett snart och gynnsamt svar tecknar jag med utomordentlig högaktning

Erik Ohlsson, Kandidat, Tulegatan 35 2 tr., Stockholm.

Och så här blev svaret

23 Mars 1914.

Herr Kandidat Erik Ohlsson, Tulegatan 35, II, Stockholm.

Besvarande Eder ärade skrivelse av den 18 ds få vi härmed översända en blankett, som vi bedja Eder i kompletterat skick returnera, åtföljd av inträdesavgiften Kr. 2:–.

Föreningens expedition i Olympiska Sällskapets lokal, Fredsgatan 8, hålles öppen alla helgfria tisdagar och fredagar kl. 6.30 – 9 e.m.

Högaktningsfullt
Djurgårdens Idrottsförening
Carl Hellberg
Ordf.

Huruvida kandidaten kom och betalade sin tvåkrona och sedan började spela fotboll finns inget att berätta om. Dock blev han inte någon större ljus eftersom hans namn inte finns med i Alagets uppställningar kring den aktuella tiden.

Till Konungen

Djurgårdens Idrottsförening, som har till ändamål att utöfva och befrämja alla slag af idrott, får härmed i underdånighet anhålla om tillstånd att i likhet med åren 1906 - 1910 för nedan angifna ändamål anordna ett lotteri under form af s k tombola i samband med den basar och försälj-

ning, som idrottsföreningen ämnar anordna i Stockholm under dagarne den 1, 2 och 3 November innevarande år.

Ändamålet med lotteriet är att använda uppkommande vinst till främjande dels af föreningens verksamhet i allmänhet dels ock till betalning af skulder, som idrottsföreningen åsamkat sig vid byggandet af föreningens nya idrottsplats vid Traneberg.

Enligt den för lotteriet tänkta planen skulle säljas tretusen lotter à 50 öre, hvaraf vinst skulle utfalla å hvar tredje lott, med ett sammanlagt vinstvärde af 750 kronor.

Samtidigt få vi i underdånighet anhålla om tillstånd att i likhet med föregående år i samband med berörda basar anordna ett lotteri i form av s k guldgrufva.

Stockholm den 29 Augusti 1912
Underdånigst
Djurgårdens Idrottsförening
Carl Hellberg, ordförande
Johan af Klercker, sekreterare

9 December 1913

Centralföreningen för Idrottens Främjande i Sverige, Stockholm.

Vi får härmed vördsamt anhålla om ett understöd från 1914 års lotterimedel och statsanslag av Kr. 5.000:– till anläggande av en löparebana vid Tranebergs idrottsplats.

Vi begagna tillfället bringa till Eder kännedom, att föreningen dels genom gåvor dels med **upplånta** medel satts i tillfälle nedlägga cirka Kr. 50.000:– på berörda idrottsplats. Mot denna summa svarar ett belopp av Kr. 500:–, som föreningen innevarande år emottagit av Eder, utgörande det **enda** bidrag vi från någon idrottsorganisation erhållit.

Under dylika omständigheter torde det icke vara förmätet att göra en vördsam ansökan om att anläggandet av en löparebana bekostas av idrottsmedel.

Stockholm som ovan
Djurgårdens Idrottsförening
Carl Hellberg
Ordf.

30 December 1913

Till Överståthållarämbetet för Polisärenden, Stockholm.

I egenskap av Ordförande i Djurgårdens Idrottsförening får jag härmed anhålla om tillstånd att, i likhet med föregående år, få mot avgift till allmännheten uthyra kälkar vid föreningens kälkbacke vid Rosendal.

Stockholm som ovan
Carl Hellberg

NUR BEGRABEN

Lars-Gunnar Björklund, på sin yngre tid kallad "Gurkan" och duktig handbollskille från Norra latin, fick ganska snart vara med om upplevelser även i Djurgårdens "hystande". Teknisk och rolig men med besvär att slå slingra sig igenom försvarsmurarna. Hade grova mått redan då.

Senare blev det mera radio och därmed tjänsteresor härsan och tvärsan för Lars-Gunnar. Minns en resa i ishockey till Prag i sällskap med kollegan Mac Gänger, vilken senare inte ens i fråga om vanligt utseende riskerade att få något skönhetspris. I den här händelsen såg han extra krasslig ut efter att ha slagit sönder ena benet i fotbollsmatch.

Sällskapet besökte en krog och kallade på kyparen för att få börja kvällen med ett par öl. Men det kom ingen kypare. I stället kom en svartklädd herre, som misstänktes vara hovmästaren. Man ropade på honom och begärde att få öl fortare än kvickt.

Det visade sig att han var präst och vid denna upptäckt dröjde man något med ölbeställningen och undrade i stället om inte prästen ville lära känna Rolle Stoltz. Jo, det ville prästen, ty även en kyrkans tjänare kände till vissa ishockeystjärnor.

Efter att sedan ha fått in den ena ölen efter den andra och vunnit prästens hjärta tyckte vårt sällskap att det var dags med frågan om inte det från ovan kunde ordnas någon himmelsk hjälp för stackars sönderslagna Gänger.

Prästen vred sig som en orm, innan han kom med svar:

Ach nein. Nur begraben. (Inget att göra, bara att begrava honom)

Vid det talet var Mac Gänger inte beredd betala någon mer öl för svartrockens kontakter ovanifrån.

Intressant att här hitta ett brev från den noggranne ordföranden Carl Hellberg innehållande ett skrivfel (allmännheten stavat med dubbel-n). Intressant också att notera att kälkbacken vid Rosendal kanske kan betecknas som födelseplats för Djurgårdens under 1970-talet på allvar igångkörda bob-åkning.

MEDLEM PÅ LIVSTID . . .

Det finns många sätt att bli medlem i Djurgården. Enklast är givetvis att betala årsavgift. Man kan emellertid bli medlem även genom idrottsliga talanger, och då kan det slå till att man blir medlem för hela livet framöver. Man kan alltså bli ständig medlem.

Det är många, som numera upptäckt fördelen att ha ett medlemskort på livstid. Det kan förvärvas på två sätt. Ett sätt och det bekvämaste sättet är att betala en engångsavgift, som just nu har fastställts till 500 kronor. Då är man medlem till döddagar.

Ett annat sätt att förvärva ständigt medlemskap står öppet för dem, som redan är medlemmar i vår förening. Har man under minst 10 år varit medlem och snyggt och ordentligt varje år betalat sin årsavgift kan man efter dessa 10 år bli ständig medlem genom att betala in kr 150:–. Då får man ett ständigt medlemskort.

Här följer ett litet axplock bland senast inskrivna ständiga medlemmar, antingen det skett genom att de betalat in sina 150 resp 500 kronor eller genom att ha vunnit SM (den möjligheten är ju bara förunnad en liten utvald krets): Björn Bergervik, Gunnar Risberg, Måns Garthon, Stig Grönlund, Lennart Gustavsson, Bengt Larsson, Kjell Björklund, Lennart Svensson, Staffan Ferm, Kjell Fredriksson, Karl Werner Godemar, Thore Malm, Lennart Klang, Lars Hansson, John Citron, Sven Bäckström, Mats Holmström, Jörgen Carnell, Erik Stjerndahl, Anders och Solbritt Sannerdahl och Björn Hansson.

RÖST I RADIO

– Du är ju så omtyckt och vet väl att svenska folket vill ta dej till sina hjärtan, hur känns det egentligen?

Fråga till stackars Ingemar Stenmark, några dagar före starten i olympiska spelen i Lake Placid.

Ja, vad skulle stackarn svara på en så ytterligt löjlig fråga från radions Nordkvist.

– Vet int, blev också Ingemars svar. Till ingen riktas så många daltiga frågor. Hela tiden har man känslan att utfrågarna sitter med tårar i ögonen och vädjar om svar på sina med åren allt dummare sätt att känna Ingemar på pulsen.

Otroligt att han inte bryter samman.

Stjärnsmällar i drakarna

Vare sig Djurgården eller våra bröder i AIK och Hammarby undgår sitt öde i tidningsspalterna. Ett öde som mest bankar på dörren, när något sensationellt eller oroligt är på väg. Då finns det hur mycket utrymme som helst i spalterna. Skandaler säljer bra och även rykten om skandaler får motivera stora bokstäver på löpsedlarna.

På dessa sidor har vi samlat och saxat några "uppsmällningar" på sportsidorna från i höstas, då det fanns folk som vädrade morgonluft och levererade nyheter på löpande band. Huvuden, som skulle rulla, och ledare som skulle upp i galgen och spelare, som mobbades bara för att deras farsa ville byta klubb! Det senare gällde våra kollegor i Bajen och där var de skånska drakarna lika duktiga som de i Stockholm. Det var smaskens nyheter.

Största blaskan körde hårt med råd till fotbollsledarna att sticka och hade i det fallet särskilt förälskat sig i Bruno Nyberg i AIK. Inte lätt att vara ideell ledare och berövas heder och ära. Vem skulle inte gå ner för räkning för sådana stjärnsmällar och finna tillvaron hopplös?

STORSTÄDNING I DJURGÅRDEN EFTER FIASKOT

— så måste krisernas rekordår sluta

Är det pamparnas fel att AIK och Djurgården gjort sån't fiasko?

Sport-Expressen

DET BLEV INTE SÅ I DJURGÅRDEN...

"Hur fan ska det här gå?"

SOM SAGT VAR...

PLÅGSAMT

TV-kändisen satsar allt i Djurgårdens maktkamp

Kunde varit värre, Thomas

Sport-Expressen

VINNAREN

"LUFTEN ÄR INTE RENSAD ÄN..."

SOM SAGT VAR

Sport-Expressen

Bertil Janssons råd till bossarna i AIK och Djurgården

PACKA IHOP OCH STICK!

Bertil Jansson KOMMENTAREN

Sport-Expressen

40 — Torsdagen den 25 oktober 1979 ★ EXPRESSEN

Är du överkörd nu, Hans Troedsson?

I går förklarade tre ledamöter i Djurgårdens fotbollsstyrelse med TV-kändisen Åke Wilhelmsson i spetsen att de inte accepterar att nuvarande ordföranden Hans Troedsson får nytt förtroende vid årsmötet på tisdag.

Trion lägger istället fram "Aktionsplan 80" — en plan som varken innehåller Hans Troedsson eller urdjurgårdaren Gösta "Knivsta" Sandberg.

• Hur är det, Hans Troedsson, har dina styrelsekamrater i Djurgården gjort myteri?

— Det tror jag inte. Men jag fick veta av spelarna häromdagen vad som pågår. Det hade varit trevligare om Åke Wilhelmsson kommit direkt till mig och talat om att han vill bli ordförande. Men de har förstås rätt att agera som de vill. Men jag ifrågasätter om det är riktigt att de går ut och offentliggör hur det röstas inom styrelsen i olika frågor.

• Har du spelarna på din sida?

— Det har jag ingen aning om. Vi umgicks senast under Växjöresan för Östermatchen, men då snackade vi inte val utan spelade kort.

— Jag har inte bedrivit någon valkampanj, fortsätter Troedsson. Men jag har heller inte avsagt mig. Jag kom ju in provisoriskt efter Leif Forsberg då han flyttade till London. Jag har bett valberedningen ta fram ett nytt namn men bristen på namn har fått mig att stå kvar. Nu har Åke Wilhelmsson fört fram sitt eget namn.

• Ni har ju varit väldiga polare tidigare, inte sant?

— Åke har punktmarkerat mig i ett års tid. För fjorton dagar sedan försvann den markeringen. Det tycker jag är dålig stil i idrottssammanhang. Han har naturligtvis rätt att kandidera, men sättet...

— Jag tycker, säger Troedsson, att det varit naturligt att Åke ställt sin plats i styrelsen till förfogande och därefter agerat. Han har fortfarande inte sagt någonting till mig trots att vi har styrelsemöten varje vecka och trots att jag är på träningarna varje gång. Men det är hans problem.

• Vad kommer du att vidta för åtgärder?

— Åtgärder? Menar du att jag skulle ringa tidningarna och avslöja hur vi röstar i styrelsen? Och jag ger mig aldrig på person. Jag själv är obetydlig i sammanhanget, men Knivsta-Sandberg... Tänk att börja tafsa på anställda, det skall man inte göra.

□ Hans Troedsson

• Vad kommer du att göra inför årsmötet på tisdag?

— Inte ett skapandes grand. Det kanske förresten är skönare att betala 25 kronor och se Djurgårdsmatcherna utan något ansvar. Men jag kommer inte att avsäga mig ordförandeskapet.

• Upplever du det här som otacksamt?

— Inte ett dugg, det är bara ett par personer som agerar och för fram sin kandidatur på ett konstigt sätt.

— *HELGE LINDBERG*

RÄTTELSE

I Expressens reportage om maktkampen inom Djurgården i går smög sig ett förargligt hörfel in i samband med intelefoneringen av artikeln.

— Jag är tillfrågad och jag vill komma tillbaka i Djurgårdsarbetet, påstods Bengt Persson, förre tränaren, ha sagt.

Det skulle vara "Jag är tillfrågad om jag vill komma tillbaka..."

Det är en viss skillnad.

AIK-ledaren: — Vi har inte råd med ett misstag till

Av HELGE LINDBERG

— Vi har inga schismer i styrelsen och inga medlemmar har krävt vår avgång. Men jag tycker ändå att vi skall ställa våra platser till förfogande, ge valberedning och medlemmar fritt val. Vill de sedan välja om oss så är det OK.

Det är AIK:s huvudförande, Lennart Johansson, som säger så inför AIK:s ödesmatch i fotboll mot Halmstad.

Resultatet av AIK:s ansträngningar har inte blivit vad alla hoppats.

Den 16 november samlas AIK:arna för att diskutera varför åtets fotbollssäsong gått så snett, och för att börja planera för kommande säsong.

En skugga, som ligger över AIK, är förstås de ideliga tränarbytena med årets avsked av Jens Lindblom som den stora plumpen. På fem år har hela sju olika personer haft högsta ansvaret för AIK:s fotboll, i tur och ordning: Keith Spurgeon, Jim Nildén, Lars Oscar Nilsson, Gunnar Nordahl, Börje Fridlund, Gunnar Nordahl igen, Jens Lindblom och nu Bo Petersson.

• Säg, Lennart Johansson, vilken seriös fotbollstränare som

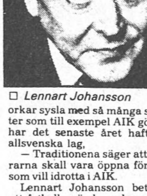

□ Lennart Johansson

orkar sysla med så många sporter som till exempel AIK gör. Vi har det senaste året haft sju allsvenska lag,

— Traditionena säger att dörrarna skall vara öppna för alla som vill idrotta i AIK.

Lennart Johansson betonar att fotbollen är huvudsporten i AIK, att den prioriteras.

— Min mening är att vi nu skall satsa som aldrig förr på fotbollen, en ännu hårdare satsning på produktion av egna spelare till exempel.

AIK har inte visat framfötterna på ungdomssidan på senare år precis.

TIDEN UTE

Även om vi blir allt flera medlemmar i Djurgården är det oundvikligt, att våra led tunnas ut.

Bort de gå, en efter en av de många fina djurgårdare, som på sin tid byggde upp vår förening. Senaste året har innebburit att vi måst ta avsked från både äldre och yngre djurgårdare. Särskilt när en medlem i sina bästa år, lämnar vår krets finns det ibland anledning ta fram det lilla frågande ordet »Varför?» Något svar gives förvisso inte.

Den sista hedersbevisningen som vi kan ge våra bortgångna medlemmar är att vid jordfästningen ställa upp med vår gamla slitna Djurgårdsfana. Den har fått förmedla en sista hälsning och ett tack för vad som varit.

Bland bortgångna medlemmar finns många att erinra om. Utan att göra någon rangordning vill vi nämna, att brottarnas led hemsöktes av liemannen inom samma släkt. Först gick veteranen Evert Karlsson hädan för att knappt något halvår sedan följas av brodern Einar. I sin krafts dagar var Einar vår stora profil utåt. I två olympiska spel kämpade han sig till två bronsmedaljer, i fjädervikt i Los Angeles 1932 i fri stil och fyra år senare i Berlin 1936 i grekisk-romerskt. Dessutom 6 SM-titlar. Hans fader David Karlsson var i seklets början både brottare och tyngdlyftare i mästerklass.

Bland andra veteraner i våra led som gått bort kan nämnas Pelle Hennix, en orienteringens och skidans talang, Kurt Lindbom, en friidrottens mästare i seklets början. Bengt Modgh-Lundbäck, tungviktsmästaren, som var ensam om att slå blivande världsmästaren Ingemar Ingo-Johansson, Oscar Kjällander hårdför nävkämpe. John Candelius, lagledaren under ishockeyns glansdagar, Helmer Jansson, sonen till vår stiftare J.G. Jansson, C.G. Gustafsson, en av våra bästa ungdomsledare, curlingpappan Rolf Lagerbäck och ytterligare djurgårdare, som vi alla minns med saknad.

Wille Arwe

När ishockey- och bandysäsongerna 1980 lägger sig ner för att dö lägger även en av Djurgårdens veteraner ner sitt huvud för alltid. Wille Arwe finns inte längre i våra led, och då var han ändå in i det sista med på våra matcher i framför allt fotboll och ishockey.

Han var samme intresserade och pigge entusiast som i sin krafts dar och hade alltid synpunkter på hur Djurgården skulle bli ännu bättre i våra två stora spel. Han blev 82 år.

Wille hörde till pionjärerna på ishockeysidan och var således med när Sveriges första olympiska landslag plockades samman till spelen i Antwerpen 1920. Strängt taget var det bara ett bandylag som ställdes på isen, eftersom pucksporten ännu inte kommit till vårt land. Sverige vann första matchen över Belgien med 8–0 och fortsatte med 4–0 mot Frankrike, men sedan gick det tyngre när våra spelare inte hade ordentlig utrustning och fick en massa smällar och skador. Redan året därpå hade lärdomarna hunnits smälta. Då blev Sverige och Wille Arwe Europamästare!

Han gjorde 16 A-kamper, blev stor grabb nr 6 och svensk mästare i Djurgården 1926 i SM-finalen mot Västerås SK (7–1 på Stadion). Även i bandy hörde han till Djurgårdens stora spelare.

En fin människa och äkta djurgårdare. (När han jordfästes en kall aprildag ställde från hans epok upp Cent "Pjutten" Widgren, Walle Söderman och Wille Lyth)

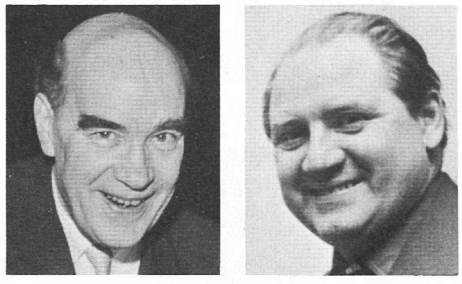

Två trotjänare ur tiden Helmer Jansson (t.v.) son till föreningens stiftare och Björn Lindberg tidigare i skidstyrelsen, senare i fotbollens ungdomsdetalj.

Onsdagen den 13 nov 1974

Vi 5

Bingospel är förslöande, en skräpkultur som ger samhörighetskänsla bara när flera spelare råkar ropa "bingo" samtidigt. Det säger de s k R-förbunden och begär 200 000 för att forska i bingospel.

Tycker ni att bingospelet ska begränsas?

GÖRAN OLSSON, 17
järnvägsarbetare, Borlänge:

— Ja, bingospelarna slösar bara bort sina pengar. Det finns bättre sätt att vara tillsammans på än att spela bingo.

ÅKE WILHELMSSON, 41
TV-producent, Stockholm:

— Ja, definitivt. Bingo är en kulturfara. Det är en kommersiell slaggprodukt.

Det var då det broder Åke! Nu vet du bättre . . .

Sydsveriges uppkäftigaste nyhetstidning!

KVÄLLSPOSTEN

Nr 15 • Årgång 33 Onsdagen den 16 januari 1980

LUGN VILLA-ÄGARE — Fälldin jagar inte ut er i kylan

SONEN MOBBADES — hot och terror

SKRÄMDE dem från Mjällby

Putte Ramberg

Thom Åhlund och "Putte" Ramberg har skrämts kvar i Hammarby.

– Vi har haft ett rent helvete sedan det kom ut att vi skulle gå till Mjällby, säger båda.

Supportrar har hotat de två Hammarby-spelarna, ledningen har visat förakt och till och med har Thom Åhlunds lille pojke mobbats i skolan så han kom gråtande hem.

När den psykiska terrorn var nära att knäcka spelarna beslöt de att riva kontrakten med Mjällby – fast de anser att Blekingeklubben hela tiden uppträtt juste.

Mitten och sid 22!

Thom Åhlund

Idrottsfolk i USA ger stöd för BOJKOTT AV OS

Kvar efter flykten:

TVÅ TOMMA BARNSÄNGAR...

– Av Jan-Olof Bengtsson –

MALMÖ (KvP) Två tomma barnsängar.

Det är allt som finns kvar i Sverige efter den misstänkte miljonsvindlaren Erling Nilssons skrattretande enkla flykt undan den stundande rättegången.

I går bäddades makarna Nilssons i sin frånvaro. Nu börjar Interpolsjakten!

FORTS SISTA SIDAN

Fördela utgifterna jämnt över hela året.

Gå med
i vårt Budgetkonto!

Skandinaviska Enskilda Banken

En betydelsefull reservkälla

Supporterklubbens betydelse: Ni har del i våra framgångar.

Det måste alltid finnas reservkällor att tillgå när orostider anmäler sig hos ett företag eller hos den enskilde eller hos en idrottsförening. Man måste i tid se om sitt hus så, att det går att möta kriser, och då tänker jag kanske mest på ekonomiska besvärligheter. Sådana har ju en obehaglig vana att uppstå ganska snabbt. Man behöver ju bara se sig omkring ute i vårt land för att erfara hur många hjul börjar knarra och riskerar att bli stående på grund av att de ekonomiska resurserna inte räcker till att hålla i gång. Raskt över till förhållandena i vår egen förening, där vi också har många hjul att hålla rullande och där det alltså också behövs diverse slantar – så där omkring 12 miljoner kronor är ju vår omsättning på väg emot i år – för att vi ska kunna leva vidare.

Någon direkt kris kan jag väl inte påstå att Djurgården befinner sig i. Vi har lyckligt kunnat balansera vår rörelse och även utveckla den i vissa avseenden utan att vi behövt skygga för vissa kostnadsökningar. Det vet ju alla, att idrott på toppnivå kostar stora pengar att driva, och skall man kunna hålla sig med ett stall högklassiga spelare i ishockey och fotboll är ju konkurrensen från andra storklubbar sådan, att det inte finns någon prutmån. Man måste satsa och hoppas vinna. Ibland kan det naturligtvis bli en nitlott.

Av egen kraft kan vår förening inte åstadkomma allt det kapital, som krävs för att hänga med. Visst får vi in en och annan krona genom vändkorsen och visst ger medlemsavgifter hyggliga pengar, men utan kommunala bidrag och bingomedel skulle vi stå oss ganska slätt. Det är i detta läge som även våra supportrar kommer in i den ekonomiska bilden och kan hjälpa oss över vissa besvärliga trösklar.

Djurgårdens Supporterklubb kom långt före många av oss in i föreningens liv, och därför har jag bara vissa hörsägner att luta mig mot för attt kunna bedöma betydelsen av att ha en supporterklubb bakom ryggen. Det har sagts mig att tidigare var supporterklubbarna mest tillhåll för klubbfantaster, som älskade att heja och medverka i olika slags jippon. Dessa supporters var alltså mest till för sin egen trivsel. Ibland spred de kanske en diskutabel ram kring en match med alltför skämtsamma inslag av pajasformat.

Det var första kapitlet för en supporter, och naturligtvis inget ont om denna inlevelse. Det var i alla fall ett slags stöd för de aktiva på planen, på rinken eller vad de våra nu kämpade för Gamla Djurgår'n. Sedan kom det andra mer värdefulla kapitel, och där har jag haft bättre insyn och bättre kontakter med vår stora supporterskara. Att vara supporter innebär att stödja och att även lida. Inte minst i det senare avseendet har det under det gångna året funnits goda tillfällen att lida och oroas med vårt kämpande ishockeylag och vårt lika intensivt kämpande fotbollslag för att stanna kvar i allsvenskan. Även på andra fronter ute i vår förening har det naturligtvis kämpats, men det är ju kring de stora arenaidrotterna som det blir mest eko.

Djurgårdens Supporterklubb har varit en värdefull tillgång, när det gällt att från läktarplats ge våra lag sitt stöd. Allt medan den stora publiken suttit till synes stum och likgiltig har våra supporters hejande både på hemma- och bortaplanerna gått fram som en värdefull injektion för Djurgårdens spelare.

Men det är inte bara för detta inspirerande stöd från läktarna som vår Supporterklubb är värd att tackas och prisas. Med olika kontanta stöd till behövande sektioner – nästan alla sektioner är behövande ... – har Supporterklubben förstått att i rätt stund komma med det rätta handtaget.

Bronsplakettflickan Ulla Flodström, belönad för stora insatser i Supporterklubbens tjänst. Där delar hon grovjobbet med eldsjälen och sambon Sven Öberg. Men vid deras sida jobbar mängder med uppoffrande djurgårdsälskare.

Det är framför allt den goda viljan och den oegennyttiga insatsen hos Supporterklubbens alla medlemmar, styrelse så väl som alla jobbarna ute på öppna fältet, som utgör en förnämlig tillgång för vår förening. En supporter begär ingenting i valuta för allt sitt jobb utan verkar hellre vara beredd att offra av sitt eget lilla innehav av en och annan prasslande sedel. Det måste också innebära ett stort mått av tillfredsställelse, när man sedan får uppleva hur våra aktiva frontkämpar hävdar sig i konkurrensen. Då kan den sanna supportern också ta åt sig av framgången.

Karl Liliequist

KASSÖR I TRE ROLLER

Mesta kassören är detta, nämligen Bertil Petersson, som från att ha varit en rätt okänd kassör i Supporterklubben, avancerade till samma post i Sällskapet Gamla Djurgårdare och numera även i DIF:s ishockeysektion.

Det är framför allt i ishockeyn han får se strida pengar flyta både ut och in, och all hans noggrannhet och skärpa sätts där på hårda prov. Länge har sektionens ekonomi varit hårt ansträngd men en ljusning är på väg på sikt

I Supporterklubben har han kunnat glädja sig åt ett mer vinstgivande bokslut, och även i Gamla Djurgårdare kunde han redovisa en rörelse med överskott.

Kassör på tre fronter – är inte det rekord?

Läs i nästa nummer:
Harry Wolff, boxningsmästaren och supporter till Huddersfield, skildrar en spännande utflykt norröver med egna konstverk som detta:

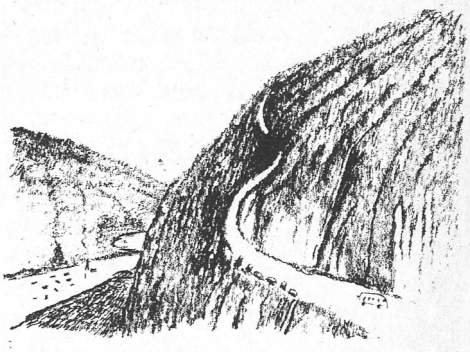

Basen för Supporterklubben sjunger ut

Inför ett nytt decennium vill vi från Supporterklubben komma med ett inlägg kring vårt Djurgården samt en och annan synpunkt på Dig käre läsare.

Du skall givetvis också få veta en del om oss, ty jag är personligen övertygad om att många av läsarna inte har den blekaste aning om – kom ihåg Palme, Det hade jag inte en aning om! – vad vi gör och dessutom kanske är helt ointresserad av Djurgårdens Supporters Clubs verksamhet.

Vårt förhållande till Djurgårdens Idrottsförening är mycket gott, men märk väl att detta gäller de som satt sig in i vår verksamhet. De finns tyvärr sektionsstyrelser, aktiva och DIF-medlemmar som helt saknar vetskap eller kanske inte vill ha vetskap om oss. Detta är mycket beklagligt, alldenstund vår moderförening är beroende av oss och kommer att så förbli dessutom kanske i ännu högre grad under 80-talet.

Det förvånar mig och vår styrelse att vi så sällan hör något ifrån de olika sektionerna liksom även aktiva och övriga DIF-medlemmar.

Många av Er känner inte till vad vi uträttar. Ni vet inte överhuvudtaget att vi existerar. Vi kan mötas vid olika DIF-arrangemang, matcher eller liknande och Du bara passerar utan att lägga märke till dessa supportrar som ställer sin tid till förfogande när som helst Djurgår'n behöver.

Varför kan Du inte visa dessa trogna med ett glatt HEJ att Du uppskattar deras insatser och Du varför måste det finnas klasskillnad inom DIF. Det intresserar inte mig det minsta vilken status Du har, vilken samhällsklass Du tillhör, nej det enda som skall intressera oss alla är att vi är Djurgårdare och att vi känner och jobbar för DIF.

Nå, säger någon, om Ni i Supporterklubben är så väldigt duktiga, varför gör Ni då inget åt dessa s.k. skränfockar och liknande som ständigt ställer till bråk vid matcher.

Till dig som ställer den frågan vill jag klart deklarera att alla våra medlemmar får sig ideligen i vårt medlemsblad (1 gång per månad) detta sig itutat. Och min vän, vi har märkt att resultatet blivit till det bättre även om vi önskar att det vore ännu bättre.

Men tänk om även Du vore medlem i båda DIF-organisationerna. Tänk om Du själv kunde hjälpa till ett tag så kanske vi kommit mycket längre när det gäller problemen kring matcharenorna.

Nej, låt oss nu samverka till en fastare grundsyn på att vara Djurgårdare, ställ Dig till förfogande, kom med förslag till förbättringar, tala med dem som tyvärr förstör DIF:s renomme – det är så det måste lösas för att alla skall trivas.

Djurgårdens Supporters Club har under 1979 tagit initiativet till en helt ny organisation för att göra insatser omkring fotbollen. Samtliga Allsvenska Supporterklubbar är numera etablerade i Svenska Supporterklubbsalliansen, en organisation som påtagit sig att verka för stöd till svensk fotboll och för att finna en trevligare inramning av matcherna som exempel.

Djurgårdens Supporters Club ger varje år ekonomiska bidrag till sektionerna, där det inte är fråga om småslantar, bidrag som verkligen behövs och som skulle kunna bli större om Du också fanns i våra led.

Supporter enligt min mening, är idag Du som på rätt sätt vill stödja DIF. Låt oss nu alla hjälpas åt inför 80-talet att göra Djurgården ännu mer hedrat och aktat i hela vårt land. Hör gärna av Dig hälsar

Sven Öberg, ordförande

DJURGÅRDEN
I
VÅRA
HJÄRTAN
HELA
DAGEN
OCH
LIVET

Vår ständige medlem Bengt Larsson skickar denna hälsning som han tillsammans med Arne Myrin åstadkommit.

Sven Öberg, som spelar första fiolen i Supporterklubben, drar ibland även en låt på sitt dragspel.

INGEN FLAGGBRÄNNING, TACK!

Härtill kan berättas, att på initiativ av Djurgårdens Supporterklubb och då i första hand av Sven Öberg, så bildades i fjol en riksorganisation – Supporterklubbsalliansen – med uppgift att sluta alla supporterklubbar samman. Man beslöt bl.a. ett handlingsprogram som innehåller central upphandling av souvenirer, bättre kontakter med spelarföreningen och motsvarande organ och först som sist att stå på vänskaplig fot med varandra.

Det skall alltså förhindras att vildsinta supporters ryker i luven på varandra, bränner varandras flaggor och river sönder bussar, matlokus och andra ställen.

"Vi vill visa att det finns skillnad mellan en organiserad supporter och den s.k. svansen. Den senare vill vi förstås få att vifta på sportsligare sätt, men än så länge tar vi inte ansvar annat än för våra egna anslutna medlemmar, säger Sven Öberg.

Han valdes för övrigt till ordförande i Supporterklubbsalliansen, vars styrelse även innehåller Lennart Swahn från Norrköping, David Reman från Änglarna i Göteborg, Sune Petersson från Halmstads BK och Sven Esedal från Hammarby-Bajen.

Solsken från fotbollsflickorna...

Den glada överaskningen på fotbollssidan bjöds av våra flickor, som sparkade sig upp ett trappsteg till div II.

Här är gänget framför fotografen: från vänster i nigsittande rad: Susan Ghose, Catarina Hansson, Ulrika von Schreeb, Annika Lundgren, Petra Schmid.

Mellanraden: Yvonne Dahl, Susanne Lundgren, Birgitta Alarik, Ulla Bjerkhaug, Satu Koskinen, Eva Carlsson,.

Bortre raden: Björn Bjerkhaug (lagledare), Ann-Kristin Täck, Marita Lindroos, Ann-Charlotte Nilsson, Ann Hammarström, Ulf Lyfors (tränare).

Mellan nattsvart och solsken

Veckan innan hade varit för bedrövlig. Allt hade gått snett. Först nederlag i den allsvenska fotbollen och så på kvällen ännu mera stryk i elitserien i ishockey med 8 - 0 i baken i Karlstad mot Färjestad. Samtidigt hade fotbollsjuniorerna och reservlaget också fått stryk. Ett allt igenom bedrövligt veckoskifte.

– Man törs ju inte gå ut och visa sig ens, suckade åtskilliga djurgårdare och smög sig om hörnet på gator och torg.

Så kom ett nytt veckoskifte. Nu gällde det "dom eller oss" som det hette i reklamen för ödesmatchen mot Landskrona. Ett nederlag skulle betytt dödsstöten.

Innan de stora pojkarnas ödesmatch spelade vårt damlag en finalmatch mot Dalhem från Gotland. Här krävdes det seger för att Djurgården skulle vinna serien och gå upp i div. II igen. Det blev en kämkämpamatch av de våra, men allt tycktes som förgjort när det gällde att få in kulan bakom Dalhems målvakt. Djurgårdens öde troddes beseglat när Dalhem tilldömdes en straffspark i första halvlek, men vår 14-åriga målvakt gjorde en fin räddning och därmed var det alltjämt 0 - 0 fram till dess att matchklockan var inne på den absolut sista minuten. Stor kalibalik framför det gotländska målet, där bollen stöttes fram och tillbaka som på ett biljardbord. Bollen träffade än det ena benet än det andra benet till dess att Knivsta-kopian fick en tå på bollen med adress in i nätmaskorna alldeles intill ena stolpen. 1 - 0 och vilken glädje. Alla kramade alla, tårar flöt och allt var så himmelskt. "Vi" hade vunnit serien på årets sista spark.

Det verkade som om de stora grabbarna tagit intryck av tjejernas kämpatag ty när de satte igång mot Landskrona kunde ingen klaga på intensiteten. De våra kämpade om varje boll, offrade sig och slet som aldrig förr. Rättvist blev det också utdelning med 2 - 0 innan halvtidsvilan kom. I andra halvlek borde det förstås ha blivit 3 - 0 när Lasse Stenbäck kom ensam med Landskronas målvakt och bestämde sig för att göra säsongens snyggaste grej med att dribbla av även målvakten, som dock hann få hjälp av en tillskyndande back och så var chansen borta. Fortsättning följde med en våldsam skånsk press, som dessbättre räckte bara till 2 - 1, men vilken olidlig spänning! En kvitteringsboll och falluckan till div. II-träsket hade åter öppnat sig på glänt.

Och dagen därpå spelade våra flickor final mot Segeltorp i S:t Erikscupen och vann efter förlängning med straffsparkar. Att Segeltorp inte fick in så många som Djurgården berodde åter på det 14-åriga underbarnet i vårt mål.

Det blev ett behagligt veckoskifte.

gör som jag!
hyr in dig hos OK när du ska fixa med bilen - det blir billigast så!

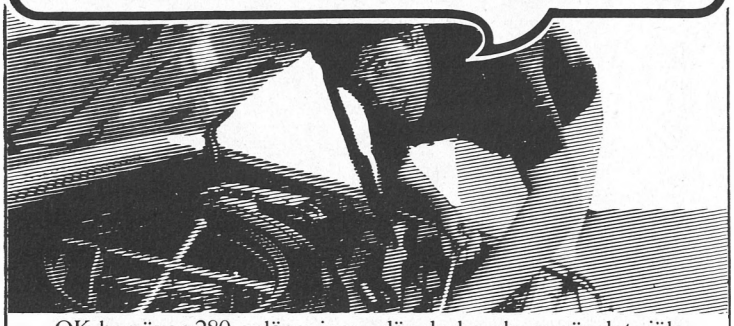

OK har över 280 anläggningar där du kan hyra gör-det-själv plats när du behöver fixa med bilen. Tillsammans finns mer än 1390 gör-det-själv platser och på många av dessa finns billyft. Där finns möjlighet att hyra specialverktyg. I OK-butiken finns dessutom reservdelar och tillbehör till de vanligaste bilmodellerna.

För dig som vill ha hjälp med reparationer, finns ca 300 OK-verkstäder med modern utrustning och välutbildade montörer, som klarar det mesta.

OK

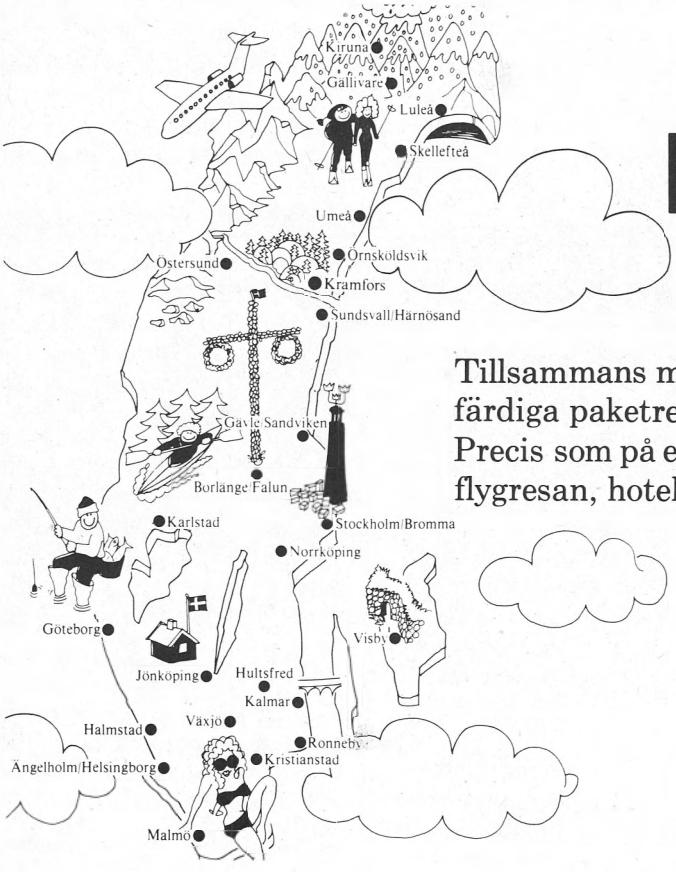

Flygsemester i Sverige.

Tillsammans med resebyråerna har vi gjort i ordning färdiga paketresor för dig som vill semestra i Sverige. Precis som på en Mallorcasemester så kan du alltså få flygresan, hotell, måltider, sight-seeing inbokat och ordnat i förväg.

Vi kan också skräddarsy en resa helt efter dina egna önskemål.

Tala med resebyrån.

LINJEFLYG

DAHLFORS & SÖNER AB

- Glasmästeri
- Glassliperi
- Spegelfabrik
- Byggnadsglas
- Planglas en gros
- Metallfabrik

DÖBELNSGATAN 65, 113 52 STOCKHOLM

TELEFON 30 87 37, 30 87 49

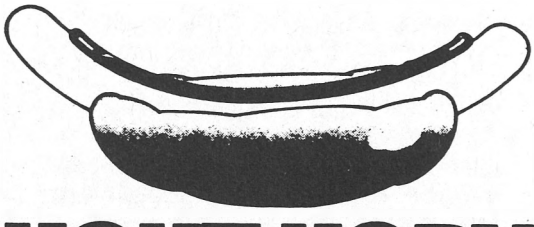

KOKT KORV med bröd.

EN ÄKTA Sibylla PRODUKT

Slalom satsar på Hammarby

Med tanke på vad som skrivits i dagspressen om fotbollsektionens kriser och hockeylagets svårigheter i säsongsstarten kan rubriken uppfattas som ytterligare ett hot mot föreningens framtid. Men lugn alla Djurgårdare det finns ingen som helst anledning till oro. Vår sektion har i många år strävat efter att få en egen klubbstuga i anslutning till en slalombacke. Nu står stugan färdig vid Hammarbybackens fot tack vare bidrag från Supporterklubben och framförallt med stora arbetsinsatser av sektionens medlemmar.

Styrelsen i slalomsektionen har alltid haft ett gott samarbete med överstyrelsen och övriga sektioner. Vi hoppas att genom stugan kunna ytterligare stärka våra band med föreningens alla medlemmar samt förbättra vår tränings- och tävlingsverksamhet.

Fram till 1968 bedrevs träningen i Saltsjöbaden. Därefter flyttade vi till Hammarbybacken som då ej uppfyllde våra krav på hur en slalombacke skulle se ut. Sektionen fick vara med och planera Blommensbergsbackens utformning som blev klar 1971. Det var främst Bert Ackered och Jan Hansson som var med om detta. Sektionen arrangerade samma år den enda internationella slalomtävlingen inom Stockholmsområdet. Den tävlingen lockade ca 10.000 - 15.000 åskådare till Trekanten. Hela dåvarande världseliten fanns på plats bl a 1972 års olympiasegrare spanjoren Franzisco Ochoa. Vann gjorde däremot italienaren Eberhart Schmaltzi.

1977 brändes lifthuset ned vid en anlagd brand. Det var osäkert om liften skulle hinna byggas upp till säsongen igen. Våra blickar vändes åter mot Hammarbybacken. Idrottsförvaltningen hade förbättrat anläggningen genom bra uppfyllnader, förbättrad belysning och snökanonanläggning, så därför återvände vi.

Vid förra årets upplaga av tävlingen DIF-cup som samlade ca 500 ungdomar och en stor publik under två dagar saknade deltagare, publiken och framförallt de hårt arbetande funktionärerna en värmestuga med servering. De arbetsbodar som använts vid byggnationen av Huddinge sjukhus skulle säljas. På Bertil Sjöbergs förslag lämnade sektionen in ett anbud på en markenteribod (sk futt). Stugan består av ett stort rum och ett kök. Golvytan totalt ca 50 kvadratmeter. Tack vare supporterklubben som ställde medel till förfogande kunde köpet förverkligas. Vi vill passa på tillfället att tacka supporterklubben med Sven Öberg i spetsen för denna insats. Idrottsförvaltningen hjälpte oss med ritningar och uppfyllnad för huset. Under september månad färdigställdes grunden och stugan transporterades i två delar till backen. Nu återstod att lyfta den på plats. Detta skedde med en mobilkran. Ett jobb som Kalle Sundquist fixade. Väl på plats så monterades de båda delarna ihop och stugan var hel. Därefter började ett intensivt arbete med att färdigställa lokalen och området omkring. Markarbeten, målningsarbeten, installationsarbeten m.m. har utförts av sektionens medlemmar på fritid. Tack alla, som under helger och kvällar hjälpte till.

Stugan planeras att användas som klubb-, värme- och serveringsstuga. Vår förhoppning är att sektionen skall kunna driva någon form av servering alla kvällar samt lördagar och söndagar. Alla är hjärtligt välkomna att besöka oss kommande vinter.

Inomhusträningen bedrivs under hösten i Västertorpsskolan där vi tränar och spelar olika bollspel. På söndagarna under höst och vår träffas vi vid Hålliformtorpet vid Högdalen. Här bygger vi upp vår kondition och styrka. Första veckan i november brukar några åka till Kaprun i Österrike. Där åker vi skidor på en glaciär 2400 - 3000 meter över havet. I år var ett tiotal ungdomar och juniorer i Kaprun i stor förväntan. Med på resan var två tränare, Janne Hansson och Algis Wilkenas. Meningen var att dom skulle träna ungdomarna och juniorerna halva dagen var. Men det hade inte varit så dåligt väder därnere på 11 år som den veckan vi var nere. P g a snöstorm, dimma m m blev det bara två dagars skidåkning. Även fotbollssektionen hade två representanter med på resan, det var "Bigge" Jacobsson och "Tore" Davidsson. Dom fick av Algis lite specialträning. Trots att dom gjorde stora framsteg i pisterna var bedömningen den att fotbollssektionens styrelse kan vara

När slalom skaffade sig en egen stuga i Hammarbybacken fick de aktiva hjälpa till i jobbet. Här har fotografen förevigat stugan och utanför den en del av de många frivilliga entusiaster, som ställde upp dag efter dag för att få sitt "hem" invigningsklart.

Storfäktarna enda amatörerna

Ibland verkar det som om svensk idrott – och för all del även idrotten i andra länder – mer och mer handlar om pengar. Ibland gäller värdena förstås också olympiska medaljer, VM-guld och motsvarande utmärkelser men i bakgrunden finns då också möjligheten till klingande valuta på vissa omvägar. De gamla amatöridealen finns inte längre.

"Pengarna betyder inte allt, men de är förbannat bra att ha " – så sammanfattade gamle ishockeyhövdingen Helge Berglund på sin tid, då beloppen i alla fall var ganska obetydliga. Nu har lavinen släppts loss. Pengarna betyder allt.

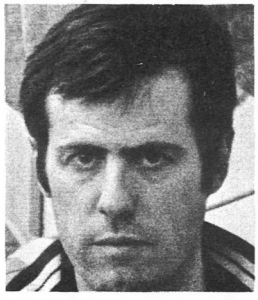

Calle von Essen guldfäktare som nu tagit hand om matchningen av landets elitmän.

Visserligen försäkrar Björn Borg, att han aldrig tänker på kosingen även om han helst åker till de tennisevenemang, där segerpotten är större än på andra håll. Och nu har hela landets idol Ingemar Stenmark också bekänt färg och beslutat lämna landet för att komma ifrån skattefogdarnas dammsugare och bli landsman till tennismiljonären i Monaco.

Jämfört med dessa världsartister med större möjligheter att göra s.k. snabba klipp än vad proffsen på den vanliga aktie- och kapitalmarknaden kan åstadkomma, är de svenska stjärnorna i proffshockey och proffsfotbollen bara småhandlare. Och hemmaspelarna med futtiga 50.000-kronorskontrakt i allsvenskan är bara att fnysa åt. Hela inriktningen på idrottsvärlden för de aktiva i idrotten har förändrats. Pengarna är tydligen enda drivfjädern. Eller är det inte så.

Än så länge finns vissa idrottsgrenar utan möjligheter att skapa några miljonpengar. Vi har sådana grenar i Djurgården. Några för en tynande tillvaro, andra hör till världsklassen. Eller hur upplever man tillvaron i vår bandy och i vår brottning? Skulle man bli av mästarklass om man slapp det dagliga bekymret att få ihop några hundralappar att klara diverse fordringsägare. Nej, här finns kärleken till själva idrotten, till kompisarna och till föreningen som bästa drivfjädern.

Jag sitter och funderar på sådana här saker efter att ha träffat våra ledare på fäktsidan. Carl von Essen, som utom att vara en drivande kraft i Djurgården även är lagledare för Svenska Fäktförbundets och landets olymiska värjfäktare.

Han säger så här:

– Pengar finns inga i fäktning. Även våra elitmän måste leva mycket sparsamt. Det är klart att vi vid representation utomlands på VM och motsvarande storinternationella tävlingar har ersättning för mat och dryck och något enklare härbärge att övernatta på. Men vid sidan härav finns inte en krona att få. Oftast lever vi på mackor och termos, och det går alldeles utmärkt. Ingen klagar. Även om det många gånger måste plockas fram slantar ur den egna plånboken.

All kvalificerad idrott har sin historiska bakgrund. Så i varje fall i fäktning, som bottnar i gammal tradition som i Ungern och även i Italien med sina fäktargenier. Från de ungerska leden kom Béla Rerrich med vassa armbågar och med krav på dem, som skulle bli hans elever. I början låg militären bra till för denna sport, men vi bröt igenom den militära vallen och vågade till och med skaffa oss träning genom att springa till oss kondition på Sveavägen . . . Nu är det inte mycket kvar av militärer i fäktning, kanske en och annan i ledningen och en och annan i de aktiva leden.

Nu har svensk fäktning sina svåraste motståndare i ryssar och tyskar, och därför ägnar vi oss mycket åt studier av dessa. Ska vi klara oss i hetluften gäller det just att "kunna" motståndarna.

Det räcker ej att leka i den svenska ankdammen. Man måste ut i den internationella konkurrensen. Vi tränar på andra sätt än t.ex. våra vänner på fotbollssidan. Vi kör hårt en vecka i följd, tar sedan en paus för att nästa gång köra hårt i två veckor och så en ny paus på en vecka för att härnäst hårdköra i tre veckor. Nödvändigt att vila upp rejält mellan så hårda träningspass och då smälta lärdomarna och mera ha kul. Både huvud och kropp behöver ta igen sig. Med vårt system att undan för undan öka ransonen och varje vecka så att säga komma ett extra stycke på väg mot storformen har vi funnit vår rytm.

Att ta efter ryssar, italienare och annat högvilt är inte lätt. Särskilt ryssarna omger sig gärna med en hel del hemliga metoder, men visst är vi vakna för intryck på alla internationella pister. En ny generation är nu på väg och för Djurgårdens del har vi bara att hoppas att Bela Rerrich skall hålla ännu många år.

I det senare instämmer särskilt Oscar Bernadotte med betoning att skall man nå toppen har fäktarna kanske en längre väg att gå än andra grenars elitmän. En instruktör kan betyda skillnaden mellan topp och vanlig enkel standard. Bela är värd allting.

---

lugn – bättre fotbollsspelare än utförsåkare.

Fjolårssäsongen resultatmässigt sett var både si och så. Något SM blev det inte men Odd Brådhe lyckades bra i många tävlingar och kom sammanlagt fyra i Sveriges Cup finalen. Vi skall inte räkna upp en massa resultat. Men en som också lyckades rätt bra var Mats Flodin och till kommande säsong så skall Lasse Östlund satsa lite mer på skidåkningen. Ungdomen däremot har bara blivit bättre och bättre med många fina placeringar förra säsongen. Men på juniorsidan har vi fortfarande det lite tunnt med åkare. Nya är välkomna till oss i Hammarbybacken.

Algis Wilkenas, Lasse Pettersson

SÅLD SJÄL

Om kejsarens nya kläder har det skrivits mycket. Om Djurgårdens nya kläder gör vi detta klipp i en spridd kvällstidning i Stockholm, där sportchefen Nic Åslund – en av dem som skriver de bästa och flesta krönikorna – skriver så här:

☐ DIF HAR SÅLT SIN SJÄL

"Sebran är ett randigt djur. Ränderna går aldrig ur", skaldade Falstaff Fakir. På den punkten skiljer sig sebror från fotbollsspelare i Djurgårdens IF, som numera uppträder i mörkblå kostymer som skulle göra sig på vilket bröllop som helst.

Utstyrseln är beställd av klubbens sponsorer. Reklamen går gubevars inte fram lika effektfullt på den klassiskt randiga dressen. Pengar betyder mycket, men inte allt här i världen. Så här får inte djurgårdare se ut på en fotbollsplan. Dom ska ju vara blårandiga, det vet det minsta barn. För oss äldre känns det som om den gamla fina klubben sålt sin själ.

När bandyn skulle lönnmördas

Det fulaste dråpförsök, som riktats mot Djurgårdens bandy . . . Gissa varifrån det kom? Jo, från ett organ inom Stockholms Bandyförbund, som efter två månaders betänketid beslöt att ändra på ett domslut i en match mellan Huddinge och Bergshamra. Två månader efter det att ett straffslag i denna match expedierats beslöt organet i fråga på ordförandens, Bengt Adamsson, tillstyrkan, att domslutet skulle dödförklaras och matchen spelas om. "Om matchen har någon betydelse" hette det i förklaringen. Om Huddinge skulle riskera att åka ur eller något annat "av betydelse" för serien kunde föreligga. Då skulle matchen gå om!

Och visst hade matchen betydelse. För tredje part. För Djurgården. Vårt lag, som hela tiden levt i uppfattningen att det tidigare matchresultatet – seger med 4 - 2 för Bergshamra – stod fast ännu efter två månader. Huddinge, som fått stryk kunde med ett omspel rädda sig kvar. Och orsaken till tvistigheterna i form av det nämnda straffslaget?

Det var Huddinge som i matchens slut, vid ställningen 2 - 4, fick en straff. När signalen gick gjorde skytten en halvmiss och bollen förflyttade sig bara en liten bit. Skytten var inte nöjd, åkte efter bollen och lade upp den för att än en gång klappa till. Då blåste domaren emellertid för frislag för Bergshamra eftersom Huddingespelaren två gånger rört bollen.

Efteråt kom liraren med förklaringen att det inte var han utan en vindpust som förflyttat bollen . . . Omsider blev det "rättegång". Domaren tillfrågades och hävdade alltjämt att hans domslut var korrekt. Bara snack att skylla på vindpusten. Dock hade en s k domarekontrollant funnits närvarande på matchen och han menade att domslutet var fel. Han desavuerade alltså sin domare-kollega! Senare kom domen: domaren hade dömt fel. Matchen skall spelas om. Då hade närmare två månader gått och alla lag hela tiden fortsatt att spela på basis av de nådda matchresultaten. Naturligtvis blev det protest från Djurgården. Svenska Bandyförbundet beslöt att något omspel ej skulle äga rum.

Knivsta skrockrädd

Inför sista matchen var läget kritiskt. Det gällde att klara av Hagalund. Åtminstone oavgjort behövdes. Trodde man. Det visade sig sedan att det behövdes seger. Och det blev seger.

Tre bandyhövdingar ler lyckliga när sista matchen på Spånga räddat laget kvar i div. III; från vänster Gunnar Dyvik, Leif Fransson och Torbjörn Waax.

Knivsta hade plockat med sig några av fotbollsspelarna, bland dem Lasse Stenbäck, vilka några timmar tidigare spelat på Stadshagen och varit med att slå Eskilstuna i en träningsmatch.

Till bandyavgörandet på Spånga kom inte skyttekungen Pelle Wiman. Underhandlade visst med Älvsjö om övergång från Djurgården i fotboll . . .

Men Knivsta kom och snörde på sig skridskorna för att ta hand om befälet på Spånga konstis. Djurgården fick en kanonstart, ledde snart med 3-0 och ökade till 4-0, innan det var dags för halvtidspaus och varm saft.

I tanke att saken nu var klar undrade Djurgårdarens hovfotograf, om det inte var möjligt att redan i pausen med denna säkra 4-0-ledning och med solen skinande som aldrig förr fanns en möjlighet att få ta ett lagfoto.

– Inte alls, här tror vi på skrock och det blir inget foto förrän matchen är slut, bestämde Knivsta, men tillät i alla fall att han själv plåtades . . .

Ja, sedan begynte andra halvlek, och det skulle snart visa sig, antingen man nu trodde på skrock eller ej, så var matchen inte vunnen med 4-0. Hagalund tog plötsligt över matchen och snart stod det bara 4-2. Hagalund fick av de bussiga domarna två straffslag och när det sista av dessa dundrade i mål förbi "Nappe" Norén var siffrorna 4-3. Nu gällde det att spela taktiskt och Knivsta beslöt behålla bollen så mycket som möjligt för sig själv för att hindra Hagalund att även göra 4-4.

"Trodde just då, att det skulle klara sig även med 4-4, men man ville ju inte ta några risker, förklarade bollhållaren efteråt.

Det hade inte klarat sig med 4-4. Då hade Djurgården åkt ur.

Ett grattis till vårt kämpande amatörlag. I det handlar det inte om någon kosing. Man spelar för att man tycker att det är kul.

PS. Efter matchen hade solen försvunnit och det foto av laget som vi nu i nåder tilltäts knäppa gav inte den skärpa, som denna tidskrift kräver för reproduktion. Och då dubbelexponerade vår fotograf ändå bilden. . .

*

Efter första spelomgången ledde Djurgården tabellen. Seger med 6-0 över Uppsala CK, men sedan kom inte så många sötebrödesdagar. Särskilt Polisen och Uppsala Bois hade en otrevlig förmåga att klå oss.

Så här kom i alla fall slutet att se ut:

DIV III ÖSTRA SVEALAND

Uppsala Bois	18	14	2	2	120- 34	30
VP/Väster	18	12	2	4	66- 48	26
Polisen	18	12	1	5	95- 55	25
Huddinge	18	9	1	7	65- 63	20
Wettershaga	18	9	1	8	86- 52	19
Djurgården	18	8	3	7	81- 52	19
Hagalund	18	8	2	8	70- 76	18
Bergshamra	18	4	2	12	43- 96	10
Uppsala/Näs	18	3	1	14	57-115	7
Uppsala CK	18	2	2	14	62-124	8

För nyuppflyttade B-laget gick det inte så bra – hamnade på nedflyttningsplats – medan pojklaget tillkämpade sig en mittenplacering i sin serie.

BAKOM UNDRET I BANDY

På bandyns senaste avslutningsfest fick jag 6-årspriset. Kanske det finaste jag fått.

Det slog mig att som tack för allt roligt jag haft de senaste 6 vintrarna ville jag skriva något om sektionen. Bandyn för ju en ganska anonym tillvaro i föreningen.

Liksom de senaste åren kämpade vi även i år om nytt kontrakt in i de sista. Vi slog Hagalund i sista matchen med 4–3. Vid 4–4 hade vi ramlat ur, nu fick Hagalund ta steget ner i 4-an.

Hur kan då ett lag sammansatt av både aktiva och före detta fotbollsspelare, ishockeyspelare och en annan bandyspelare klara sig kvar i div. 3 år efter år? Där dessutom flera av spelarna nästan aldrig visar sig på träningarna.

Förklaringen tror jag ligger i den fina stämning som råder i bandyn. Och som har skapats av de eldsjälar som håller i den.

Inga demontränare, bandyanalytiker eller liknande. Men ledare som verkligen lever med och gör allt för att vi spelare skall trivas. Vi ger igen med att försöka göra vårt bästa på plan.

Hoppas ni (Lelle, Torbjörn och Conny) också haft kul. Vid sekretariatet har oftast Göran och Gunnar trotsat kylan.

Vila upp er nu så ni orkar ställa upp lika helhjärtat till nästa säsong.

Bandyspelaren

(enligt säkra uppgifter döljer sig bakom denna signatur Lasse Stenbäck, allsvensk även i fotboll)

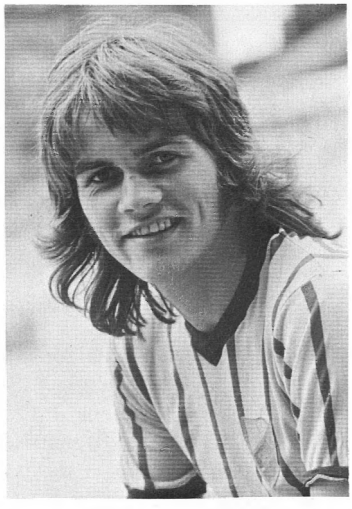

Lasse Stenbäck är inte bara ett löfte i vår A-lagsfotboll – även i bandy är han framstående och ämne till något stort.

Det börjar hända i pingis

Pingis upp mot höjderna igen!

Plötsligt dök det upp en serietabell i DN visande att vi inte blott hade pingis i Djurgården utan ett framstående serielag. Tabellen visade att Djurgården slutat säsongen med att bli tvåa i div. II. Vad var orsaken till att det plötsligt blivit så friska tag i denna sektion? Visst hade vi hört rykten om att en av stjärnorna i Spårvägen gått över till Djurgården, men var det han som åstadkommit denna scenförändring?

Bäst att än en gång stöta på hos bordtennissektionen och fråga hur man såg på sin tillvaro.

– Bara bra, svarade ordföranden Lennart Strömfelt, bättre egentligen än vi hade räknat med. Bakom denna frammarschen ligger dock inte Ulf Thorsell, som kom till oss på slutet av säsongen.

Nu har vi siktet inställt på att om något år nå division I, och då blir det tal om behov av mera ekonomiska bidrag . . . Men för att berätta om säsongen som sådan tror jag vår tränare Alf Knutsson är rätt man. Tala med honom.

Och visst gjorde vi så, och fick prompt levererat detta bidrag.

Den 19/2-80.

I egenskap av instruktör har jag blivit ombedd av sektionsstyrelsen att skriva några rader om bordtennissektionen.

Jag heter Alf Knutsson och har under säsongen haft hand om träningen för våra bästa.

Vårt A-lag består av Lars Jonsson (24 år – elitspelare från Söderhamn) jag själv (26 år), Bo Netz, (17 år), och Jörgen Melander (17 år). Som "förstareserv" har vi under säsongen haft något så klassigt som världselitspelaren Ulf Thorsell. Uffes huvuduppgifter är dock landslagsspel och spel i tyska "Bundesliga", varför vi "bara" kan påräkna hans tjänster i mästerskapssammanhang och som sparring. Uffe spelar helt utan ersättning, vann enkelt Östsvenska mästerskapen i DIF-tröjan och är min favorit till SM-titeln. Tala om att göra rätt för sig!

I "A-träningsgruppen" är vi ca 12 spelare som tillsammans med våra oldboys har mycket trevligt tillsammans, speciellt på torsdagsträningarna.

Dessutom är vi ganska hyfsade i pingis! A-laget utan Thorsell kom i år 2:a i div II, och räknar med bra vinstchans nästa år. Bosse, Jörgen, Strömfelt och Robert tillhör alla Stockholmseliten i junior- resp pojkklasserna.

Jag vill också gärna uttrycka min förnöjsamhet med vår lilla men naggande goda "ledarstab" som skickligt håller i trådarna och som avgjort bidrar till att skapa den vänliga och avslappnade atmosfär vi har i sektionen.

Givetvis hoppas och tror på vi ett avancemang till div I inom de närmsta åren.

Jag hoppas också att vi kommer att kunna ge ett tiotal nya yngre spelare goda instruktionstillfällen och träningsmöjligheter – samt att vi på sikt ska kunna bjuda på inte bara bra utan även underhållande pingis.

Gott nytt decennium och ha det så bra önskar Alf Knutsson.

Bordtennis

Div II Norra

Härnösand	14	13	1	0	111- 39	27
Djurgården	14	10	0	4	97- 51	20
Solna	14	8	1	5	85- 62	17
Borlänge	14	7	2	5	91- 76	16
Rånäs	14	6	1	7	68- 82	13
Huddinge	14	5	1	8	72- 83	11
BT Norr	14	4	0	10	43- 88	8
Österåker	14	0	0	14	26-112	0

BROTTARE PÅ MEDALJ

En ovanlig form av hedersbevisning fick Edvin Vesterby vara med om, då Brottningsförbundet valde hans bild att pryda årets 4-stadsmedalj.

På medaljen är ingraverat: Envis taktiker med OS-silver.

Tidigare har en rad kändisar från mattornas värld som Calle Westergren, Johan Richthoff, »Preven» Svedberg, Ivar Johansson, Pelle Svensson och ytterligare några fått förekomma på denna medalj. Nu har alltså en djurgårdare fått samma nimbus.

Edvin Vesterby med söner, som gått i hans fotspår med Benny som svensk mästare för några år sedan, är den av våra brottare, som har finaste olympiska medaljen med silver i Melbourne 1956.

När han vann SM i Växjö 1957 var det ett slags jubileum. Det var nämligen Djurgårdens 200:e SM-tecken.

interRent

Biluthyrning

interRent ordnar din hyrbil

Vi finns på telefon 08-24 02 80

"Med interRent kommer Du längst"

ISSTADIONS och SÖDERSTADIONS

BARSERVERINGAR

HARALD HAMMARBERG
på Hovet . . .
Det är något visst!

EN HOVLEVERANTÖR . . .

När silverhästskons (ekonomiska) historia en gång skall skrivas, kommer vår silvermedaljör George Karlssons namn att ristas på samma sätt som många andra djurgårdares namn fästs med gravörens hjälp till denna dyrgrip.

»Egentligen är det väl som att ge bagarbarnen bröd, när vi idag vill ge dig detta exemplar av silverhästskon, ty du bör känna till den ganska bra efter den insats du gjort för vår unika utmärkelse, framhöll dåvarande DIF-ordföranden Carl-Hjalmar Bodman, när vi uppvaktade George på hans just timade 60-årsdag med denna present. För dig bör den dock inte vara mindre värd för att du varit så beredvillig vid hästskons tillkomst.»

»Oh nej, svarade George, jag har visserligen sett den förr, men aldrig anat att jag skulle bli ägare till dyrgripen. Den skall genast upp på min finaste vägg här i stugan i sällskap med de diplom jag tidigare tillerkänts,» svarade födelsedagsbarnet.

Och vem är han nu denna idrottens trotjänare, som i över 25 år arbetat bakom fronten och ställt upp i olika sammanhang?

Bäst fråga honom själv. Glatt överraskad att äntligen få bli intervjuad av en fullblodsjournalist svarade han:

»Har egentligen inte mycket att skryta med från aktiva sammanhang, men ska sanningen fram så var jag en mycket lovande fotbolls- och bandyspelare i Sundbyberg, innan gamle borgarrådet Helge »Tjempa» Berglund tog hand om ruljansen. På den tiden sprang inga proffsvärvare omkring i buskarna, men när min förhoppningsfulle son Kjell började visa att han gått i pappas fotspår och utvecklats till något nästan lika lovande var det dags för mig att slå till och välja Djurgården.»

»Och debuten i A-laget, hur formade sig den?»

»Har svårt att minnas om det blev någon debut i A-laget utan som alltid, när Djurgårdens ledare upptäckt någon, som kan vara matnyttig i andra avseenden blev det varken bandy eller fotboll för mej. Mest kom det att handla om jobb av alla de slag från att frakta smågrabbar till matcher i S:t Eriks cupen till att värva storspelare.

Några namn? Sånt talar man inte om. Vill fortsätta att vara anonym för att kunna närma mej något högvilt. Bättre att i sådana sammanhang vara en s.k. doldis än att betraktas som en s.k. kändis med all den uppmärksamhet och alla de friplåtar som den typen djurgårdare kan glädja sig åt.

Jag behåller gärna min plats i bakre ledet. Vi är åtskilliga där, som jobbar efter modellen Marcus Wallenberg att »finnas till men inte synas». Vi ställer gärna upp, när det blåser motvind.»

Med detta får George Karlsson kanske riskera att ha blivit kändis . . .

Redaktörn

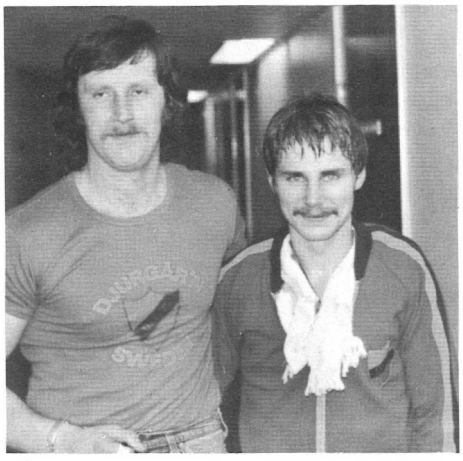

Senaste boxningsmästaren Kalervo Alanenpää är redan på väg mot olympisk klass.

Hålla handen.

Och så var det fången som dömts att dö i elektriska stolen.

–Har du någon sista önskan, en god måltid, en rackabajsare eller något annat godis, frågade fängelsedirektören.

– Nä inget sånt, men låt mig hålla direktören i handen.

Carl Albert kommer uppsmygande i trappan fram på morgonsidan och möts av hustrun, som undrar:

–Har du fått skoskav Albert?

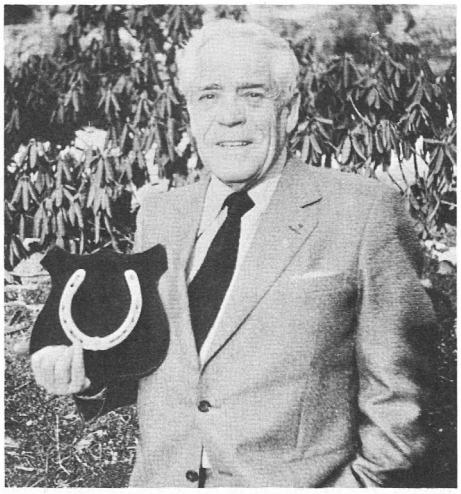

George Karlsson i all sin glans med silverhästsko och allting.

ÄNTLIGEN EN BOXMÄSTARE!

Boxningssektionens bästa boxare för närvarande heter Kalervo Alanenpää, 23 år. Han kom till Djurgårn 1977 från Kemi i norra Finland och bor nu i Handen med sin fästmö Tuula. I det civila arbetar han på Fords reservdelslager här i Stockholm. Som boxare kan han karaktäriseras som en teknisk och mycket snabb boxare som slår hårt. I år tycks han dessutom ha skaffat sig en fin kondition, vilket gjort att det lossnat ordentligt.

Hela säsongen har gått mycket bra. Han har boxats jämnt med Sveriges bästa boxare i 60 kg och 63,5 kg. Tanno Lothander resp. Uffe Carlsson. Deltagit i Stockholms stadslag i en tävling i London samt spöat hela kopplet av finska boxare. Senast i finska AIF-mästerskapen (Arbetarnas Idrottsförbunds mästerskap i Finland) där han vann överlägset i 60 kg klassen i konkurrens med Finlands bästa boxare.

Helt nyligen lyckades han med det som vi Djurgårdsboxare längtat efter i åtta år, nämligen att vinna SM. I finalen som gick i Eskilstunas sporthall inför fullsatta läktare (2300 betalande) besegrade han Tanno Lothander, Linnea, i en fantastiskt fin och tempofylld match. Kalervo startade med en offensiv i ett idiottempo som till allas förvåning höll matchen igenom. Genom snabbhet och slagkraft lyckades han klara den duktige och oerhört svårboxade veteranen Tanno med klara 5–0. Tjohoo! Vårt första SM sedan 1972. Kul för alla Djurgårdare, men allra roligast för Kalervo, som med den här segern tog ett steg närmare sitt stora mål, nämligen Olympiaden i Moskva. Det är dock inte som representant för Sverige han tänker försöka kvalificera sig, utan för Finland, eftersom han fortfarande är finsk medborgare. Vi i Djurgården hoppas verkligen att finska boxningsförbundet uppmärksammar vilken fin kille och boxare Kalervo är, så att han får chansen. Vi får väl se.

Henrik Bromfält

Djur-

gårdens IF tänker köpa sig en fotbollsspelare från England. Men han skall först läkarundersökas så att det blir klart om han är värd pengarna.

Det är med fotbollsspelare som med fläskvaror, kunderna kräver ordentlig konsumentupplysning.

(Ledare-stick våren 1979 i Expressen)

Blivande krafter på fotbollsskutan

Så här ser unga lovande fotbollsspelare ut i dag, med var sin metod att anlägga eleganta hårfrisyrer. Det här är ett halvdussin spelare, som Peter Carlsson på vårt ungdomskansli säger sig hysa stora förhoppningar till. Kanske något för A-laget om ett eller annat år.

Från vänster heter grabbarna: Mats Jansson, Ronnie Aronsson, Anders Kjell, Tommy Jansson, Christer Willborg och Stefan Ringbom.

DET FINNS KRONPRINSAR

Vi var och såg hur Landskrona lyckades fördärva alla försök att åstadkomma något njutbart av allsvenska matchen mot Djurgården på Råsunda när maj månad bröt in. I tidernas fullbordan lyckades Djurgården (Lasse Stenbäck) rädda 1–1, sedan Landskrona tursamt fått ihop en 1–0 ledning alldeles i början och sedan trodde sig kunna ligga och segdra spelet och räkna med att 1–0 skulle räcka.Det var en bedrövligt tråkig match för publiken. Landskrona har ju aldrig gjort sig känt för någon propagandafotboll men att så medvetet mest maska och hindra spelet att få producera sig – ja, det måste ju i rättvisans namn få sitt straff.

Det kom också om det även inträffade först i grevens tid, då Lasse Stenbäck lyfte in 1–1 och därmed höll på att ordna blodstörtning för Landskronas nyförvärv från MFF, Puskas Ljungberg. Denne gick på linjemannen och gav honom besked om att det handlade om offside, och undrade varför han in i det glödheta helvittet inte sett det. Puskas fick en varning för sina inlägg. Målet stod fast. Spelfördärvaren nr 1 i Landskrona hette dock Claes Cronqvist, en gång allsvensk guldmedaljör i Djurgården men nu otrolig i sin förmåga att "sabba" det mesta.

Det var efter denna system-fotbollsmatch på Råsunda vi sökte oss till Ängby IP för att se om vår "bilaga" dagen därpå inte kunde bjuda något mer njutbart. Och visst kunde dom det. Laget verkade proppfyllt av "kronprinsar" och gjorde en match på väg åt allsvenskt format. Det blev också en klar seger med 4–0 med imponerande spel rakt igenom framför allt av Ronnie Aronsson, Thomas Nagelkerke och Björn Jansson.

Det var så här fotboll ska tillåtas bli spelad. Framför allt var det glädjande se hur många unga löften som finns att tillgå i vårt reservförråd. Och inte minst tacknämligt att höra hur Göran Aral matchade sina ungdomar från innerplan med uppmuntringar, råd och tips och även tröstens ord, när så behövdes.

Att alltså rapportera: det finns tillgångar på vår fotbollsfront.

K.L.

BYGGNADSKONTROLL

SVENSSON & Co

BYGGNADSING. GUNNAR SVENSSON

UPPLANDSGATAN 27 TELEFON 30 22 02

STOCKHOLM

ETT LAG I FINALEN I S:T ERIKS CUP

När Djurgårdens förhoppningsfulla finallag i ishockeyns S:t Erikscupen ställde upp till avgörande spel mot IFK Täby, vajade flaggorna på halv stång på Isstadion. Det var en hedersbevisning åt dagen innan bortgångne Helge Berglund, som ju skapat denna anläggning och många andra konstfrusna ishockeyrinkar. Heder åt Helge!

Strax före grabbarnas final träffade jag lagledaren »Botte», även kallad Roger Bothén och känd som en skräck för alla småklubbar på grund av sina värvningsmetoder. »Botte» var full av förtröstan.

– Det här är det enda av våra många lag som gått till årets finaler i S:t Eriks cup, och extra kul eftersom det just är mitt lag. Våra spelare får väl som alltid när dom blir mästare diplom av Överstyrelsen?

– Precis som alltid, allt i enlighet med fjolårets vana, lovade vi med en snabb översättning från engelskan av änkehertiginnan och hennes ensamma nyårsfirande med sin gamle trotjänande betjänt. The same as usual and as last year.

Nu blev det tyvärr inte »som vanligt» i och med att Djurgårdens motståndare från Täby tog sig friheten lägga »Bottes» gäng på rygg med 3–1.

Men kom tillbaka nästa vinter. Då ska vi väl kunna leva upp till den gamla levnadsmoralen och utlova diplomen.

TILL S:T ERIKSCUPSFINAL

Namnen på våra spelare i cupfinalen kan dock få gå till historien:
Erik Ek, Lars Lodenius, Roger Hedström, Björn Haglund, Arto Blomsten, Ulf Gärdek, Christian Due-Boije, Björn Hellström, Tomas Berg, Tony Söderström, Peter Schank, Ali Khaldi, Stefan Jansson, Åke Eksell, Mats Edholm, Tomas Boman, Peter Kock, Patrik Ullman, Per Pettersson. Lagledare: Roger Bothén. Tränare: Mats Hammarbäck, Anders Nilsson. Material: Jan Kock.

Läs i nästa nummer!

INFÖR RÄTTA . . .

Överstyrelsen har ansett det motiverat att med vänlig hand och överseende humor avvisa en del gamla ekonomiska krav, vilka visserligen fått ålderns vackra patina över sig, men därför ej bedömts som särskilt skäliga trots att det i bakgrunden skramlats med hot om att föreningen skall stämmas inför rätta.

(Ur jubileumsskriften 1981)

BESÄTTNING PÅ FOTBOLLSKUTAN

Med allas varmaste välgångsönskningar går vår fotbollsskuta ut på de öppna vattnen för en seglats, som i sinom tid skall leda till allsvenskt guld . . . Jo, önskemål kan väl alltid tillåta sig, men visst är det på tiden att det äntligen skall hända något stort.

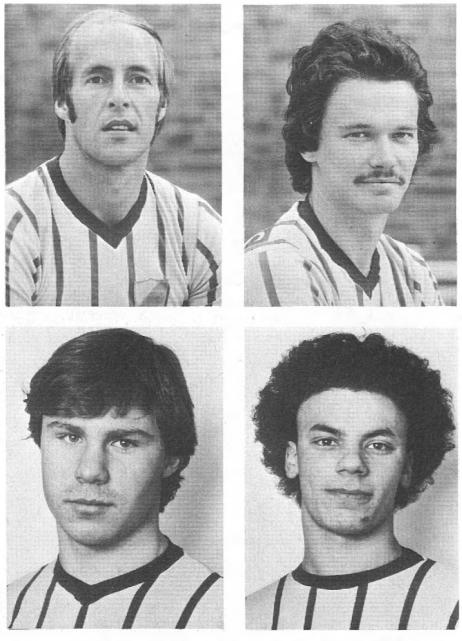

Här presenterar vi en kvartett att tro lite extra på med gammelfar Sven Lindman (längst till vänster) Håkan Stenbäck, Hans Holmqvist och Gary Williams.

DIF-FOTBOLL

ALLSVENSKA SERIEPROGRAMMET 1980

Sö	13/4	13.30	Halmstads BK-DIF	
Sö	20/4	18.00	DIF-IFK Göteborg	STADION
To	24/4	19.00	Öster-DIF	
Lö	3/5	15.00	DIF-Landskrona	STADION
Sö	11/5	18.00	Åtvidaberg-DIF	
Sö	18/5	19.00	DIF-Kalmar FF	STADION
Må	26/5	18.00	Malmö FF-DIF	
To	29/5	19.00	DIF-Mjällby	STADION
To	5/6	19.00	HIF-DIF	
Sö	8/6	19.00	DIF-Brage	STADION
On	11/6	19.00	DIF-Norrköping	STADION
Sö	29/6	18.00	Sundsvall-DIF	
On	2/7	19.00	Elfsborg-DIF	
On	9/7	19.00	DIF-Elfsborg	STADION
Sö	3/8	18.00	Landskrona-DIF	
Sö	10/8	19.00	DIF-Öster	STADION
Sö	17/8	19.00	DIF-Malmö FF	STADION
To	21/8	18.30	Mjällby-DIF	
To	28/8	19.00	DIF-HIF	STADION/FOTBOLLSTADION
On	3/9	19.00	Brage-DIF	
Sö	14/9	18.00	Norrköping-DIF	
Sö	21/9	18.00	DIF-Sundsvall	STADION
Sö	28/9	18.00	DIF-Åtvidaberg	STADION
Sö	5/10	13.30	Kalmar FF-DIF	
Sö	19/10	13.30	DIF-Halmstad	STADION
Sö	26/10	13.30	IFK Göteborg-DIF	

BRITT IDOL I A-LAGET!

Supporterklubben utsåg genom omröstning "Årets idol" i A-laget. Tidigare har Tommy Berggren, Anders Grönhagen och Sven Lindman blivit idoler och nu senast har omröstningsresultatet givit namnet Gary Williams.

Gary – född den 14 maj 1959 i Liverpool i England – är fortfarande engelsk medborgare men, trots den relativt korta tiden i Sverige, talar han en nästan felfri svenska.

På fotbollsplanen visar Gary på ett positivt sätt sitt brittiska ursprung. Med en "fighting-spirit" till tusen går han in på plan med ett mål i sikte – "vi ska vinna matchen"!

1978 hann Gary spela 8 allsvenska matcher – i fjol deltog han i samtliga 26. Varje gång tillhörde han de bästa i gänget. Vid flera tillfällen utnämnd till "matchens lirare".

BEHÖVER DU BENSIN

eller något annat godis och har vägarna förbi, så åk till Gunnar Risbergs GULF-station i Helenelund.

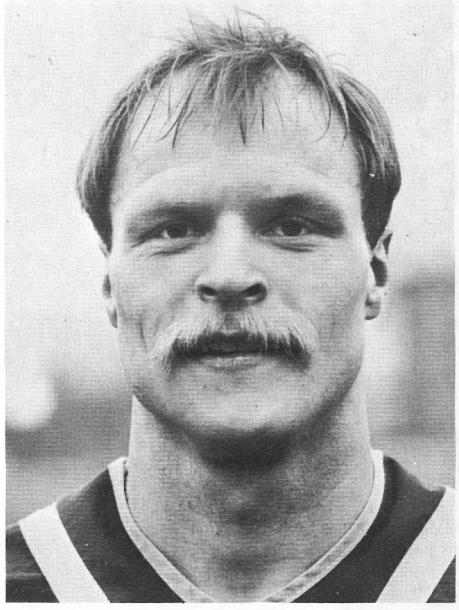

Tommie Berggren, en fighter i varje tum och en kanoniär framför mål även om det då och då blir ett bidrag i luftvärmselden. Han gillar att göra mål och målar också på civila tider i sin egenskap av färg-expert hos det stora Malmöföretaget Nordsjö Färg. (Kanske lättare att numera förstå att MFF ansåg det motiverat att höra sig för om det skulle passa med en liten förflyttning söderöver . . .)

De blev guld- och silvermän

Vid utdelningen av föreningens högsta utmärkelser vid senaste årsmötet saluterades emottagarna med följande korta och kärva kommentarer av förrätande ceremonimästaren:

Framför er står urtypen för en djurgårdare. Ni ser honom vid alla slags matcher, där han i ur och skur står i souvenirstånden och säljer för brinnande livet. Vad han i det tysta gjort för Djurgården är åtskilligt men han vill själv som sagt att det ska vara tyst.

Guld: Rangvald Gottfridsson

Guld: Hans Troedsson

Kom från början att bli ett ankare i vår handboll för att senare vilja ha ett bredare arbetsfält och då hamnade han i fotboll. Där fanns det massor av uppgifter, som han tog itu med en ambition, som gjorde att det kanske inte blev så mycket över för andra. Det bäddade för att han högst oförtjänt skulle komma in i höstens blåsväder. Han stod emot alla vindkast och rundpallar. Precis som vårt allsvenska lag gjorde.

Silver: Stig Bengtsson

länge på en nyckelpost i fotbollsstyrelsen med ansvar för ungdomssidan. En av dem som kan fotboll och även bandy från sin tid som allsvensk domare. Det är från den tiden han lärt sig ryta till.

Silver: George Karlsson

en av trotjänare inom föreningen med värdefullt stöttande i olika stycken, däribland något så udda men inte mindre nödvändigt som stor del i produktionen av vår silverhästsko.

70-ÅRSMINNE

Björn Nalle Haneck – legendarisk skidorienterare i Djurgården, har hört av sig med ett minne från gamla tiders budkavle på skidor om kung Oscar II:s vandringspris. Djurgården startade som 13:e lag och kom till allmän överaskning i mål som segrare. Pinsam överaskning kanske för de segertippade norrlänningarna . . .

Djurgårdens lag bestod av Olle Hansson, Olle Söderberg, Nils Adolf Hedjerson, Albert Sandström och Einar Olsson.

Loppet gick Bergslagen runt, år 1910, och Djurgårdens segertid blev 16 timmar, 54 minuter och 52 sekunder. Djurgården tog en till synes säker ledning som undan för undan knappades in av norrlänningarna utan att dock nå kontakt.

Efteråt kom det kritik mot Djurgårdarna för att "dessa sökte orientera sig för att hitta ut ur Säter och Norberg på genaste och bästa sätt. Detta kunde dock inte föranleda någon åtgärd från tävlingsledningens sida, då dylik orientering när den utföres av de tävlande själva, ej är förbjuden i propositionerna", hette det i meddelandet såsom avslag på protesterna.

UTMÄRKTA

Utmärkelser
vid DIF:s årsmöte 1979

Förtjänstmedalj i guld:
Rangvald Gottfridson
Hans Troedsson

Förtjänstmedalj i silver:
Stig Bengtsson
George Karlsson

Förtjänstmedalj i brons:
Leif Fransson
Berthold Helgesson
Ingvar Lindqvist
Lars-Erik Löfman
Matts Wassdahl
Leif Westerdahl

Förtjänstplakett i brons:
Sten F. Berglund
Ulla Flodmark
Cissie Lagerlöf
Gun Mothander

Stort förtjänstdiplom:
Karl Berglund
Lars Bergqvist
Lars Boström
Åsa Caris
Jan Johansson
Leif Markusson
Gunnar Sigurdsson
Leif Högström för SM i värjfäktning 1979
Christer Karlsson för SM i backhoppning 1979
Kerstin Nilsson
Cecilia Rydman

Hedersmärket:
Thage Holmlundh
Arne Perman
Gunnar Sigurdsson
Leif Ståhl
Kurt Svensson
Sven-Olof Åsbrink

Sällskapet Gamla Djurgårdares stora silverplakett:
Mats Waltin (för årets största och mest avgörande Djurgårdsinsats 1978-1979)

Stipendium ur Ernst Nilssons minnesfond:
Thomas Hanssom med 1.000 kr för ytterligare förkovring i fotboll

Ständigt medlemskort:
Stig Bengtsson

Små diplom:
Henning Österberg för JSM i värjfäktning 1979 och lagseger med:
Kent Hjärpe
Jonas Rosen
Magnus Tesch
Johan Raud
Peter Sellei

Stora diplom:
för SM i värjfäktning, lag 1979
Carl von Essen
Hans Jacobsson
Carl Bernadotte
Leif Högström
Stefan Pahlefors

BÄSTA JUNIORMÄSTARNA – ÄR DET DENNA ÅRGÅNG?

ALLSVENSKA JUNIORLAGET:

1:a raden fr. v: *Tomas Gränsman, Roland Nyman, Björn Rylander, Tommy Jansson, Hans Mild, Mats Westerberg, Jörgen Fasth.*

2:a raden fr. v: *Hans Tullsten, Anders Kellerstam, Michael Thelvén, Lars Gunnarsson, Robert Barclay, Jens Öhling, Ossian Wasström, Lars Rodenkirchen.*

3:e raden fr. v: *Dennis Klemming, Kent Swahn, Peter Ekroth, Björn Carlsson, Martin Linse, Peter Burkhardt, Lennart Dahlberg, Johan Kellerstam.*

4:e raden fr. v: *Leif Strömberg, Stefan Holmqvist, Bo Johansson, Anders Due-Boje, Ulf Carlsson, Henrik Selin, Lars Linger, Bernt Jansson.*

Bäste herr redaktör!

Översänder härmed enligt överenskommelse diverse fakta samt en lagbild på mellersta och södra Sveriges bästa Juniorlag.

Allsvenska Juniorserien Elit	: Seger
Sthlm. Junior Cup	: Seger
Sthlm. Junior serie	: 2:a
Sthlm. Junior DM	: 2:a

Ett ypperligt resultat som till stor del beror på ett fint lagarbete och en helt underbar kamratanda. Tesen »en för alla alla för en» stämmer verkligen på detta lag.

Om man i alla fall skall försöka sig på att finna profiler så bör »Huddingefödde» nyförvärvet målvakten Jörgen Fasth höra till dessa. Även de från tidiga pojkåren Djurgårdsdanade spelarna Björn Carlsson, Roland Nyman och Michael Thelven är tongivande. Bland de nya utespelarna bör nämnas Jens Öhling från NSA/76 samt Martin Linse från Lidingö. Föresten herr redaktör tror jag att uppräkningen av spelarna kan fortsätta i det oändliga. Jag överlåter alla formuleringar på herr redaktören, jag tror det blir bäst så.

Björn Rylander

ALLSVENSKA JUNIORSERIEN ELIT SÖDRA

Djurgårdens IF	18	14	1	3	113-46	29
AIK-Solna	18	13	3	2	117-71	29
Brynäs IF	18	13	3	2	103-63	29
Färjestads BK	18	8	3	7	103-86	19
Leksands IF	18	7	2	9	95-80	16
Södertälje SK	18	6	4	8	82-103	16
Mora IK	18	6	2	10	72-77	14
HV/71	18	7	0	11	66-113	14
V:a Frölunda	18	4	1	13	64-111	9
Örebro IK	18	2	1	15	64-129	5

Ja, så här skriver Björn Rylander, juniorernas allt i allo, till Djurgårdaren med förslag att vi även skall tycka som han, att detta lag är ett verkligt kanonlag. Och det tycker vi gärna.

En lång rad fina matchresultat har banat väg till triumferna, senast mot AIK och Södertälje, som länge tycks ha varit de svåraste motståndarna.

En förnämlig plantskola handlar det om, och ett tack för gott jobb måste utom till lirarna gå till lagbasen Björn och så givetvis även till årets tränare Hasse »Tjalle» Mild.

I fortsättningen skall vi inte behöva köpa ihop några spelare för en halv miljon per styck. Den egna produktionen duger lång väg.

Allt som behövs TEMPO

Ett svunnet år blev ett magert år

När vi senast gick till årsmöte, det 89:e i föreningens historia, sammanfattade sekreterare Kalle Liliequist vad som varit i en detaljrik berättelse med ett konstaterande, att det funnits mera framgångsrika år i vår mångskiftande historia.

Allmänt kan det väg sägas, att det handlat om ett återhämtningens år. Visst satsade vi alla hårt och ambitiöst mot de utstakade målen att bli bäst. Men om det också är riktigt att sikta mot grantopparna, brukar den hårda verkligheten inte tillåta att några träd växer upp i himmelska höjder. Därför kan eller skall väl inte sägas, att resultatet av ett långt års många ansträngningar på alla våra tävlingsfronter saknat glädjeämnen. Visst har det bjudits på besvikelser, när vi som bäst var på väg att skriva historia och vinna något stort och eftersträvansvärt som SM-guldet i ishockey, medan vi i andra sammanhang inte varit ens i närheten av ett utsatt mål.

Därför måste en sammanfattning av det gångna årets händelser bli att det rört sig om ett mellanår med åtskilliga toppar men också med djupa dalar. Ett återhämtningens år men lika mycket ett samlingens år fram emot vårt kommande jubileumsår.

BANDY: på väg bli sopor

Omläggningen av serierna gjorde det nödvändigt för Djurgården att se minst fyra lag bakom sig i sluttabellen för att undvika degradering och hamna så djupt ner i bandyvärlden att vi plötsligt stötte samman med våra gamla kära trätobröder i AIK. Krisen var påtaglig efter två rejäla bakslag som gav oss 2-10 och 3-7 i baken och förde oss ner bland soporna i serien, men i detta läge lade grabbarna in en högre växel och med en 2-1-seger över Polisen ljusnade det över horisonten. Gösta Knivsta Sandberg ställde sig till förfogande som murbräcka och åkte upp så stora gluggar i motståndarförsvaren, att det sedan bara var för vår kedja att åka igenom och ta bara på konfekten. Det blev också strax 8-1 mot Hagalund och avslutningsvis hela 12-2 mot Johannesfred, som visserligen inte kunde beskyllas för att var vara något i klass med Broberg, Boltic eller Katrineholm, men det var ju skönt ändå att få fart på målskyttet. 64-60 blev våra målsiffror med Per Wiman som tillverkare av 18 strutar.

BOBSLEIGH: med 50-årig bonde

Still going strong gäller för vår bob-ankare Carl-Erik "Jätten" Eriksson, som nu snart kliver in i sitt livs andra halvlek äntligen lärt det mesta i denna ytterligt svåra sport, där allting handlar om 100-delar av sekunder och med krav samtidigt på maximum av djrävhet, talang och chansning. Kring sig har "Jätten" under de 20 - 25 år, som han stått i en viss särklass som Sveriges bob-kung, haft olika bisittare på kälkarna. De flesta har varit polismän och sprinterlöpare med omkring 10.8 sekunder som medeltid. En listig uträknad kombination. Vem försöker inte hålla undan för poliser . . .

Än så länge har Djurgårdens bob-åkare legat och pendlat på 4:e till 8:e platserna i VM- och olympiska sammanhang med knappt skönjbara skillnader i de nyss nämda 100-delarna av en sekund.

Den ekonomiska sidan av att åka bob i ett underutvecklat land utan den endaste backe att åka i är av det mastiga slaget, att Djurgården för visso inte skulle ha råd att vara med därest inte olympiska kommitten och specialförbundet i branschen var med och hjälpte till att betala kalaset. Särskilt förbundet förstår att stöna varje gång det gäller att hosta upp lite slantar.

BORDTENNIS: något är på väg

Fortsatt arbete på ungdomsnivå med en rad uppmärksammade placeringar både i serierna och i individuella sammanhang med gott hopp om att Djurgården än en gång skall nå fram i det stora stjärnljuset.

BOWLING: sakta uppåt

När vi senast skildes från våra klotrullare kämpade de mot ett till synes oundvikligt öde att ligga på efterkälken i div II tiden ut. Slutet på en hårdarbetad säsong kom också omsider med ett konstaterande, att det inte varit ett nådigt år och att millimetrarna och annat elände inte varit på vår sida. Därmed hade bara 6 segrar av 20 möjliga plockats hem som belägg för att generationsskifte ger prövningar och oförmåga att få kloten att rulla i de rätta banorna. Nu har marschen uppåt börjat med förhoppningar om att vår 60-åriga sektion fram i vår någon gång kan bjuda på serievinst och promotion.

Alla har de kända pappor dessa tre löften, från vänster Laurent Haglund, Christer Vesterby och Johnny Månsson.

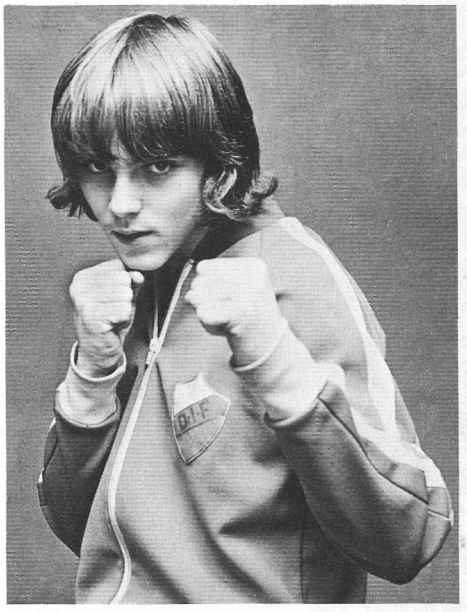

En av boxningssektionens många talanger Antonio Magnusson har ställt upp för hovfotografen.

BOXNING: Alanenpää stort namn

I den medvind, som boxningen fått i seglen, har även Djurgårdens nävkämpar börjat tala om sig. Vårt stall består av huvudsakligen ungdomar, både svenska och kosmopolitiska, och alla har fått erkännande för ett stilfullt uppträdande i ringen. Största namn: Kalervo Alanenpää, som helt nyligen utklassade en av Storbritaniens bästa med övertygande 5-0 i domarnas protokoll. Som arrangör har sektionen också förstått att dra folk till Eriksdalshallen.

BROTTNING: nya "Frankar" på väg

Allt sedan den dag, då vi hade Frank Andersson i våra led och då våra tränare hade börjat bygga upp honom till den världsmästare, som han senare blev, har vår sektion arbetat oförtrutet med att försöka få fram efterträdare både till Frank och andra gamla fina mästare, som skrivit historia i vår förening. Lyckosökare har

inte mycket att hämta i brottning. Det är en svårlärd sport med stora krav på uppoffringar, vardagsslit och umbäranden. I dag kan vi redovisa unga fina årgångar på väg mot stjärnklassen. Åtskilliga titlar från Stockholms distriktsmattor har blivit Djurgårdens egendom och även på högre nivå med SM och ungdomsmästerskap har ett och annat mästerskap plockats hem av våra ungdomar. Att särskilt nämna: nye sektionsordföranden Kalle Månssons ätteläggar med Johnni som längst kommen och på det något äldre planet bjuds det på namn som Björn Lindgren och Tore Stennek.

Starke Adolf i vår ungdomliga brottarskara är den här pysen Laurent Haglund, vars farfar är sektionens sekreterare (tidigare ordförande).

CYKEL: säljer gödsel

I inte mindre än 90 tävlingar har det kommit djurgårdare till start. Och flera av dem har nått målet i tid för höga placeringar i prislistorna. Varje helg har man haft en tredjeplacering som lägsta utbyte av allt tävlande! Bakom resultaten finns en hård satsning med bl a ett träningsläger på Mallorca, där 110 - 160 mil trampades in i våra pedalryttares ben. Bengt Nilsson, som återvände till faderhuset, blev en inspirationskälla för det yngre folket. Själv var Bengt med om att trampa hem lag-DM tillsammans med Bengt Baldesten och Berthold Helgesson. Även på SM på 50 km var Bengt med och rörde om i toppstriden.

Verksamheten, som man bl a ekonomiserar genom att sälja gödsel i de trakter, Kista och Akalla, där sektionen nu har sitt hem, har skaffat ledarna vissa bekymmer med att växa så snabbt att stugan börjar bli trång. Nu behövs inga värvningar längre. I stället måste man tacka nej till diverse utombysåkare, vilka upptäckt att det händer saker och ting hos Djurgården. Högste cykelbasen Berndt Banfors gläds naturligtvis åt den explosionsartade utvecklingen.

FOTBOLL: ett krängande lass . . .

Efter den löftesrika hösten 1978 hade Djurgården satt sig i sådan respekt, att diverse expertis land och rike runt började "varna" för att 1979 års guld skulle hamna i Sven Lindmans och andra blåränders händer. Stora förväntningar byggdes också upp kring ett starkt spelarmaterial med tillskott utifrån och med nyordning på tränare- och managerposterna. Allt såg i detta läge ut att vara förberett med största omsorg och förutseende.

Det skulle emellertid komma grus i maskineriet, och det bäddades för de stora rubrikerna i tidningsdrakarna. I stället för att berätta om guld blev det nidskriverier om schismer och kriser. Naturligtvis kunde denna typ av reportage inte lämna spelarna helt opåverkade inför de ödesmatcher som stod och väntade.

Nu vet vi hur äventyret slutade, hur spelarna tog på sig blåstället, kavlade upp tröjärmarna och gick till kamp mot både de andra allsvenska bröderna och mot alla spöken, som tassade omkring i korridorerna. Under en hemsk period ramlade Djurgården på fyra 1–0 förluster! Lika lätt kunde det varit fyra vinster med samma uddamål och därmed fört upp vårt lag på behagligare nivå i tabellen. Nu gick det den s.k. vägen ändå även om dett utstöttes diverse nödrop under den dramatiska slutakten.

Då det på sista varvet behövdes kalla nerver och god balans, var det framför allt blivande medlemmen i det förnämliga Sällskapet Gamla Djurgårdare, alias Sven Lindman, som höll ihop det hela och maövrerade det krängande lasset. Han förstod att hålla en skyddande hand över ett ofta illa utsatt försvar. Utan att välta på alla förrädiska tuvor kunde Djurgårdens fotbollslass på knarrande hjul rulla i mål. Den slutliga examensprovet bestod i att spela 0-0 mot Åtvidaberg, som också saknade intresse av att ställa till några blottor. Bägge parter prisades för en uppseendeväckande förmåga att låta bli att göra det endaste lilla mål.

Allsvenska sluttabellen och allsvenska matchresultaten

Halmstad	26	12	12	2	38-21	36	+ 17
Göteborg	26	13	9	4	44-24	35	+ 20
Elfsborg	26	14	5	7	35-24	33	+ 11
Malmö	26	12	8	6	30-24	32	+ 6
Norrköping	26	11	9	6	44-28	31	+ 16
Hammarby	26	11	6	9	46-36	28	+ 10
Öster	26	9	10	7	32-28	28	+ 4
Kalmar	26	8	8	10	42-39	24	+ 3
Sundsvall	26	8	7	11	31-41	23	- 10
Djurgården	26	7	8	11	28-35	22	- 7
Åtvidaberg	26	7	8	11	20-27	22	- 7
Landskrona	26	8	5	13	32-41	21	- 9
AIK	26	5	10	11	24-35	20	- 11
Halmia	26	2	5	19	15-58	9	- 43

Alla resultaten 1979

	AIK	DJURGÅRDEN	ELFSBORG	GÖTEBORG	HALMIA	HALMSTAD	HAMMARBY	KALMAR	LANDSKRONA	MALMÖ	NORRKÖPING	SUNDSVALL	ÅTVIDABERG	ÖSTER
AIK		1-1	0-1	1-3	2-0	0-3	1-1	2-2	0-0	1-1	2-2	0-2	4-0	1-1
DJURGÅRDEN	0-0		0-1	0-0	5-2	1-1	0-2	2-1	2-1	0-1	1-0	3-2	0-0	2-0
ELFSBORG	0-1	0-1		2-1	1-0	1-0	1-0	2-2	2-1	3-1	2-3	2-1	0-0	3-0
GÖTEBORG	3-1	2-1	1-2		2-0	1-1	1-2	4-0	2-0	1-1	2-2	1-1	2-1	2-2
HALMIA	0-1	1-1	1-4	0-1		0-2	2-2	2-2	1-0	1-1	0-4	0-1	0-1	0-2
HALMSTAD	2-0	4-1	1-0	2-0	3-2		1-1	3-1	2-1	1-1	1-0	2-2	0-0	0-0
HAMMARBY	2-1	5-2	1-2	2-3	0-1	2-0		2-2	5-2	0-1	1-3	6-1	0-0	1-0
KALMAR	4-3	2-0	0-0	1-2	2-0	1-2	3-2		1-1	0-1	1-1	3-0	3-1	6-0
LANDSKRONA	1-0	2-1	0-3	0-0	9-1	1-1	0-2	2-1		0-1	0-0	3-0	1-0	2-1
MALMÖ	0-0	1-0	3-0	0-4	3-0	2-2	1-0	0-3	3-1		1-1	3-0	2-0	0-2
NORRKÖPING	3-0	1-0	1-1	1-3	1-1	1-1	3-0	2-0	4-1	1-0		4-3	2-1	1-1
SUNDSVALL	0-1	1-1	3-1	1-1	1-0	1-1	0-1	1-1	2-3	1-2	3-1		2-0	1-0
ÅTVIDABERG	1-1	2-1	1-0	0-0	3-0	1-2	1-4	2-0	3-0	0-0	1-0	0-1		1-1
ÖSTER	2-0	2-2	1-1	0-2	4-0	0-0	2-2	2-0	3-0	2-0	3-0	1-1	1-0	

Vilka fina tjej-fighters

Visst fanns det åtskilliga glädjeämnen under den ryckiga säsongen. Det är väl fråga om inte våra fotbollsflickor måste betecknas som russina i den tunna vattgröten. De lyckades med det oväntade att en sekund före det säsongens sista match skulle blåsas av på Stadion, spela in en segerboll i det dittills hermetiskt tillslutna försvaret hos de gotländska serieledarna. Den bollen betydde 1-0 för Djurgården och avancemang till div II, som är fotbollens getingbo. Vårt allsvenska A-lag inspirerades av flickornas kämpatag att man en timme senare gick ut och slog Landskrona i den nyckelmatch, som räddade det allsvenska kontraktet.

Internationellt har våra spelare uppmärksammats. Det blågula landslaget, som inte varit särksilt framgångsrikt eller ens begåvat den här säsongen, har kunnat glädja sig åt en djurgårdare, Anders Grönhagen, men känsla för var motståndarmålet varit beläget. Anders hittade fram med matchens enda mål mot Kina.

FÄKTNING: värjstötarna träffade olika

En av våra två sektioner med så kvalificerat tävlingsfolk, att de år efter år är med och slåss i den stora världskonkurrensen. Den gångna säsongen innebar visserligen inte, att det med Djurgårdens klubblag nästan identiskt lika med landslaget kunde hävda sig internationellt på det sätt, som de skämt bort oss med, men skillnaden mellan hur värjstötarna träffade väldselitens mästare emellan är ju alltid hårfin.

Inför vad som skall hända på de olympiska pisterna i Moskva finns det åtskilliga garantier för att våra det kalla stålets män kommer att dominera värjlaget med outslitliga tävlingsmaskinen Hasse Jacobsson i spetsen för Leif Högström årets svenske mästare och några till med Calle von Essen på ledarplanet och med garanti för succes genom närvaron av vår otrolige mästareinstruktör Béla Rerrich.

HANDBOLL: skuggsidan släpper?

Får finna sig i att leva på skuggsidan men kämpar oförtrutet vidare och blixtrar då och då till med riktiga pangmatcher. Inte något avancemang den här gången i serien men en viss stabilisering och därmed också en garanti för att något är på väg att hända den dag, då resurserna blir de rätta för att plocka ihop ett slagkraftigt A-lag.

ISHOCKEY: avslaget bröstben och guldet flög

För första gången sedan 1963, för alltså över 15 år sedan, var Djurgården i närheten av att bli svenska mästare. 1963 var det år, då en rad av SM-titlar, noga räknat sex i följd, avslutades Djurgårdens rekordår för att sedan få en fortsättning i en högst orolig vandring mellan hopp och fruktan med tillfälliga besök i lägre seriekretsar.

Nu beslöt nya ledningen på vår ishockeyskuta att tristessen skulle brytas, nu skulle det siktas mot slutspel och ovanpå den kanske SM-guld. En djärv ekonomisk satsning med införskrivning av diverse högvilt i spelareväg skapade ett kanonlag, som skulle utveckla sig till säsongens glada färgklick och åstadkomma fulla hus landet runt.

Det otroliga såg också ut att hända. Vi nådde slutspelet och i den första finalmatchen lade vi MoDo på rygg på Isstadion. Gulddoften var påtaglig. Avgörandet – sedan det inte gått så bra i finalmatch nr 2 – skulle stå i en tredje kamp mot MoDo på "Hovet".

Och visst såg Djurgården ut som ett vinnarlag, när plötsligt en vårdslös hanterad MoDo-klubba som ett dråpslag träffade Anders Kallur, vår och Sveriges fram till dess ledande målskytt, när han just var på väg igenom.

Publiken höll andan, när Anders på vingliga ben reste sig upp från isen. Skulle han vara borta för resten av finalen? Hoppet att få se honom återvända till slagfältet grusades. Anders hade fått bröstbenet avslaget.

Man kunde förstå publikens våldsamma indignation att överfallet inte ledde till en enda minuts utvisning, och för en gångs skull fanns det väl täckning för det s.k. Apbergets unga invånares skränanden på melodin "MODOIT EN BANDIT". Men vad hjälpte allt detta, när Anders var försatt ur spel för resten av säsongen.

SM-guldet flög all världens väg men en tröst var det väl för Anders Kallur att han senare fick ett miljonkontrakt från NHL-ishockeyn på andra sidan Atlanten.

En olycka kommer sällan ensam, sa man väl sig i Djurgården samtidigt som man så dock gärna unnade Anders att bli bättre betald än i vår fattiga förening.

Fast alltjämt undrar en och annan hur domaren på Isstadion kunde vara ensam om att se hur överfallet gick till. Hade han sett vad 9.000 åskådare uppfattade, skulle domaren tagit modoiten från isen och Djurgården fått spela i numerärt överläge. Nu blev det i stället vårt kämpalag som drabbades av att få sin segerskytt förd med ambulans till sjukhuset.

Ingen rolig slutvinjett på en ishockeysäsong, som annars var den roligaste vi upplevt under mängder av år. Att samtidigt juniorerna gick till SM-final mot Kiruna och att smålagen skötte sig som aldrig förr i S:t Erikscupen hörde också till de stora glädjeämnena.

KONSTÅKNING: alltjämt fina löften

En som alltid febril verksamhet, som toppades i form av en arrangörs-succes med SM-tävlingarna på Stora Mossens konstis. Där höll de våra sig fint framme i prislistorna, vilka förmodligen blivit ännu mer Djurgårdsfärgade om inte vår bästa figurflicka Anette Olsson utvandrat till Malmö för att där få mer rationell träning än den som står till buds i all trängsel för våra konståkare i Stockholm. Längtan hem till pappa och mamma och kamraterna i Djurgården såg ut att föra Anette tillbaka till oss, men hennes nya klubb i Malmö ville inte lyssna på det örat utan slog efter en tids underhandlingar igen butiken och tyckte att Djurgården hade tillräckligt många kvalificerade åkare för att vi ytterligare något år kunde reda oss utan Anette. Och visst har våra hemmaåkare skött sig med den äran och med nästan förkrossande överlägsenhet dominerat sina tävlingar, och även internationellt har de i kamp mot ryska och finska figuråkare förstått att väl hävda sin klass.

Jessica Fornstam

Sektionen är märklig så till vida att den håller sig med två tidskrifter, dels den tidigare välkända publikationen Sax-Bladet, som gratis tillverkas av ett DIF närstående familjeföretag dels en något mindre påkostad men därför inte mindre värdefull tidning kallad Banan-skalet.

ORIENTERING: slutet nära

Överenskommelse träffades att våra tävlingsorienterare skulle på försök ansluta sig till Skarpnäcks OK för att undersöka möjligheterna till en bättre utveckling. I den egna sektionen verkade framtiden mer och mer gå över till en form av motion. Hur gästspelet utvecklat sig finns ingen rapport om. Men de gamla ledarna finns alltjämt kvar och stugan i Höjden tar nog gärna emot de oroliga själarna.

SKIDOR/SLALOM: Benny proffs i Staterna

I och med att vår stora slalomkanon och fartvidunder Benny Lindberg stack i väg till proffsbackarna i Amerika för att lukta på hastigheter kring 200 km/timmen kunde man befarat att luften skulle gå ur de hemmavarande. Men Benny kom hem på en fransysk visit och piggade upp stämningen med följd att framför allt Odd Brådhe, Mats Flodin, Lasse Östlund och Lasse Andersen bara blev bättre och bättre

Nr 16869

FÖRKÖPSBEVIS

DJURGARDENS ISHOCKEY HEMMAMATCH 22 el. 25 mars 1979

FINAL 1 22 mars 1979
eller
FINAL 2 25 mars 1979

10:-

Detta bevis ger innehavaren rätt att köpa en sittplatsbiljett till DIF:s hemmamatch den 22 mars eller 25 mars 1979 på Johanneshovs Isstadion enligt villkoren på bevisets baksida.

Sådana här »förköpsbevis» kastade ishockeyledningen fram på diskarna vid slutspelet i fjol. För en tia fick man alltså köpa rätten att få köpa en plåt utan tvång att stå i kö. En populär idé, tyckte de flesta.

Ska vi hjälpas åt
att skaffa fram pengarna till
ett nytt eller gammalt hus,
en bostadsrättslägenhet, ett fritidshus
eller till renovering
och tillbyggnad?

Nya möjligheter med vårt "Eget Hus"-program!

Skandinaviska Enskilda Banken

Djurgårdare...

och alla andra, som vill ha något gott och värmande

innanför västen . . .

Det bästa på Isstadion och Söderstadion

bjuds det i våra barserveringar

Källarmästare
Harald Hammarberg

och därmed kom att motsvara högt ställda förväntningar.

Matts Wassdahl som bas för gänget såg till att verksamheten gick upp i toppvarv med massor av starter i mängder av tävlingar. Vid sidan härav ställde man också upp i olika utbildningskurser och räknar därmed att snart vara självförsörjande med tränare och instruktörer.

Sektionen arrangerade i egen regi 5 tävlingar, däribland Stockholms DM i storslalom, som förlagts till Bollnäs i sträng kyla, som skrämde bort ett större deltagarantal och innebar ett tämligen otacksamt arrangörsjobb. Odd Brådhe knep mästartiteln tillsammans med Jan Hansson och Lasse Gustavsson. DM i Sundbyberg hade nöjet se TV-kändisen Göran Zakrisson som mästare och samme kändis trivdes för övrigt så bra i "Sumpans" banor att han ett par veckor senare återkom och vann än en gång. Ingen tippar honom dock därför till Sveriges näste Ingemar Stenmark.

SKIDOR/BACKE/LÄNGD: Christer mästare

Djurgårdens gamla stolta tradtioner i backhoppning försvarades än en gång av Christer Karlsson, som i 70-metersbacken i Falun i överlägsen stil hoppade till sig SM-titeln. Redan dessförinnan hade han nominerats som olympisk kandidat till Lake Placid nästa år. Med placeringar långt fram i olika internationella prislistor bedömdes vår man som en talang långt över det vardagliga måttet. Även våra andraplansmän var duktigt på hugget och därmed tycks möjligheter finnas att Djurgården snart kommer att hålla undan i toppen som Sveriges med SM-belastade klubb i backskuttning tillsammans med Friska Viljor i Ö:vik.

SQUASH: flickorna mot guld

Den rätt nya grenen på Djurgårdseken fortsätter sin framgångsrika tillvaro i squashvärlden. Särskilt är flicklaget något åt det otroliga hållet med plats i allsvenskan och med sådan slagkraft att det bara är en tidsfråga innan det blir guld. Även individuellt har framför allt Kerstin Nilsson och Cecilia Rydman förstått att svinga sina rackets med sådan framgång, att något extra lysande i medaljväg börjar skymta. Även om herrarna något får leva i skuggan av flickorna är det inte att ta miste på att även de är på rätt väg att haka på i jakten efter något i medaljväg.

SUMMERING:

Med dessa summariska rapporter kring alla bemödanden på våra tävlingsfronter kunde det väl sägas att ett mer strålande redovisningsresultat kunnat uppnås därest vi följt stadgarnas besked om att vårt tävlingsår avslutas pr den 30 juni. Klipper man av just där och samtidigt drar ner rullgardinen för ett och annat i malörväg, kunde det idrottsliga bokslutet nog blivit lättare att smälta. Traditionen har emellertid alltid krävt att vi skall redovisa fram till målsnöret eller till sena höstens årsmöte, och då får slutvinjetten bli vad den blivit.

ÖVERSTYRELSEN:

Den efter årsmötet 1978 valda styrelsen har på sätt och vis med reducerat arbetskraft fått gripa tag i mängder av ärenden, framför allt sådana av ekonomisk vikt, och att tiden inte räckt till på alla fronter för s.k. ingripanden må kanske ursäktas. Styrelsen har varit samlad i 18 protokollförda sammanträden med denna närvaroredovisning.

	sammanträden
Reine Gustafsson	18
Karl Liliequist	18
Gustaf Douglas	17
Rolf Theblin	14
Lennart Öberg, adj.,	14
Harry Holmberg	11
Kaj Alm	11
Suzanne Dettner/Mathiasson	10
Hans Troedsson, fotboll	8
Sture Danielsson	7
Bengt Broberg, ishockey	5
Knut-Uno Törnqvist	4
Rudolf Wallden	4

Ett arbetsutskott har funnits men ej sammanträtt någon gång.

Nymodigheten med placering av fotbolls- och ishockeyordförandena i Överstyrelsen har utgjort en svår belastning för dessa vid sidan av den stora arbetsbörda de haft att bära inom deras två tunga sektioner. Civila åtaganden och tjänsteplikt har även i övrigt tvingat ÖS-ledamöter att någon gång försaka sammanträden på för dem obekväm arbetstid. Tillgången till ett välorganiserat Stadionkansli har lika mycket som motsvarande välordnade egna kanslier för fotboll och ishockey betytt att det administrativa arbetet i vårt miljonföretag gått tämligen gnisselfritt.

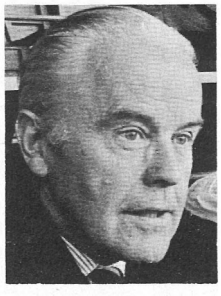

De flitigaste på ÖS-sammanträdena, Reine Gustafsson och Kalle Liliequist, vilka ställde upp på alla mötena.

Det finns anledning att rikta ett erkännande och ett tack till samtliga sektionsstyrelser för allt uppoffrande och ambitiöst arbete, som de lagt ner för att skapa framgångar och för att de även i motgångstider förstått att stå starka och aldrig ge tappt ens i ögonblick, då hopplöshet kunnat bemäktiga dem. Hur svåra stunder av detta slag, som alla våra ledare ute på sektionsfronterna haft att slita med, går naturligtvis aldrig att kartlägga. Det är mera sällan man klagar sin nöd utom förstås när bristen på kontanta tillgångar nått väsentliga katastroflägen.

I största allmänhet kan det nog sägas, att kontakterna med Överstyrelsen kunde upprätthållas bättre och mera konstant än när den usla ekonomin bankar på dörren. Några sektioner är mönstergilla, när det gäller att rapportera om läget genom att låta oss ta del av styrelseprotokoll och motsvarande handlingar. Särskilt mönstergilla i detta avseende är konståkning, cykel, boxning, slalom och fotboll. Andra låter oss gärna sväva i okunnighet om huruvida det över huvud taget pågår någon verksamhet, men via massmedia kommer det omsider till vår kännedom att de flesta sektioner är ute och hugger sig för på olika nivåer.

EKONOMI:

Ekonomiskt är Djurgården som ett betydande affärsföretag. Årets utfall är väl inte det allra bästa men underskottet dock något mindre än i fjol.

Ett nytt nummer av vår tidskrift Djurgårdaren har kunnat komma ut tack vare välvillig medverkan på annonssidorna av ett antal Djurgårdsorienterade företag. I samband med den allt mer accepterade uppfattningen, att idrott är kultur gjorde vi en framställning till Statens Kulturråd med vördsam anhållan om att för tidskriftens fortsatta utgivande bli delaktiga stöd ur fonden för kulturtidskrifter. Men icke sa' Nicke (eller vad smeknamnet kan vara på rådets Erik Östling), som tillställde oss ett stencilerat cirkulär med kallt avslag på vår hovsamma begäran om några 1.000-lappar. Så var det alltså med allvaret i påståendena att kultur är idrott och att idrott är kultur. Tydligen bättre att luta sig mot sådana företag och instanser, som inte lider av kultursnobberi.

"KRISERNAS KLUBB"

På de inre fronterna, vilka inte direkt handlat om det tävlingsmässiga, har det

någon gång knakat i fogarna. Enigheten inom föreningen har inte alltid demonstrerats på önskvärt sätt i förhållande till massmedia. Inte helt utan orsak tycks vissa röster i dessa media älska att betitla oss som "krisernas klubb" på grund av att vissa dissonanser rådde i fotbollslägret.

Om de skribenter, som ibland tycks ha alldeles för generöst utrymme i spalterna, någon gång nystade upp en uppslagsända till en skandalartikel, kunde vi dock trösta oss med vad andra oss närstående klubbar hade att stå ut med nästan till vardags. Så egentligen var vi väl rätt behandlade under större delen av året.

FÖRTROENDERÅD:

För att återvända till den tidigare vattentäta och beslutsamma enigheten inom våra egna led, går det ej att förneka, att den stora Djurgårdsfamiljen blivit så stor, att tiden inte alltid räcker till för en önskvärd inre samling. Varje sektion har haft nog av sina egna plågor, av egna segrar och egna nederlag, varmed det inte blivit många tillfällen till det egentliga föreningstänkandet. Något av en besvikelse var det att se hur familjesamhörigheten var måttligt påtaglig vid det tillfälle, då förtroenderådet samlades och knappt mer än hälften av våra sektioner lät sig representeras. Några av de mest aktiva sektionerna ställde inte upp utan satt hellre kvar i den egna trånga stugan än att lyssna på stämningen och ideerna i det större föreningssammanhanget.

Inför ett jubileumsår kommer det att krävas mycket arbete. Vetskapen om att de aktiva gärna ställer upp och att ledarna, både de som sysslar med toppidrotten och de som jobbar långt nere på djupet, inte kommer att svika, gör att förhoppningen på ljusare år säkerligen skall komma att infrias. Därvidlag skall inte Supporterklubbens alltid lika entusiastiska och ideella arbetare glömmas. De tackas i år för generösa ekonomiska bidrag till de mest behövande av våra fattiga sektioner, vilka därmed getts tillfälle till något bättre satsning än om de varit hänvisade till bara den vanliga vardagskosten på barkbröd.

På samma sätt går ett tack till Sällskapet Gamla Djurgårdare för flera historiskt betingade insatser, vilka under jubileumstider måtte både mångfaldigas och fördjupas till gagn och båtnad för den förening, som vi alla oavsett åsikter om medel och metoder tycker så mycket om.

Vår förening har med största sorg och saknad tvingats följa några av våra största historiska medlemmar på deras sista färd. Visserligen uppe i höga levnadsåldrar som mästarboxarna Oskar Kjällander, John Andersson och Bengt Modigh/Lundbäck men alltid förekommande i minnenas skattkammare. Förnämliga ledare som Arne Palm, Evert Karlsson, John Candelius och Björn Lindgren hör också till dem, som lämnat vår krets. Våra led tunnas ideligen ut, när länkar i kedjan brister, men då gäller att sluta oss samman på det sätt som hör till i vår stora föreningsfamilj.

Mot nya mål siktas det varje nytt år. Livet står aldrig stilla i gamla Djurgår'n och om det också inte alltid går som vi tänkt och hoppats finns det alltid ett behov att erinra sig skaldens ord:

Det är skönare lyss till en sträng som brast
än att aldrig spänna en båge.

Det är också något som symboliseras i vårt klubbmärke "Bågspännaren".

Guldfynd

Guld·Silver·Diamanter

-smycken och presenter till lågpris i ett 90-tal butiker över hela landet!

STOCKHOLM: Drottninggatan 10, Sergelgatan 11, Gallerian, Hamngatan 37, Vasagatan Continental, Kungsgatan 35, Stureplan 17, Odengatan 83, S:t Eriksgatan 35, Hornsgatan 45, Götgatan 88, Ringvägen 129, Högdalsgången 10, Skärholmsgången 20, Farsta gränd 3, Vällingbyplan 15, Kista Centrum, Täby Centrum, SUNDBYBERG: Sturegatan 31

20 BUTIKER I STOCKHOLM I NÄRHETEN AV T-BANA

GULD Fynd

Hög kvalitet, låga priser – därför störst i guld, silver och diamanter

ETT ÖVERFALL ELLER VAD?

Några veckor efter det att Djurgårdens chans att bli svenska mästare i fjol hade försvunnit fick vi en upprörd insändare. För att inte just då ytterligare irritera stämningen fann vi motiverat att låta insändaren vänta med sin indignation. För den åtgärden fick vi av insändaren besked att vi försökte hindra tryckfriheten. För att visa att så inte är fallet skall vi här i något nedkortat skick ge insändaren ordet:

Till den som borde slå vakt om svensk ishockey, både press, ledare och spelare inklusive domare!

Det är märkligt så dålig reaktion pressen vågat tillåta sig i samband med att en Modospelare tilläts överfalla Djurgårdens och landslagets nyckelspelare Anders Kallur. Man ställer sig frågan vilket ramaskri landet runt skulle det ej ha blitt om en Djurgårdsspelare slagit ner en Modostjärna på samma våldsamma vis. Det gällde ju att "ta bort" Djrugårdens nyckelspelare. Sedan fick det ske på vilket sätt som helst. Kanske rentav tillåtet och sanktionerat av Modos annars så sympatiska Tommy Sandlin? Nu fick ju stackars Sandlin ändå sitt straff genom att hans "Tre Kronor" blir av med landets skyttekung!

Det är självklart att "boven" i Modo helt ursäktar sig med att det inte var hans avsikt att skada Kallur, men visst måste han medge att både han och de andra i Modo drog en lättnadens suck först vid det tillfälle, då de såg hur Kallur fördes av banan på Hovet på bår och sedan vid nästa tillfälle, när de fick läsa att Kallur var borta för spel under den närmaste tiden. Han skulle inte längre kunna göra Modo något illa på isen genom att skjuta in ett och annat mål. Gör tanke-experimentet att någon djurgårdare åkt på Modos målvakt och fått honom skadad både för Modo och "Tre Kronor". Vilket helsickes liv skulle det inte blivit i de hårdhänta norrländska kretsarna.

Nu blir detta Modo svenska mästare, men smakade det inte illa att det var genom att Anders Kallur blev utslagen efter ett "överfall" av två Modospelare: först en modoit som åker rakt på och hårdtacklar med en otillåten "elbowing" så att Kallur går i däck och i nästa moment ett våldsamt klubbslag, som sargar Kallurs bröstkorg och får en bit av bröstbenet att gå av. För detta har domaren från Stockholm (!!!!!) bara mod att ge en 2-minutersutvisning. Det skulle varit matchstraff och därmed avstängning från närmaste följande matcher på samma sätt som andra våldskämpar straffats i vinter. Då hade lagen varit ungefär likställda i fråga om att ha fått var sin spelare "utvisad".

Som sagt, ibland tycks brott löna sig.

Bengt Fredriksson
Solna (dock inte A.I.K.)

Svar:

Nu kanske denna grämelse lagt sig något. Intressant att ett år senare få uppleva nästan en kopia på detta överfall på Anders Kallur, när Frölunda och Brynäs kämpade sig igenom sin SM-final nr 2. Därvid hände sig att Frölundas Anders Broström bakifrån mejade ner Brynäs något spädare Jan Kock.

Detta fick sin följd i väldiga rubriker i framför allt våra kvällstidningar, som talade om avsiktligt överfall och ännu värre saker. Frölunda ansåg Brynäs vara ute för att skärra motståndarna inför nästa möte, och när så Anders Broström sades riskera åtal slog stämningen över och "boven" var nära att bli helgonförklarad. Av supporterskaran i Göteborg.

Så här hette det i rubrikerna!

Brutalt överfall en avsiktlig smäll, han ligger totalt livlös, Anders Broström klippte till med klubban stenhårt bakifrån. Kock: Han försökte skada mig avsiktligt, han ville skada mig inför fredagsmatchen (Aftonbladet) vedervärdig crosschecking i ryggen, brott lönar sig.

Brutalt och fult: Kock oskadliggjordes på ett brutalt sätt (Expressen).

EN STÄNDIG MEDLEM

Mitt medlemskap och mitt förhållande till Idrottsföreningen Djurgården grundades någon gång i början på 60-talet, då en äldre bror till mig ständigt påpekade för mig att han minsann var Djurgårdssupporter han. Chansen för mig att undgå bli DIF-supporter var minimal.

Särskilt minns jag en kväll när bror min kom hem från en match (ishockey) där DIF slagit Frölunda, och tror jag, säkrat sitt senaste (obs) SM.

Då medförde han en supportervimpel hem. Den sattes upp en vägg, och hängde där tills den övertygat mig om att jag också skulle heja på DIF, "när jag blev stor". Jag började heja på DIF innan jag blev stor förresten. 10 år var jag väl när DIF kom in och lyckliggjorde mitt liv.

När jag var 14 år, 1967, blev jag DIF-medlem. Då hade jag också börjat besöka de arenor där DIF framträdde. Jag har inte missat speciellt många hemmamatcher sedan dess.

Minnena har väl under årens lopp blivit så många att det är svårt att dra ut något speciellt ur minnet.

Men rent generellt kan väl sägas att alla segrar, framförallt i derbymatcher, är trevliga minnen.

Motsatsen gäller i förlustmatcher. Sedan kan tilläggas att kvalframgångar (senast hockey -77) är underbara. Där DIF fick lämna hockeyns societet 1976 var det ju väldigt dystert. Kanske det värsta som hänt under alla år.

Jag funderar på om man inte kunde

ALLA SEGRAR LIKA ROLIGA

Jag tackar för det fina medlemskortet och svarar samtidigt på de punkter ni frågade efter i ert brev.

1. Första kontakten för min del skedde efter det jag kom till Stockholm 1953, jag tränade och spelade bordtennis då och var med och tränade med Djurgården.
2. Alla segrar för Djurgården är lika roliga.
3. När Knivsta-Sandberg (min idol) gick från Djurgården. Men som nu lyckligtvis är tillbaka – tack för det.
4. I Bordtennis.
5. Är väl inte så väl insatt i förhållandena så jag kan uttala mig i detta.
6. Inte för tillfället.
7. Arbetar inom flygbranschen där jag har många kontakter.
8. Visst.
9. Jag önskar att Djurgården i framtiden får det ekonomiskt bra så vi kan fortsätta med en hård satsning för våra aktiva medlemmar så att alla skall trivas i Djurgården och göra sitt bästa i alla grenar.

Lennart Gustavsson Nr: 1614

DIN ICA HANDLARE BACKAR UPP SVENSK IDROTT!

För att nå resultat fordras både vilja, resurser och laganda.
Det gäller i butikslivet och det gäller på idrottsplanen.
Vi hjälper svensk idrott.

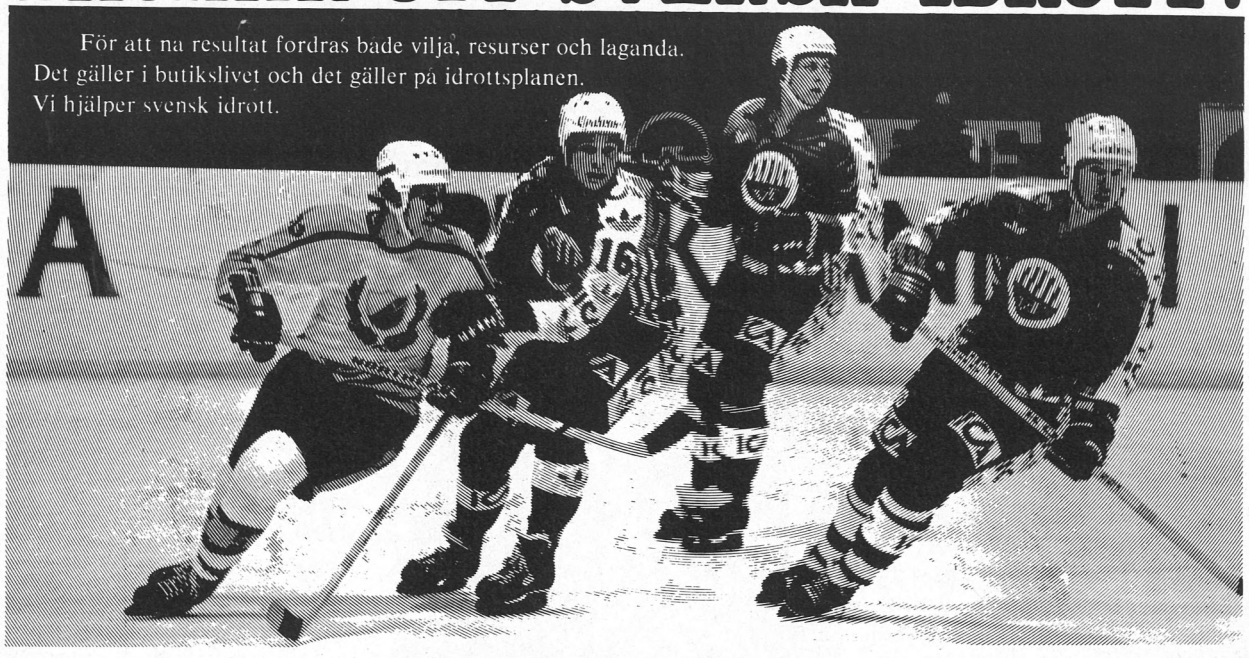

95:- i rabatter om du skaffar Shell Kontokort före 30/4!

Med Shell Kontokort betalar du enkelt och bekvämt. Inte bara allt på de 700 svenska Shellstationerna utan även på 500 i Danmark och 460 i Finland.

Shell Kontokort gäller dessutom på interRent Biluthyrning, ICA-restauranger, Tre Snäckor samt SARA hotell och restauranger.

Så skaffa Shell Kontokort – Trumfkortet! Posta ansökan före 30.4 så får du tillsammans med ditt nya kontokort rabattcheckar som ger dig

25:- rabatt när du betalar med Shell Kontokort på en Shellstation i Sverige.

50:- rabatt på dygnshyran för valfri personbil hos interRent.

10:- rabatt på SARA Minisemester för en person.

2x5:- rabatt på måltid (två checkar värda 5 kronor styck) på ICA-restauranger och Tre Snäckor.

Shell ICA restauranger KONTOKORT interRent Biluthyrning SARA

Proffs i samverkan

Använd den här kupongen!

Fyll i den, lägg den direkt i brevlådan. Shell betalar portot. Vill du sända in kupongen i ett portofritt kuvert gör du så här: Klipp ur adresstalongen. Klistra eller tejpa fast den på kuvertet. Då betalar Shell portot.
Välkommen med din ansökan.
Inköp faktureras en gång/mån. Faktureringsavgift på f n 5 kr/mån. Ansökan kommer att genomgå sedvanlig kreditprövning.

Efternamn	Shells not
Förnamn	Årsinkomst
Utdelningsadress, gata, box, fack	Telefon, bostad
Postnummer / Postadress	Telefon, arbete
Personnummer År Mån Dag Nr	Fastighetsinnehav ☐ Ja ☐ Nej
Arbetsgivare	Beräkn inköpssumma/mån
Datum / Underskrift	Önskat antal kort

Frankeras ej Shell betalar portot.

AB Svenska Shell
Kundservice

Svarsförsändelse
Kontonummer R 13
171 20 SOLNA

göra något för att dra mer folk, framför allt medlemmar till matcherna. Fotbollen har den sämsta anslutningen, tycker jag, med tanke på Stadions utrymme. Kunde inte föreningen på något sätt förmedla biljetter till medlemmar, och samtidigt göra PR för matcherna. VIP-korten är en mycket vettig idé.

Beträffande värvning av spelare, så skapas väl bättre ekonomiska resurser, när publikanslutningen ökas. Fast jag tycker nog att DIF i första hand skall göra den stora satsningen på egen produktion av spelare, vilket väl fungerar bra nu.

Jag tycker, att det är dags för DIF att ånyo bli topplag i fotboll och ishockey. Vi verkar vara på väg. Som medlem och helhjärtad supporter är det ju den största önskan för framtiden.

Det jag i första hand vill slippa uppleva är naturligtvis Djurgårds-degradering i fotboll och ishockey. Riskerna har ju varit uppenbara oftare än vanligt på senare tid.

Jag vill heller inte uppleva att DIF värvar någon storspelare för dyra pengar, utan att den spelaren kan utveckla DIF:s idrott.

De senaste värvningarna inom fotboll och hockey tycker jag har varit bra.

Med Djurgårdshälsningar
Åke Åkesson

MERA TIDNING

Insänt:

Tänkte skriva ett par rader till Er som arbetar inne i klubben för att tycka att jag anser att det är tur, eller också är det skicklighet av styrelsen för att få tag i sådana krafter som hela tiden hittar på nya djärva grepp, t.ex. nya medlemskortet.

Men vad jag saknar är en regelbundet återkommande skrift som talar om vad som sker inom klubben, för som jag bor 27 mil från klubbens hemort så träffar jag sällan folk som vet eller har hört något från föreningen. Som för Er som bor i Stockholm där kvälls- och morgontidningarna bevakar klubben mycket bättre, får vi som lantisar bara riktiga heta nyheter i vår tryckning, så mitt förslag är att ge ut någon form av tidning regelbundet t. ex. 1 gång varannan månad.

Om så blev fallet tror jag att många fler går in som medelmmar även ute i landet.

(Jan Bengtsson, Rengsjö får sina önskemål infriade, när någon av våra premieobligationer utfaller med högsta vinsten på 600.000 bagis. . .)

Många hälsningar från medlem nummer 520902-7654

Janne

Ett av många förhoppningsfulla fotbollsgäng är detta DIF-pojklag 1966, här fotograferat på sin engelska utflykt. Man vann Kluringcupen och var finallag i S:t Erikscupen.

Från vänster heter gossarna: Peter Carlsson (ledare), Magnus Lefwert, Niclas Eriksson, Björn Hellman, Andreas Lönnroth, Peter Cyreus, Torbjörn Westlund, Roger Johansson, Per Åsander, Kent Lundqvist, Jonas Gestlöf, Lars Cederström, Stefan Rehn, Leif Eriksson, Klas Holmström, Johan Hedkvist.

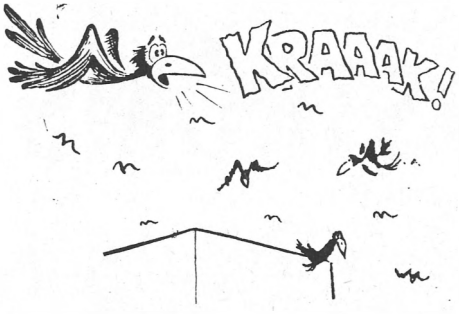

OLYCKSKORPAR

har alltid för vana att höra av sig, när något går snett, och nu är det alltså dags. Vare sig på fotbolls- eller ishockeyfronterna har det nämligen blivit något guld trots att förutsättningarna varit de bästa. Nu kraxar olyckskorparna och menar att publiken inte känner igen sig vid våra matcher. Man känner inte igen våra tröjor.

–Jag kan förstå dom, men jag var själv en gång med på att mot snöd betalning släppa in reklamen på våra ishockeytröjor. Nu är väl brottet preskriberat, men jisses vilket liv det blev den dag, då vi åkte ut på isen och hade en mundering i lila färg, berättar forne ishockeypappan Arne Grunander.

Jag minns hur dåvarande ordföranden Nocke Nordenskjöld dundrade som aldrig förut – han kunde verkligen tala ur skägget – och frågade vad jag tillåtit mig. Du måste strykas ur Djurgården, detta kan aldrig förlåtas, menade Nocke och höll på att explodera.

Omsider fick jag en syl i vädret och vågade förklara att vi sålt oss till ett företag i Karlstad, som körde med lila kaffeemballage. För reklampengarna skulle vi kunna hålla ichockeyskutan flytande ett tag framöver.

Nocke var emellertid inte omedelbart beredd att förlåta mej och inte heller ville han ta tillbaka sitt krav att jag skulle sparkas ur föreningen, men när jag berättade att det handlade om 40.000 kronor i kontanter till vår kassa, svarade han något mer förstående:

–Ja, då så, vände på klacken och gick.

Samma tongångar nu, när ishockey och fotboll skaffat sig nya kläder och glömt att historiska färger och ränder är heliga ting. Olyckskorparna kraxar och menar att därför kommer försynen att vända sig ifrån oss.

*

PS. Våra lag som inte är A-stämplade spelar fortfarande i blårandigt. Gå och se dem. Och njut.

Jag vill in i styrelsen

Hr Redaktör!
Jag skulle vilja bli med i någon styrelse i Djurgården och varför inte på en gång sikta högt och låta mig bli med i eran överstyrelse. Vilka förmåner får man då? Hur stort arvode, vilka slags fribiljetter och om man får egen leasingbil? Svara i tidningen!

Evald Westergren

Visst skall du få svar om förmånerna. Inga arvoden och inga leasingbilar. Och inte heller några fribiljetter. Överstyrelsen får till vanligt pris köpa sina egna biljetter i ishockey och fotboll. Men i bandy och på konståkning får vi komma in gratis. Välkommen i styrelsen. Bara att gå på årsmötena, så åker du in med hull och hår.

Neon
LEVANDE REKLAM
SOM SÄLJER MER

Vänd Er till oss när det gäller

LJUSREKLAM

NEON- och **PLAST-**SKYLTAR

NYANLÄGGNINGAR — SERVICE

BRÄNDSTRÖMS NEON

HOVSLÄTT, 550 09 JÖNKÖPING Tel. 036-756 00, 751 80

NÄR DET GÄLLER

Gas-, vatten- och sanitära anläggningar

KONTAKTA

RÖRLEDNINGSAKTIEBOLAGET HOLMA
RH
A-B

Pipersgatan 8, 112 24 Stockholm Telefon 23 02 70

Slutskubbat hos orienterarna

– Nu är det slutskubbat för Djurgården! För denna gång? Under Djurgårdseken finns inte längre en glammande orienterarskara. Vi har faktiskt haft rätt roligt och även trivsamt under de 55 åren sedan 1924 då vi enligt hävdatecknare Stor-Byss hade vår första klubbtävling. Jag tycker i varje fall att vi lagt manken till för att ha lite "skö j" före och efter skubben. Under tävlingarna har det väl för några få av oss också varit uppåt med fina placeringar som följd. Men handen på hjärtat vi har varit bra på att snacka upp oss, fast riktigt uppe på toppen har vi inte varit.

– För Djurgården började det med skidbudkavle, så var det för orienterarsporten även om man ser till andra klubbar. Vi tillhörde SM-toppen under 1910- och 30-talet, med första segern 1909 genom N.A. Hedjersson (far till Hasse) och bröderna Albin och Alfred Sandström (välkända skidtillverkare). Det var 17 lag som åkte Gysinge – Sigtuna – Stockholm. Fågelvägen 125 km och det tog segrarna 13 tim 57 min. Om man läser historiens blad extra noggrannt finner man i marginalen för 1908. Segrare Särna 13,07. Kortare tid hade Djurgården 12,59 men som på grund av protest diskvalificerades. Den första Kunga-Kannan i "skidlöpningstäflan med budkafle" om konung Oscars II vandringspris finns att beskåda i vår prismonter på Stadion efter segrarna 1909, 1910 och 1915.

*

På slutet av 20- och 30-talet fanns grabbar som Kalle Lindh, Folke Stolpe och Arvid Kjellström, som i Arvika 1930 vann med 17 min. Segertiden 16 tim. 53 min. Jag vill gärna citera litet orienteringshistoria som man kan läsa i Skidfrämjandets årsbok av den mångårige budkavlekrönikören Nissing som målande skriver. "Forsas och Fyrishofs avbytare begingo i ivern det tekniska felet att invänta storor ienteraren Kalle Lindh från Djurgården. Denne lyckades trots allt snart smita ifrån och han fick härigenom fritt spelrum och han tog mästerligt vara på sin chans. Den lille djurgårdaren planlade med stort förstånd sin körning, följde kärrstigar och småvägar förbi sjön Salungen, från vars sydspets han terrängledes gick rakt på Mangskog. Här kunde Lindh notera ett försprång på 26 min före Eng och Wikström, vilka fullständigt irrat bort sig i den stigrika terrängen. Man hade nog väntat, att det i det begynnande nattmörkret skulle bli landsväg från Mangskog till Arvika. Det var ju bara 25 km. Men Kalle Lindh kände sin styrka och svaghet. En orientering i mörkret genom skogarna ned till sjön Racken föredrog han framför stakning längs delvis sönderkörda vägar. Oförskräckt gav sig Lindh in i terrängen och – lyckades. Vid målet i Arvika hade vid 20-tiden flera tusen åskådare samlats. Jublet blev våldsamt, då kl 19,40 en hårt stakande löpare blev synlig. Jublet steg och steg inför anblicken av den glade djurgårdaren, som lyckats hålla de norrländska skogskarlarna stånd. Det var en omåttligt populär seger. Det blev hurrarop och hissningar på starka armar". Slut på citatet.

– Inför tack- och avskedsföreställningen för **orienteringen** och för vår anrika sektionstidning **Mellan Skärmarna** har vi några före detta redaktörer och jämlika gått samman om att skriva ett slutnummer. För den här gången?? Vår sektionstidning var orienteringssportens äldsta med start 1936. Vår förste skrivare var Douglas Olsson, även skattmästare i sektionen och senare detsamma även i Svenska Orienteringsförbundet. Vår förste ordförande var Birre Nylund, en rese både till längden och som ledare. Han och brodern Berndt har båda gått till orienterarhistorien som ansvariga för många tävlingar stora och små, bl a svarade de för den första riksbudkaveln som gick i Roslagen.

– Skidbudkavlemeriter har vi ju många framgångar att notera i klubben, men orienteringslöpning till fots, som det hette i början, hade sina stora år i slutet av 30-talet med namn som Arvid Kjellström, Sixten Öqvist och Hasse Broberg. De mannarna vann laget i DM med Sixten som ind.m. som det står i MS n:r 12 årgång 3 (1938). Arvid som ju tidigare sprang för Stigfinnarna kom självmant till oss, troligtvis ville han komma med i vårt första budkavlelag. Det var han som värvade Broberg enligt vad Hasse själv berättade för mig när vi i vintras möttes på skidor i fjällen. Hasse hade tänkt sig Hellas när han skulle bli stockholmare, men Arvid avrådde med orden: "Kom till oss i Djurgården. Dom där södergrabbarna i Hellas snackar så djävligt!"

– Ja, på den tiden hade Djurgården bra PR när det gällde skidor och orienterig. Jag själv mindes hur det var något **naturligt** att bli Djurgårdare, när jag 1928 kom till Eken. Här passar det bra med ett citat. Signaturen Doug. skriver i sin ledare

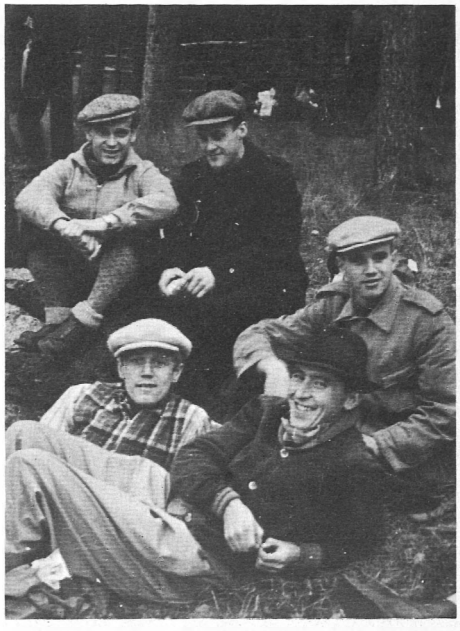

En historisk DM-budkavle i Järlåsa med DIF:s andra lag som det bästa. De tre närmast kameran är Erik Eriksson, Stig Hammar (i hatt) och Byss-Hans Hansson.

n:r 9 (1937): – "Låt oss bortse från vad jag vunnit på mitt idrottande och vad jag försummat, men – **jag har lärt mig kämpa**". Douglas fortsätter: "Det kan göra detsamma, vem som yttrade dessa ord, men det var en djurgårdare, vilken som grön junior kom i kontakt med de djurgårdskämpar, som ingjöto sin anda i följande årsklasser och på vilkas bragder föreningsnamnet ännu lever." Han citerar även i detta sammanhang signaturen Nen (Nils Nordberg), som 1926 skrev i tidningen Djurgårdaren under rubriken – **Du är väl viking**? "Jag minns, när jag som skolpojke drogs med i idrottens virvlar. Hur jag lärde mig känna idrottsmän och fick mina favoriter och hur jag drogs till den förening – Djurgården – som jag tillhör. Jag såg ofta djurgårdare! Jag såg dem varhelst en tävling gick av stapeln, och såg dem gnistra av stridslust. Det var ett ord, som jag ofta mötte i sportspalterna och som jag kom att fästa mig vid: Djurgårdsenergi". Så långt signaturen Doug och Nen.

– Så gick det dock trots Djurgårdsanda och dito energi till slut snett. Varför? Och åter varför, har det hänt det som inte fick hända? Att Djurgårds-orienteringen säckade ihop! Varför blev inte våra barn – pojkar och flickor – orienterare **på riktigt**.

Varför gick de få av de våra som stannade i skogssporten till andra klubbar?

Gamla Djurgårdare jubilerade med 60 år

Födelsedagen blev ett dubbelfirande på Skansen med fackeltåg och marschaller brinnande längs vägen förbi getter, älgar, renar och sälar. En av getterna hoppade över sitt staket och valde att också gå med i procesionståget. Blir kanske Sällskapets mascot i fortsättningen?

Vid Stenen höll Sällskapets ordförande Kalle Liliequist högtidstalet och erinrade om gamla svunna tider, då Djurgården anordnade Sveriges första backtävling med utgångspunkt just från höjderna uppe på Skansen, varifrån hopparna störtade sig ned på Djurgårdsbrunnsvikens is. Det var minnet av denna tävling med framför allt norska gardessoldater som deltagare som föranledde Skansen att låta Djurgården resa denna i dagligt tal kallade »Djurgårdsstenen».

»Man skulle velat se flera av våra 8.000 medlemmar här och uppleva hur man liksom känner historiens vingslag denna kväll, men tydligen har de flesta av oss blivit förvekligade och orkar inte trampa med oss på vår stora födelsedag», sade talaren för att sedan mana fram minnet av våra ärorika föregångare, vilka i slutet av 1800-talet skrev vår historia.

Den lilla skaran närvarande på Skansen kände ingenting av kylan. Alla kände det som en upplevelse. Bakom höga staket blinkade älgarna, djurens konung, emot oss och undrade vad som stod på. Och kanske undrade de framför allt varför legendariske »Nocke» Nordenskjöld inte besökte dem i deras inhägnad. Det var ju i den »Nocke» hamnade ett år, då han var sent ute och bara ledde sig av de brinnande facklorna vid stenen för att hitta rätt väg. Då valde han att klättra över staketen. klappade de förvånade älgarna och forcerade nästa staket för att sedan pustande ansluta sig till vår krets kring stenen.

Sedan vi hurrat för gamla Djurgården och väckt diverse andra fyrfota djur och skrämt iväg ett tusental kråkor, när de satt och tjuvkäkade järvarnas köttbitar, skedde återtåget för att så småningom upplösas på Djurgårdsslätten.

Sedan följde andra halvlek på Stadion, där många fler ställde upp i den goda husvärmen och med mat och dryck på vitdukade bord. Sällskapets klubbmästare Anna Dettner och Hilding Lövdahl ledde sina kökstrupper och skaffade fram all nödig rekvisita på nolltid.

»Skönt att vi fått kvinnliga medlemmar i vårt Sällskap – hur hade vi annars klarat att bespisa allt folket», menade Hilding.

Utan att kalla någon mansgris har de nya medlemmarna förmåtts att ställa sig vid köttgrytorna och kaffekokarna för att sedan även bli betrodda att sköta disken . . .

Läs i nästa nummer:
Erik Svärd, 85 år berättar från sekelskiftet med Djurgården som Saltsjöbadens stora skidintresse. Tågen från Stockholm gick proppfulla till våra stortävlingar.

Lill-Einar Olsson, legendarisk djurgårdare med SM-tecken i så skilda grenar som backhoppning, budkavle, orientering och fotboll, har senaste vintern tvingats ta det lugnt med skidorna. Försäkrar dock att han hänger med. Humöret är prima och han hälsar genom vår tidskrift till alla både gamla och unga djurgårdare.

PRESENT TILL GAMLA DJURGÅRDARE

Vid Gamla Djurgårdares 60-årsjubileum fick Sällskapet ta emot en unik present i form av det förnämligaste konstverk, som skapats av Bengt Lissegårdh. Den består av en tung bronsrelief av en backhoppare seglande ut över Skansens höjder.

Det är den utmärkelse, som är unikast i vår historia i och med att den gjorts i ett fåtal exemplar och än så länge bara tilldelats ett högst kvalificerat antal medlemmar och organisationer.

Eftersom det handlar om ett motiv från skidans värld är det ju på sin plats att första mottagaren blev Svenska Skidförbundet vid dess 40-årsjubileum 1948. Sedan följde Djurgårdens dåvarande ordförande Sven Larson för hans tillskyndan att bygga upp det »monument över fri företagsverksamhet» som elaka fotbollsröster kallade Hammarbys nya skidbacke.

Övriga emottagare av dyrgripen:

3) Holger Carlsson, skidledare under massor av år i Djurgården och Skidförbundet, på hans 50-årsdag.
4) AIK vid dess 60-årsjubileum 1951. (Visserligen hade AIK vid denna tidpunkt inte skidor på sitt program, men väl hade man haft backhoppning i tidigare dar i första hand i form av bröderna Tandberg, som senare gick över till Djurgården och blev mästare.)
6) Gunnar Rinman, kassör i 12 år i Djurgårdens ÖS, senare revisor och sanerare av föreningens ishockey-ekonomi, tilldelad honom på 50-årsdagen 1966.

Varför blev Djurgården bara en "genomgångsklubb" till andra klubbar? Trivdes ni inte? Vad var det för fel på Djurgården – på ledningen? Som ordförande under 14 år kunde jag redan ana den kommande utförsbacken. Jag kände ett tungt ansvar. Vad skulle vi **inte ha gjort** och vad **skulle vi gjort?** Vi hade nybörjarkurser och vi hade stortävlingar och vi fick faktiskt en del nya Djurgårdare, men klubbens fina PR började att flagna ute i orienterar-Sverige.

Man sökte andra klubbar när man skulle bli stockholmare. Från huvudföreningen med dess många sektioner fick vi inga tillskott. Orientering skulle ju för många från andra idrotter varit en utmärkt sport att "varva ner i". Det finns många exempel på detta i Orienterar-Sverige.

När vi vid ett årsmöte härom året diskuterade mitt förslag om nybörjarkurs så föll detta igenom. Ingen ville jobba med idén. Jag sa då spontant: "Tror ni på JUNGFRUFÖDSEL?" Få nybörjare utan att göra något? Det togs inte till protokollet.

– Nu har de flesta aktiva gått till Skarpnäcks OL, själv drar jag mig som pensionär tillbaka till mitt värmländska urhem – OK Djerf – i Karlskoga – där jag numera bor under orienteringssäsongen. Under vinterhalvåret **är jag djurgårdare** och träffas ofta på Höjden. Hoppas att få se många gamla kompisar därute. I april (1980) ska ni få prova på nya Hammargrunkor till ÄRTRUNDAN. Till dess drar jag mig tillbaka med en djurgårdstår i ögonvrån.

Stig Hammar

NAMN OCH POSTER

Sällskapet Gamla Djurgårdare stiftades 12 mars 1920 av följande 27 medlemmar:
Axel Andersson
Gustaf H. Andersson
Harald Andrén
Einar Björe
J. A. Björkdahl
William Borgström
Ernst Ekberg
Reinhold Erikson
Gustaf Grönskog
Carl Hellberg
Hilmer Holmerin
Carl Jahnzon
John G. Jansson
Herman Johansson
Tage Carlsson
Johan af Klercker
Leon Lagerlöf
Carl Lund
Edvard Nordberg
Birger Nylund
V. N. Petsén
Albert Sandström
Barthold Schwartz
Axel Schörling
Hjalmar Skoglund
Nils Widgren
Hjalmar Åkerholm

Ordförandeposten har innehafts av dessa:
1920–1928: John G. Jansson
1928–1929: Ehnfr. Frostell
1929–1932: Nils A. Hedjerson
1932–1944: Axel Schörling
1944–1964: Bertil Nordenskjöld
1964–1971: Hans Garpe
1971–1974: Åke Löwgren
1974–1976: Ingvar Norén
1976– : Karl Liliequist

Sekreterare:
1920–1927: Harald Andrén
1927–1929: Eric Löwgren
1929–1931: Melker Säwensten
1931–1932: Gustav Ekberg
1932–1936: Axel Lindgren
1936–1943: Karl Sundholm
1943–1964: Torsten Svennberg
1964–1976: Hansfredrik Frostell
1976– : Nils-Gunnar Wåhlberg

Kassaförvaltare:
1920–1925: V. N. Petsén
1925–1945: Karl Sundholm
1945–1974: Ingvar Norén
1964–1976: Folke Pontan
1976– : Bertil Petersson

Hedersordförande:
1944: Axel Schörling
1964: Bertil Nordenskjöld

Hedersledamöter:
1961: Birger Nylund
1962: William Borgström
1976: Ingvar Norén

Carl-Gunnar Palm, känd som farsa till två boxningsmästare, slår gärna ett slag även för Gamla Djurgårdare. Senast slog han till vid 60-årsjubiléet på Stadion.

GAMLA DJURGÅRDARE

Bildades för 60 år sedan av medlemmar som redan gjort sitt på tävlingsbanan men som ville behålla kontakten med föreningen. Omsider växte Sällskapet ut med andra uppgifter på sitt program och framför alltsom en stabiliserande faktor. Visserligen fanns väl inga revolutionära strömningar inom föreningen på den tiden, men det skulle visa sig vissa tendenser från oroligt folk att störa ordningen och rentav vilja göra utbrytningar. Det kunde man göra t.ex. genom att mobilisera sig i tillräckliga antal för att vid något årsmöte ta hand om makten i kraft av sin majoritet. Som motvikt för sådana egentligen bara *tänkta* händelser fanns Sällskapets gamla säkra kämpar att ställa upp som stödtrupper och hindra revolutionsungar att slå igenom och få fotfäste.

I denna roll finns Sällskapet i dag men vid sidan härav har vi mycket trevligare i vår krets. Vi har egna arrangemang med tävlingar utflykter och sånt och så är vi framför allt till för att hålla samman gammalt med ungt i vår förening. Och så vill vi gärna slå vakt om traditionerna. Dit hör bl.a. att se till att föreningens färger i blått, gult och rött, vilka finns i vårt klubbmärke, skall leva vidare mot alla moderna strömningar i den hårda merkantila tid vi nu lever i och som ibland kräver att vi måste rätta vår färg efter vad olika affärsföretag kräver för att vara med och stödja föreningen med t.ex. tröjreklam.

Sekreteraren i Gamla Djurgårdare, Nils-Gunnar Wåhlberg (till vänster) har tagit sig ner på Stadionplanen för att efterhöra med Bigge Jacobsson vad han tror om nästa söndagsmatch.

VAR ÄR GULDET?

Vid 25-årsjubiléet den 17 mars 1945 på Gillet presenterades föreningens svenska mästare genom åren och tilldelades Sällskapets jubileumstecken i guld.

Sentida historieforskare har ej lyckats klarlägga hur många svenska mästare som klev fram vid utdelningen och ej heller vad jubileumstecknet i guld var för slags utmärkelse. Finns det någon av de belönade i livet så ge oss gärna ett besked på denna punkt.

Slutade med kaffe

Jag minns vilken indignation det på sin tid uppstod när ishockeyn för att tillfredställa ett kafferosteri i Karlstad bytte ut sin fina tröja till något hemskt i gredelint. Även om en liten slant fick kompensera denna gräslighet var indignationen så allmän att många upphörde att gå på matcherna.

Länge var Sällskapet förbehållet medlemmar endast av manligt kön. Så var det i över 50 år men så kom det ett förslag att portarna skulle öppnas även för kvinnliga medlemmar. Förslaget gick också igenom och fick till följd att hela den gamla styrelsen avgick i protest med motivering att trivseln på våra träffar skulle gå förlorad.

Först en timme senare fick jag höra att jag som straff för att ha medverkat till kvinnornas entré valts till ordförande i Sällskapet. Jag kom så småningom över den smällen.

Som våra stadgar nu är skrivna kan varje djurgårdare som fyllt 35 år och varit medlem i 10 år bli medlem efter vederbörlig ansökan. Dessutom kan annat kvalificerat folk, som tjänat föreningens syften upphöjas till medlem.

Bland stiftarna för 60 år sedan fanns bl.a. Acke Schörling, som förresten gav sitt namn till den bakklackspark som kallas "Schörling". Till de andra stiftarna fanns Harald Andrén "Moppe", min morbror förresten, och liksom Lill-Einar en hejare i backhoppning och i fotboll.

Bland uppgifter som åligger Sällskapet är även att högtidlighålla föreningens födelsedag den 12 mars 1891. Det gör vi varje år med samling på Skansen vid Djurgårdsstenen och därefter avtågande till Stadion med måltid och underhållning. Alla medlemmar är välkomna. Visserligen är vi 8.000 medlemmar men alla brukar inte komma.

DIF-BOWLARNAS UPPGÅNG OCH NEDGÅNG MEN INTE FALL

År 1977 tog några bowlare steget upp i högsta divisionen. Bara en av kämparna, som var med 1964 när vi åkte ur ettan fanns kvar på banorna. Gösta Eriksson hann nästan med och 50-årsjubilera innan det åter var dags för allsvenskt spel igen. Klivet upp i ettan var det logiska resultatet då vi under en lång rad av år under 1970-talet legat i topp i tvåan och närmast fallit på mållinjen år efter år. Men ack – glädjen blev kort. Trots att vi lyckades besegra arvfienden AIK i en av de första matcherna åkte vi ur serien. Men inte bara det! Efter att ha hamnat i en knallhård Smålandsserie blev det även respass ur division två.

Varför gick det nu så här? Som vid alla andra bortförklaringar finns det naturligtvis en lång räcka av orsaker som kan åberopas. För det första så kom avancemanget ett år för sent. Bowlarna befann sig mitt inne i en generationsväxling där många av de gamla kämparna börjat lägga kloten på hyllan. Även om man fyllde på med ett antal goda spelare uppstod en bristande kontinuitet som kom att påverka klubbkänslan.

För det andra – efter en del så kallat strul – passade man på och bytte hemmahall. En utvandring från den invanda Birkahallen till Solna kunde bara sluta på ett sätt. På AIK:s hemmaplan var dessutom ungdomsverksamhet och annan rekrytering dömd att misslyckas. Härigenom tunnades leden ut. Och då Solnahallen aldrig varit känd som någon hemmahall tappades ett antal poäng, som ofrånkomligen ledde till serieförlust. Sedan man även ramlat ur tvåan var det så dags att vandra ut ur Solnahallen till Vårby.

Hur ser då våra bowlares framtid ut?

I och med överflyttningen till Vårby har en kraftig föryngring skett. En av Peter Alm – som basar på Vårbyhallen – bildad ungdomsklubb (Power) har gått upp i DIF:s bowlingsektion. Härigenom tillfördes vi ett stort antal unga och lovande spelare. Lagom inför 60-årsjubileumet i november 1979 har vi också fått en damsektion. Vidare har ungdomsverksamheten kommit igång igen. På bred front är således bowlingsektionen på marsch och A-laget ligger nu och kämpar på toppen i serien. »Med en gnutta flax» kanske vi redan nästa säsong är tillbaka i tvåan, en serie där vi bättre hör hemma.

Kaj

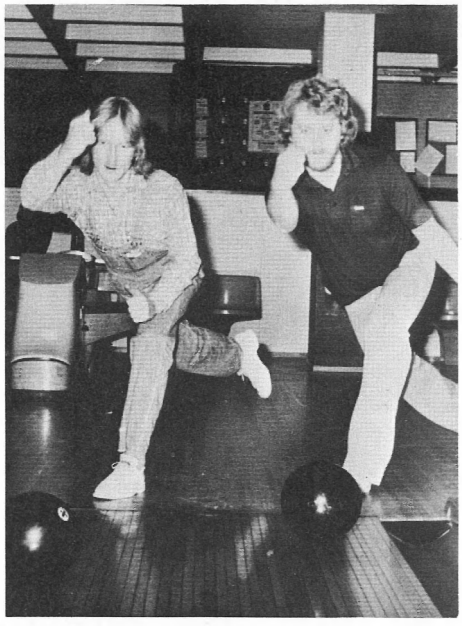

Bowlarna Olle Svalborg (till vänster) och Peter Alm har kanske kommit på en idé hur det ska rullas klot i fortsättningen. Dubbelslående på en och samma gång. Patent sökt.

FÖRSTA SM I KULA

Djurgårdens första SM vanns i – kulstötning. Ja, det är faktiskt sant. Det skedde så långt tillbaka i tiden som 1897, då Gustaf Söderström stötte kulan med höger och vänster hand sammanlagt så långt, att han knep mästerskapet. Även nästa år var han bäst på kula, men tog också en SM-titel i diskus med 34.52 meter. Att man numera hivar iväg skivan bortemot 100 meter förringar inte Gustafs prestation.

Det var som sagt vårt första SM. Det senaste (som säkerligen inte blir det sista) togs i boxning av Kalervo Alanenpää för bara någon månad sedan.

RULLA MED TJEJERNA

Nu har bowlingen även smittat av sig till damsidan i vår förening. Än så länge är det gott om utrymme bland tjejerna, och sektionen efterlyser därför ytterligare intresserade att få känna sig för med bowlingkloten.

Djurgårdens tjejer spelar på Wårby bowlinghall, och dit kan du vända dig för att få vara med till höstsäsongen.

Ring 740 44 34 och fråga efter Monica Bergh, så får du alla besked.

DOM KLARADE DET

Efter diverse prövningar blev det till sist serieseger för klotrullarna, som klarade jumbolaget Essem med ordentlig marginal, 400 pinnar, och det innebar detta bokslut i div III, Västra Svealand:

Djurgården	22	17	0	5	734 34
BS 23	22	16	0	6	733 32
Haninge	22	16	0	6	728 32
Alfa	22	14	0	8	728 28
Runan	22	14	0	8	720 28
Väduren	22	11	0	11	719 22
Pari	22	11	0	11	714 22
Vårtan	22	9	0	13	718 18
Wiktoria	22	8	0	14	706 16
Sofia	22	7	0	15	711 14
Ringen	22	7	0	15	704 14
Essem	22	2	0	20	703 4

TACK TILL CISSIE.

Och så har vårt arbetsbi Cissie Lagerlöf lämnat kansliet för att mera på heltid ägna sig åt privata intressen. Cissie blev en stor tillgång genom att bl.a. på ett moderligt sätt hålla efter dem av oss, som hade svårt att betala sina medlemsavgifter eller som på annat sätt behövde ha en smula handledning.

Det fanns rånare på Söder som trodde att Cissie gick omkring med Djurgårdens ekonomiska tillgångar i sin handväska och som därför försökte råna henna några gånger. Nu har hon lämnat Söder och flyttat till säkrare trakter norröver.

Aktiebolaget
Sundbybergs
FÖRNICKLINGS-FABRIK

Vår fabrik löser snabbt kundens tekniska krav på modern ytbehandling

- FÖRNICKLING
- FÖRKROMNING
- FÖRZINKNING
- FÖRSILVRING
- FÖRGYLLNING
- FÖRKOPPRING
- ELOXERING
- KROMATERING
- KEMISK FÖRNICKLING
- MOLYBDENDISULFID — BEHANDLING

Snabb service — Kvalitetsarbeten

Veddestavägen 12
BARKARBY
Tel. 08-36 28 80

Då det skrevs boxningshistoria

När Djurgården efter 8 långa väntans år åter skrev boxningshistoria gonom att Kalervo Alanenpää vann SM-titeln i lättvikt (60–63,5 kilo) har fotografen förevigat händelserna på detta sätt.Härovan lyfter ringdomaren Kalervos näve i luften som tecken på att han slagit Linnéas Tauno Lothander i finalen.

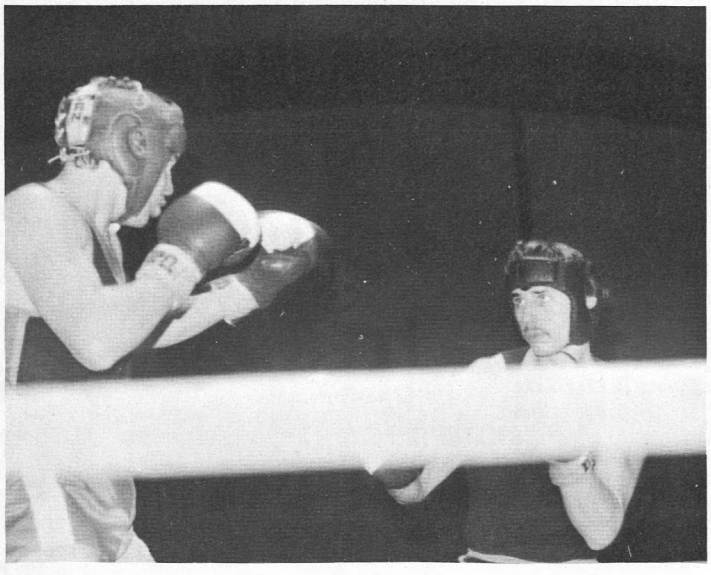

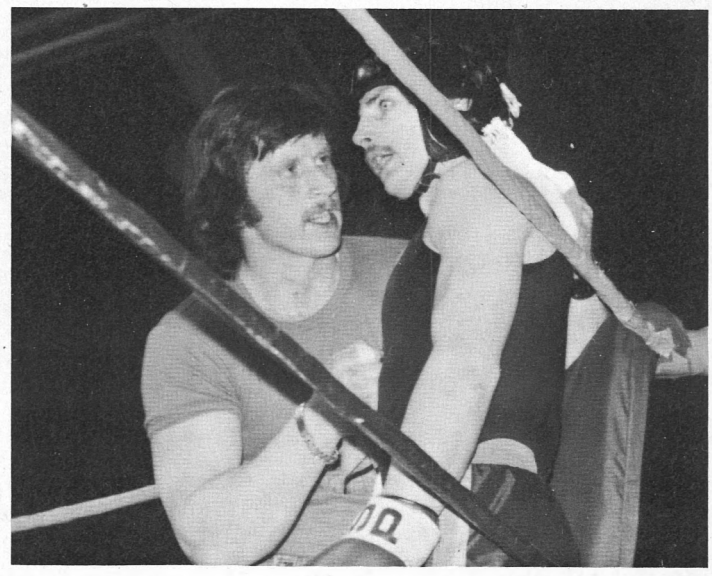

Innan saken var klar såg det ut på detta sätt i ringen i Eskilstuna sporthall. Inför Linnéa-Taunos väldiga boxningsputor (t.v.) är det kanske inte underligt om vår man siktar in sig ordentligt. I en paus ger Kalle Berglund ett sista tips om hur Kalervo skall komma in på livet på sin finalmotståndare och omsider vinna med klara 5–0.

NU ÄR "DAHLIS" GLAD IGEN.

– Klart att det är dystert för en gammal orienterare och skogsluffare att den tid ju är inne, när vi orienterare står där med våra tvättade halsar. Vi som alltid hållit oss som främst i världen när det gäller orientering även om det är 40 - 50 år sen, säger Gösta "Dahlis" Dahlberg. Hoppas det trots allt skall ske ett underverk och att orienteringen kommer tillbaka.

Varför inte plocka in någon liten specialklubb, som kan ges förmånen av en fin skogsterräng och en förnämlig idrottsstuga som vi har i Höjden. Det vore väl smaskens.

Under tiden har jag andra glädjeämnen. Mitt kära Huddersfield har äntligen tagit steget tillbaka i den engelska ligafotbollen och avancerat till div. III. "Vi" gjorde flera mål den här säsongen än alla andra stora ligalag i div I och där skulle kanske Djurgårdens A-lagsgrabbar ha ett och annat att lära, menar Gösta.

KORT SÄSONG . . .

Djurgården stiftades 1891 men först 1899 hade man kommit så långt, att det var dags för fotboll på programmet. Den allra första matchen var en vänskapshistoria mot AIK och Djurgården ville inte "sticka upp" mot storebror utan lät sig besegras med 2-0. Redan i nästa match hade Djurgården dock skakat av sig alla komplex och slog AIK med 2-1.

Årets tredje match var en tävlingsmatch och gällde von Rosenska pokalen mot Gefle IF. Gästrikarna vann med 3-0. Ovanpå det följde årets fjärde och sista match – inte så lång säsong alltså – och nu fick AIK sitta emellan med 3-0.

Året därpå, 1900, gick livet vidare med sex matcher för att påföljande år ökas ut ut till hela 22 matcher, de flesta mot AIK, som fick stryk med 19-3 sammanlagt.

Första storinternationella matchen spelade Djurgården år 1914, då Liverpool FC kom på besök på Tranebergs idrottsplats och vann med 6-2. Stor publikinvasion, som höll på att sänka Tranebergsbron, en flottbro mellan Kungsholmen och Brommalandet. Alla räddades dock upp på det torra.

Djurgårdens Idrottsförenings styrelser 1980

ÖVERSTYRELSEN:

Ordförande:	Rudolf Walldén, Tennisvägen 5, 161 51 Bromma, tel. 08/37 99 49 (08/743 10 11)
Vice ordförande:	Harry Holmberg, Hagagatan 1 V, 113 48 Stockholm, tel. 08/ 32 51 77
Sekreterare:	Karl Liliequist, Skaldeväg. 17, 161 40 Bromma, tel. 08/25 36 99 (0766/441 53)
Skattmästare:	Reine Gustafsson, Gustafsvägen 11 B, 171 49 Solna, tel. 08/82 39 14 (08/743 32 67)
Ledamöter:	Kaj Alm, Örnsätrabacken 110, 127 36 Skärholmen, tel. 08/46 43 41 (08/785 69 29)
	Rolf Theblin, Poppelvägen 20, 161 36 Bromma, tel. 08/80 09 35 (08/785 68 37)
	Suzanne Dettner/Mathiasson, Vallvägen 26, 125 33 Älvsjö, tel. 08/ 47 24 56 (08/784 55 15)
	Gustav Douglas (se även fotboll)
	Bengt Broberg (se även ishockey)
Suppleanter:	Sture Danielsson, Paternostervägen 63, II, 121 49 Johanneshov, tel. 08/42 50 56 (08/24 02 20)
	Åke Sand, Kommendörsgatan 8 L, 114 48 Stockholm, tel 08/61 70 54 (08/24 02 80)
Adjungerad:	Lennart Öberg, Slätbaksvägen 22, III, 121 64 Johanneshov, tel. 08/ 81 79 76
Ständiga ÖS-medlemmar:	Carl Hjalmar Bodman, Skaldevägen 15, 161 40 Bromma, tel. 08/26 78 27 (08/67 08 80)
	Hugo Caneman, Backvägen 7, Stocksund, tel. 08/85 43 29 (08/14 01 40)

ARBETSUTSKOTT

Harry Holmberg, ordf., Reine Gustafsson, Karl Liliequist, Rolf Theblin, Einar Wikberg (adj.)

KANSLICHEF:

Einar Wikberg, Hopparegränd 21, 170 10 Ekerö, tel. 0756/314 59 (14 37 95).

VALBEREDNING

Carl-Hjalmar Bodman, ordf., Bo Hedvall, Hilding Lövdahl, Aina Ekvall, Erik Extergren.

SUPPORTERS CLUB

Ordf.: Sven Öberg, Stockholmsvägen 60 C, 181 42 Lidingö, tel. 765 46 16
Vice ordf.: Hans Wretman, Larsbergsv. 11, 181 38 Lidingö, tel. 767 62 62
Sekr.: Leif Johansson, Värdshusvägen 20, 145 52 Norsborg, tel. 0753/804 48
Kassör: Bertil Petersson, Siggebovägen 2, 181 33 Lidingö, tel. 767 13 03
Sektionens adress: Björnvägen 14, 181 33 Lidingö
Postgiro: 35 21 20-0
Ledamöter.: Kurt Hofverberg, Leif Westerdahl, Rainer Hemmälin

SÄLLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE

Ordf.: Karl Liliequist, Skaldevägen 17, 161 40 Bromma, tel. 25 36 99 (0766/441 53)
Vice ordf.: Hilding Lövdahl, Grevmagnigatan 12, III, 114 55 Stockholm, tel. 62 97 04 (67 98 00)
Sekr.: Nils-Gunnar Wåhlberg, Vinterbrinksvägen 31. 133 00 Saltsjöbaden, tel. 717 34 24 (717 25 00)
Kassör: Bertil Petersson, Siggebovägen 2, 181 33 Lidingö, tel. 08/767 13 03
Ledamöter: Anna Dettner (klubbmästare), Artemisgatan 21, 115 42 Stockholm, tel. 62 47 24 (0157/134 32)
Suppleant: Gunnar Dyvik, Skogsklockevägen 12, 181 61 Lidingö, tel. 765 56 03 (731 10 00)
Postgiro: 19 78 95-6

DJURGÅRDENS IF:S KANSLI

Klocktornet, Stadion
114 33 Stockholm

Postgiro: 5 69 16-0
50 53 22-8 (medlemsregistret)

Telefon: 08/14 37 95
Tider: Mån - torsdagar: kl. 09.00 - 12.00 – 13.00 - 16.30.
Fredag: kl. 09.00 – 12.30

Kontaktmän för sektionerna:

Bandy: Karl Liliequist, Åke Sand
Bobsleigh: Kaj Alm
Bordtennis: Rolf Theblin

BETALA DIN MEDLEMSAVGIFT!

Den utgör för Djurgårdens Idrottsförening t.o.m. det år medlemmen nått myndighetsålder (18 år) 25 kr. och fr.o.m. det år medlemmen fyller 19 år 50 kr. Ständig avgift för medlem som tillhört DIF i minst 10 år är 150 kr. Ständig avgift för nytillträdande medlem 500 kr.

Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22

BETALA DIN ÅRSAVGIFT UTAN DRÖJSMÅL!

GLÖM INTE

att meddela din nya adress och telefon om du bytt bostad (sådant händer ju!)
Glöm inte heller personnummer och postnummer.
Skriv då ett vykort – eller ring till

Djurgårdens IF
Stadion
114 33 STOCKHOLM
Tel. 14 37 95 – 0753/824 47

Bowling: Kaj Alm
Boxning: Harry Holmberg
Brottning: Lennart Öberg
Cykel: Harry Holmberg, Åke Sand
Fotboll: Reine Gustafsson, Karl Liliequist
Åke Sand
Fäktning: Kaj Alm
Handboll: Suzanne Dettner/Mathiasson
Ishockey: Sture Danielsson, Rolf Theblin
Konståkning: Karl Liliequist
Orientering: Suzanne Dettner/Mathiasson
Slalom: Suzanne Dettner/Mathiasson
Skidor: Sture Danielsson, Åke Sand
Squash: Åke Sand

REVISORER:

Curt Berggrén, Torggatan 8, 112 65 Stockholm, tel. 56 00 80 (24 15 00)
Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, 161 34 Bromma, tel. 25 71 22.
Sven Jansson, Sätragårdsvägen 69, 127 36 Skärholmen, tel. (21 10 36 - 21 10 37)
Suppl.: Anna Dettner, Artemisgatan 21, 115 42 Stockholm.
Bernt Gyllenswärd, Murkelvägen 206, 184 00 Åkersberga, tel. (21 10 36 - 21 10 37).

SEKTIONSSTYRELSER:

(Med reservation för ändringar, vilka tillkommit efter denna tidnings tryckläggning, återges här adress- och telefonuppgifter till olika sektionsledare. Kompletta styrelseuppgifter kan fås på kansliet). Inom parentes telefon till arbetet.

BANDY:

Ordf.: Gunnar Dyvik, Skogsklockevägen 12 18161 Lidingö, tel. 08/765 56 03 (08/731 10 00)
Vice ordf.: Göran Dahlin, Rådjurstigen 48, 191 46 Sollentuna, tel. 08/96 36 56.

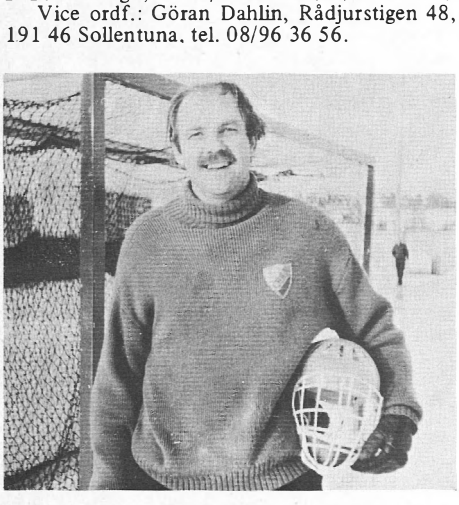

Starkt kort i bandylaget var målvakten Lennart "Nappe" Norén, som på pappa revisorn Ingvar Noréns inrådan kom över från Ulvarna och blev en fin tillgång.

Kassör: Leif Fransson, Platåvägen 7, 175 40 Järfälla, tel. 0758/354 73 (0758/116 25-26).
Sekr: Ingemar Lundqvist, Lummergången 30, 135 00 Tyresö, tel. 08/742 14 48 (08/22 58 60).
M.vård: Conny Johansson, Rådjurstigen 2, 191 46 Sollentuna, tel. 36 65 55 (35 62 22).
Ledam.: Anders Fredh, Ragnagatan 22, 195 00 Märsta, tel. 0760/186 86
Leif Handling, Rågvägen 4, 145 68 Norsborg, tel. 0753/852 59
Postgiro: 35 92 49-0

BOBSLEIGH:

Ordf.: Ingvar Lindqvist, Valhallavägen 7, 181 32 Lidingö, tel. 08/765 18 62 (08/765 85 53).
Sekr.: Peter Jansson, Krongatan 15 B, 750 02 Uppsala, tel. 018/13 54 30 (08/67 53 49).
Kassör: Bo Andersson, Björnflokeväg 149, 162 45 Vällingby, tel. 38 79 49
Ledamot: Carl-Erik Eriksson, Kungsberga gård, 170 17 Färentuna, tel. 0756/420 56.
Postgiro: 35 59 19 - 2.

BORDTENNIS

Ordf. och kassör: Lennart Strömfelt, Harpsundsvägen 79, 124 40 Bandhagen, tel. 47 15 81 (68 72 09)
Sekr.: Stellan Johansson, Saltvägen 6, 123 56 Farsta, tel. 94 09 74 (93 00 20)
Tävl.sekr.: Gert Strid, Döbelnsgt. 60, 4 tr, 113 52 Sthlm, tel. 32 20 38 (22 01 00)
Instruktör: Nils-Olof Franklin, Bergsundsgt 7, 117 37 Sthlm, tel. 68 99 13
Postgiro: 50 93 21-6

BOWLING

Ordf.: Lars Boström, Ljungbyplan 23, 163 73 Spånga, tel. 36 35 14
Sekr.: Per Gustafsson, Traststigen 27, 150 24 Rönninge, tel. 0753/548 96
Kassör: Peter Alm, Bäckgårdsvägen 45, 143 00 Vårby, tel. 740 39 88
Vice ordf.: Gösta Ericsson, Persbergsbacken 63, 123 43 Farsta, tel. 94 60 27
Vice sekr.: Leif Törnestam, Sandalsmakarb. 9, 126 39 Hägersten
Matr.förv.: Gösta Eriksson, Persbergsbacken 63, 123 43 Farsta, tel. 94 60 27
Lokal: Vårbyhallen
Sektionens adress se sekreterare.
Postgiro: 60 95 31-9

BOXNING

Ordf.: Sven-Olof Åsbrink, Barrstigen 28, 161 35 Bromma, tel. 08/25 96 72 (34 94 00)
Sekr.: Henrik Bromfält, Sigtunagatan 8, 113 22 Stockholm, tel. 30 46 17 (77 00 20)
Kassör: Torsten Almqvist, Birger Jarlsgatan 69A (Lindberg), 113 56 Stockholm, tel. 11 65 47
Vice ordf.: Bo Björk, Blecktornstigen 10, 116 66 Stockholm, tel. 44 19 98 (22 22 20)
Vice sekr.: Hans Forsén, Tempelriddarvägen 15, 127 34 Skärholmen, tel. 97 47 08
Träningslokal: Centralbadet, Drottninggatan 88, tel. 21 39 16
Mån-ons-fredag 17.00 - 20.00
Postgiro: 45 35 19-1

BROTTNING

Ordf.: Kalle Månsson, Miklagårdsvägen 13, 161 54 Bromma, tel. 08/87 50 85 (26 27 00 23 65 00-2019)
Sekr.: Carl-Axel Haglund, Kirunagatan 38, 162 25 Vällingby, te. 38 44 32 (89 04 20)
Kassör: Rune Isaksson, Larsbergsv. 14 VI, 181 37 Lidingö, tel. 767 38 35 (767 39 73)
Ledamot: Kent Sånemyr, Vattenledn.v. 57B, 126 34 Hägersten, tel. 19 26 65
Träningslokal: Åkeshovshallen, mån, ons e. kl.17.00 pojkar, tis, tors 18-20.00 äldre pojkar, tel. 87 20 36, 87 17 67
Postgiro: 19 47 24-1

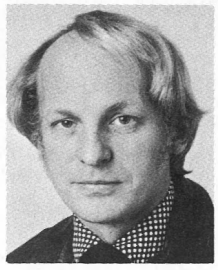

Berndt Banfors

CYKEL

Ordf.: Berndt Banfors, Tidkumes väg 15, 191 76 Sollentuna, tel. 754 34 19 (743 28 84)
Sekr.: Bengt Bergkvist, Nidarosgatan 2, 163 34 Spånga, tel. 751 83 07 (89 97 72)
Kassör: Rolf Rosenberg, Valhallavägen 16, 191 44 Sollentuna, tel 35 81 59 (61 25 21)
Ledamöter: Rune Ekholm, Kruthornsvägen 60 A, 191 53 Sollentuna, tel. 96 16 74
Eric Bylund, Sigtunagatan 4, 113 22 Stockholm, tel. 31 46 49
Tränare: Berthold Helgesson, Oslogatan 29, 173 31 Spånga, tel. 751 05 68 (37 25 80)
Ungdomsledare: Hans Ekholm, Drevkarlsstigen 3, 191 53 Sollentuna, tel. 96 15 86
Klubblokal: Sibeliusgången 8, 163 25 Spånga, tel. 751 29 28
Postgiro: 555 87-0

FOTBOLL

Ordf.: Gustaf Douglas, Barrstigen 36, 181 62 Lidingö, tel. 766 43 90
Vice ordf.: Curt Nyberg, Såningsvägen 78 175 45 Järfälla, tel. 0758/166 46 (15 10 30)
Kassör: Bengt Lindbergh, Fannydalsplatån 9 131 41 Nacka, tel. 716 53 31
Gen. sekr.: (adjungerad) Åke Barrling Linnégatan 90, 115 23 Stockholm, tel. 63 39 16 (14 37 95)
Ledamöter: Rutger Barnekow, Strandvägen 33, 114 56 Stockholm, tel. 67 40 30 (22 19 00)
Johan Björkman, Sveavägen 22, 182 62 Djursholm, tel. 755 05 80 (736 40 00)
Olle Hellström, Sandfjärdsgatan 10, 121 71 Johanneshov, tel. 81 28 78 (24 42 95)
Cian Lund, Tantogatan 41, 117 42 Stockholm, tel. 84 25 11 (738 10 00)
Hans Troedsson, Birger Jarlsgatan 39, 111 45 Stockholm, tel. 24 92 95
Åke Wilhelmsson, Styrmansgatan 17, 114 54 Stockholm, tel. 63 86 67 (784 30 40)
Tränare: Arwe Mokkelbost, Plogvägen 3 A, 183 31 Täby, tel. 756 39 39 (14 37 95)
Gösta Sandberg, Dr Abrahamsväg 118, 161 52 Bromma, tel. 37 96 13 (25 46 42)
Matr.förv.: Stig Annerhög, Multrågatan 18, 162 28 Vällingby, tel. 37 77 53 (3430 65)
Postgiro: 35 37 30-5

Ungdomsavdelningen

Johan Björkman, Sveavägen 22 , 182 62 Djursholm, tel. 755 05 80 (736 40 00)
Kassör: Björn Lindbergh, Blekingegatan 36, 116 56 Stockholm, tel. 41 98 18
Ledamöter: Lars-Magnus Wester, Norrtullsgatan 63, 113 45 Stockholm, tel. 33 31 27
Rolf Sjöström, Alviksvägen 1, 161 36 Bromma, tel. 80 13 22 (44 50 20)
Åke Åström, Skälbyvägen 5, 191 49 Sollentuna, tel. 35 07 50
Postgiro: 19 99 39-0

FÄKTNING

Ordf.: Oscar Bernadotte af Wisborg, Frötuna Gård, 740 53 Rasbo, tel. 018/36 80 00
Vice ordf.: Ola Virin, Porfyrvägen 13, 161 32 Bromma, tel. 08/26 57 23 (08/63 50 20)
Sekr.: Johan Raud, Gulmesvägen 18, 141 72 Huddinge, tel. 88 95 94
Kassör: Stefan Pahlefors, Fafnervägen 12, Box 24, 182 52 Djursholm, tel. 08/755 50 37 (08/11 30 71)

Ledam.: Carl von Essen (lagkapten), Lokevägen 3, 182 61 Djursholm, tel. 08/755 82 80 (08/753 03 90)
Lazlo Sellei (juniorledare), Dalbobranten 16, 123 45 Farsta, tel. 08/64 49 29
Béla Rerrich (fäktmästare), Bällstavägen 205, 161 52 Bromma, tel. 08/37 05 56 (08/67 14 64)
Hans Jacobsson, Fornuddsvägen 81, 135 00 Tyresö, tel. 08/712 05 51
Bengt Lager, Holavedsvägen 21, 181 64 Lidingö, tel. 08/766 08 01
Gunnar Friberg, Torstenssonsgatan 5 A, 114 56 Stockholm, tel. 08/61 72 09 (08/22 50 00)
Fäktsalen, Artemisagatan 17, 115 42 Sthlm.
Sektionen: Box 390 36, 100 54 Sthlm 39
Postgiro: 60 43 60-8

HANDBOLL

Ordf.: Åke Köhler, Duvbergsvägen 46, 143 00 Vårby, tel. 710 51 26 (81 07 20)
Vice ordf.: Hans Thor, Fäbodvägen 12, 132 00 Saltsjö Boo, tel. 715 25 56 (763 83 95)
Sekr.: Elisabeth Peterson, Husabyvägen 1, 126 50 Hägersten, tel. 19 26 16, (15 87 40)
Kassör.: Margareta Tokics, Backvindeln 73, 126 57 Hägersten, tel. 46 20 99
PR-man.: Lars Troedsson, Källängsvägen 47, 181 44 Lidingö, tel. 765 45 41 (63 01 05)
Postgiro: 60 03 41-2

Margareta Tokics

ISHOCKEY

Ordf.: Bengt Broberg, Skogsstigen 4, 130 54 Dalarö, tel. 0750/600 50 (771 02 00)
Vice ordf. och kontaktman: Hans Swedberg, Dejegatan 2, 123 41 Farsta, tel. 64 64 15 (39 01 15)
Sekr.: Bernt-Olov Wallgren, Klubbacken 59, 126 56 Hägersten, tel. 46 78 28 (97 03 70)
Kassör: Bertil Petersson, Siggebovägen 2, 181 33 Lidingö, tel. 767 13 03 (39 01 15)
Tränare: Bert-Ola Nordlander, Per Stangenbergsvägen 122, 130 10 Ektorp, tel. 716 62 04
Lagledare: Lennart Ljungqvist, Lingonstigen 31, 150 24 Rönninge, tel. 0753/548 75 (36 25 00)
Ledamöter: Lars Björn, Grindstuvägen 35, 161 35 Bromma, tel. 25 36 56 (25 99 65)
Lars Lindgren, Rökubbsgatan 6, 115 28 Stockholm, tel. 61 95 53 (34 96 10)
Pelle Bergström, Ludvigbergsgatan 33, 117 26 Stockholm, tel. 84 99 55 (13 09 00)
Repr. för u-sekt.: Björn berg, Vallavägen 43, 136 41 Handen, tel. 777 32 20 (777 39 37)
Hedersledamot: Ulf Adelsohn, Hornsgatan 88, 117 21 Stockholm, tel. 84 22 61 (54 05 00)
DIF:s omkl.rum Hovet, tel. 48 34 70
Isstadions exp. tel. 39 27 47
Biljettbeställning Isstadion, tel. 59 55 33
Sektions postadress: Paternostervägen 24, 121 49 Johanneshov
Postgiro: 65 05 84-6

Ungdomsavdelning:

Ordf.: Björn Berg, Vallavägen 43, 136 41 Handen, tel. 777 32 20 (777 39 37)
Sekr.: Kjell Wilkert, S:a Långgatan 19, 171 49 Solna, tel. 83 13 04
Kassör: Conny Igelmo, Bohusgatan 49, 116 67 Stockholm, tel. 40 68 27 (82 02 30)
Ledamöter: Roger Bothen, Sigurd Rings gata 14, 126 51 Hägersten, tel. 19 40 00 - 19 88 00 (23 38 60)
Åke Åström, Skälbyvägen 5, 191 49 Sollentuna, tel. 35 07 50 (754 00 10)
Material: Åke Åström, se ovan
Lisbeth Kellerstam, Ålgrytevägen 234, 127 31 Skärholmen, tel. 88 20 62
Reklam: Kalle Boman, Idholmsvägen 21, 127 47 Skärholmen, tel. 710 66 37 (60 00 05)
Juniorer: Björn Rylander, Kungsholmsstrand 179, 112 48 Stockholm, tel. 54 87 92 (30 61 48)
Postgiro: 40 05 52-6

Gun Janson

KONSTÅKNING

Ordf.: Lars-Erik Löfman, Svartensgatan 7, 116 20 Stockholm, tel. 43 51 43
Vice ordf.: Gunnar Sigurdsson, Oxstiernsgatan 33, II, 115 27 Stockholm, tel. 63 30 54
Sekr.: Ulla Seger, Ljusnevägen 55, 121 61 Johanneshov, tel. 59 35 43
Kassör: Gunvor Janson, Skebokvarnsvägen 215, 124 35 Bandhagen, tel. 47 72 32
Övriga: Elisabet Bader, Maskrosstigen 1, 125 32 Älvsjö, tel. 86 93 86
Sune Dahlström, Herkulesvägen 42, 181 64 Lidingö, tel. 766 10 45
Suppleant: Susanne Janson, Kommendörsgatan 33 A, 114 58 Stockholm, tel. 67 61 29
Postadress: Lars-Erik Löfman, c/o B.D.R. Mäster Samuelsgatan 49, 5 tr, 11 57 Stockholm
Postgiro: 60 97 05-9

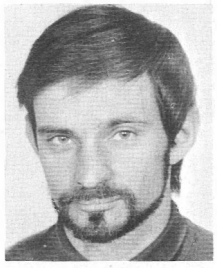

Lars-Erik Forsberg

ORIENTERING

Ordf.: Lars-Erik Forsberg, Klarabergsv 6A, 136 66 Handen, tel. 777 39 64 (738 33 91)
Sekr.: Bertil Wiström, Båtholmsbacken 2, 127 42 Skärholmen, tel. 710 49 02
Kassör: Hans Gustafsson, Eklidsgränd 17, 123 46 Farsta, tel. 93 21 90 (23 46 30)
Postgiro: 35 76 37-8

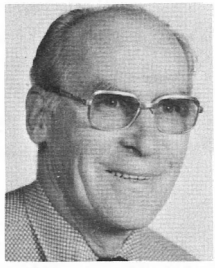

Karl Harry Karlsson

SKIDOR

Ordf.: Karl-Harry Karlsson, Utkiksbacken 22, 117 47 Stockholm, tel. 45 68 17 (744 30 01 - 02 - 03)
Sekr. längd: Ingemar Sundberg, AMU-Center, Box 43016, 100 72 Stockholm, (744 27 40)
Sekr. backe: Christer Windh, Fjugränd 24, 175 45 Järfälla, tel. 0758/306 24 (0758/133 10)
Kassör: Sune Hall, Johan Enbergsv 1, 171 62 Solna, tel. 27 38 68 (49 89 80)
Postgiro: 60 64 70-3

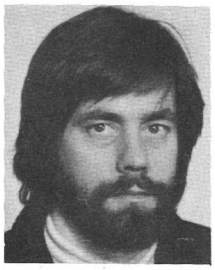

Matts Wassdahl

SLALOM

Ordf.: Matts Wassdahl, Lustigkullavägen 2, 4tr, 117 45 Sthlm, tel. 744 33 11 (68 01 10)
Sekr.: Algis Vilkenas, tel. 64 49 18 (744 00 00)
Kassör: Lars Erik Pettersson, Domherrestigen 19, 150 24 Rönninge, tel. 0753/549 86 (24 30 80)
Träningsledare: Jan Sjöstedt, Panelvägen 17, 122 44 Enskede, tel. 64 44 21 (25 71 16)
Lars Moback tel. 46 50 22. Nils-Erik Antman, tel. 25 42 77. Marianne Wigers
Backkommitten: Bert Ackered, Älta Strandväg 51, 130 12 Älta, tel. 773 21 36
Postgiro: 19 32 64-9

Kjell Westerberg

SQUASH

Ordf.: Kjell Westerberg, Tornstigen 20 B, 172 34 Sundbyberg, tel. 29 99 43
Sekr.: Curt Malmsten, Karlbergsvägen 65, 113 35 Stockholm, tel. 30 96 01
Kassör: Claes Kock, Banergatan 29, 115 22 Stockholm, tel. 61 73 02
Vice ordf.: Gunnar Balfe, Oslogatan 9, Spånga, tel. 752 80 88 (22 35 00)
Vice sekr.: Rolf Karlsson, Hagalundsgatan 27, 171 51 Solna, tel. 83 39 07 (781 82 32)
Ledamöter: Lotta Edenius, Birger Jarlsgatan 97, 113 56 Stockholm, tel. 15 67 17
Cecilia Rydman, Rådmansgatan 25, 114 25 Stockholm, tel. 11 86 81 (730 03 00)
Suppleanter: Lars Bryngelsson, Observatoriegatan 12, 113 29 Stockholm, tel. 30 78 34
Lars Hellström, Döbelsgatan 77, 113 52 Stockholm, tel. 31 23 43 (744 50 40)
Postgiro: 19 78 95-6

Jag skaffade ett Trygg-Hansa konto och kunde ta en billigare bilförsäkring.

Tyvärr krockade jag.

Men kontot gav mig lån till den högre självrisken.

Christer Dahlstrom, Nykoping

TRYGG HANSA

3M arbetar för alla ...

för alla Er som tejpar med "Scotch", som kopierar
på en 3M-maskin, som slipar med 3M-slip,
limmar med 3M-lim, trycker med 3M offsetplåt,
arkiverar med 3M microfilmsystem,
bandspelar på "Scotch" tonband eller reflekterar med
"Scotchlite", eller...., eller....

3M

Vid köp och försäljning av
FASTIGHETER, VILLOR, TOMTER
och SPORTSTUGOR
vänd Eder med förtroende till

FASTIGHETSMÄKLARE
HILDOF WAHLSTRÖM
Tel. 68 18 55 — 770 11 14
— 30 års branschvana —

ALLT FÖR FOTBOLL
SPORTFÖRETAGET SOM REDAN 1920 LADE STÖRSTA VIKTEN PÅ KVALITET TILL FÖRMÅNLIGA PRISER
BEGÄR VÅR KATALOG MED JUBILEUMSERBJUDANDEN
BESÖK VÅR UTSTÄLLNING

TELEFON 0221-182 30 MÄSTAREGATAN 4
KÖPING

NILS G. WÅHLBERG REVISIONSBYRÅ

Revisor Nils-Gunnar Wåhlberg av kommerskollegium godk. revisor. Ledamot av Svenska Revisorsamfundet.

BOKFÖRING – REVISION – DEKLARATIONER – SKATTEFRÅGOR – BOLAGSBILDNINGAR

Vinterbrinksvägen 23 · Box 15
133 01 Saltsjöbaden
TEL. 717 25 00 – 717 66 40

erima®

MED SÄKERHET
FÖR KVALITET

FOTBOLLDRÄKTER
Världsmärket
i fotbollvärlden

För närmare information kontakta:
ERIMA SVERIGE, BOX 140, 731 01 KÖPING.
TELEFON 0221/113 37

D.I.F.

DETTA
är en betald annonsplats, som vederbörande företag beställt i uteslutande ändamål att stödja vår förening, som därför säger

TACK

Skandia, Trygg-Hansa och Folksam har man ju hört talas om.

Men RKA?

RKA, Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten, är Sveriges näst äldsta och sannolikt mest okända livförsäkringsbolag.
Under senare år har dock en kraftig expansion ägt rum och företaget – som ägs av försäkringstagarna – har en rad mycket gedigna liv- och pensionsförsäkringsformer att erbjuda.

RKA kan i samarbete med sparbankerna även erbjuda mycket förmånliga grupplivförsäkringar för t. ex. husägare och företagare.

Så ägna även RKA en tanke när försäkringsfrågor blir aktuella, ring gärna direkt 08/24 09 90.

Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten

RKA

Box 19044, 104 32 Stockholm 19

De flesta som jämför väljer Luxor

Jämför Luxor med alla andra märken

Gör som så många andra. Välj den färg-TV som har bra bild, ljud och driftsäkerhet. Oavsett storlek. Därför är det inte konstigt att Luxor är Sveriges mest köpta färg-TV. I konkurrens med alla andra märken.

Jämför Luxors breda sortiment. Här är en av nyheterna du bör titta extra noga på.

Luxor Magnific 26" påkostad färg-TV med HiFi-ljud enl. Din-normen 45.500:-
• hela 12 watt uteffekt sinus • basreflexlåda med 13 cm högtalare samt dome-tweeter som diskant-högtalare

bild som nu är ännu bättre: • Nytt och ljusstarkare bildrör som både ger bättre färg och kontrast • Automatisk stationsinställning (ASI) och PB-knapp garanterar rätt inställning av station, färg, ljus och kontrast.

komplett fjärrkontroll av plugg-in-typ I motsats till flera andra har Luxor, TV:n med de nödvändiga funktionerna volym, ton, kontrast och programval d.v.s. TV:n kan även manövreras utan fjärrkontroll.

bra driftsäkerhet Elektriskt kallt (nätseparerat) modul uppbyggt chassi ger hög drift säkerhet och enkel service. Effektförbrukningen är så låg som 130 W vid normaldrift.

JOHAN G. STRANDHS

BROTTAR- och

GYMNASTIKMATTOR

fortfarande bäst

BEGÄR OFFERT!

Box 102 KÄVLINGE

Telefon 0412-304 66

Vi förvaltar Kontors- och bostadsfastigheter

FABEGE

FASTIGHETS AB
BIRGER GUSTAVSSON

Telefon 08 - 24 86 00

Bostadsadress:
Box 7014
103 86 Stockholm

Besöksadress:
Regeringsgatan 65
Stockholm

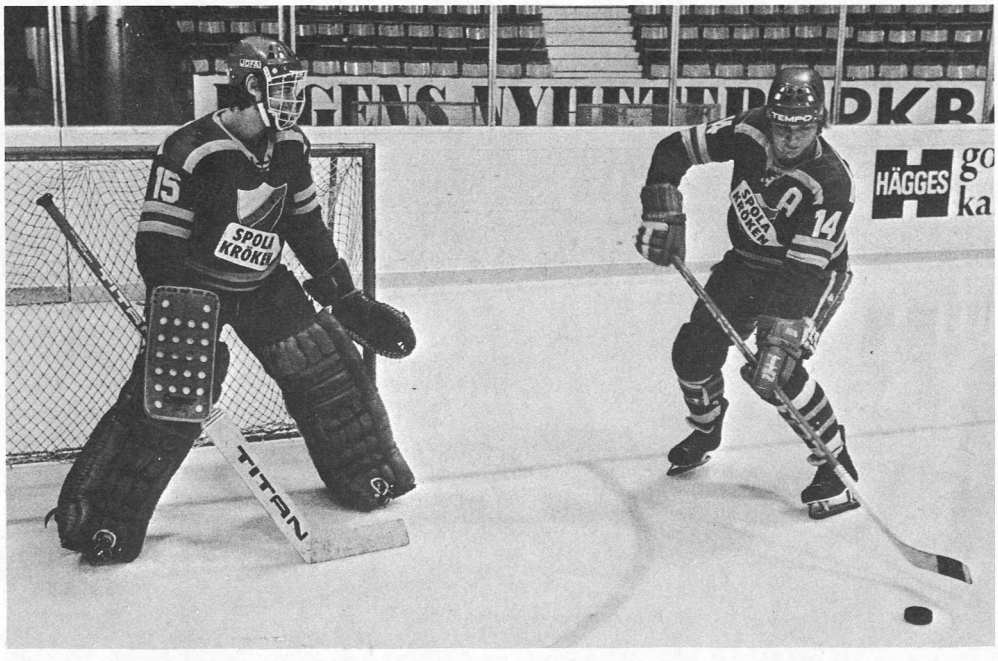

Mindre kröken, fin vigör
Heja Djurgår'n friskt humör!

SYSTEMBOLAGET

Beijerinvest är ett investmentbolag med över 150 rörelsedrivande företag i mer än 25 länder. Beijerinvest är dessutom representerat av agenter och distributörer i 70 länder. Verksamheten är indelad i en handels-, livsmedels- och verkstadsrörelse. Antalet anställda är ca 10.000.

1979 års omsättning uppgick till 15 miljarder kronor. De internationella affärerna motsvarar ca 80% av koncernens totala omsättning. Beijerinvests börsportfölj har ett marknadsvärde på ca 500 miljoner kronor.

BEIJERINVEST
—worldwide

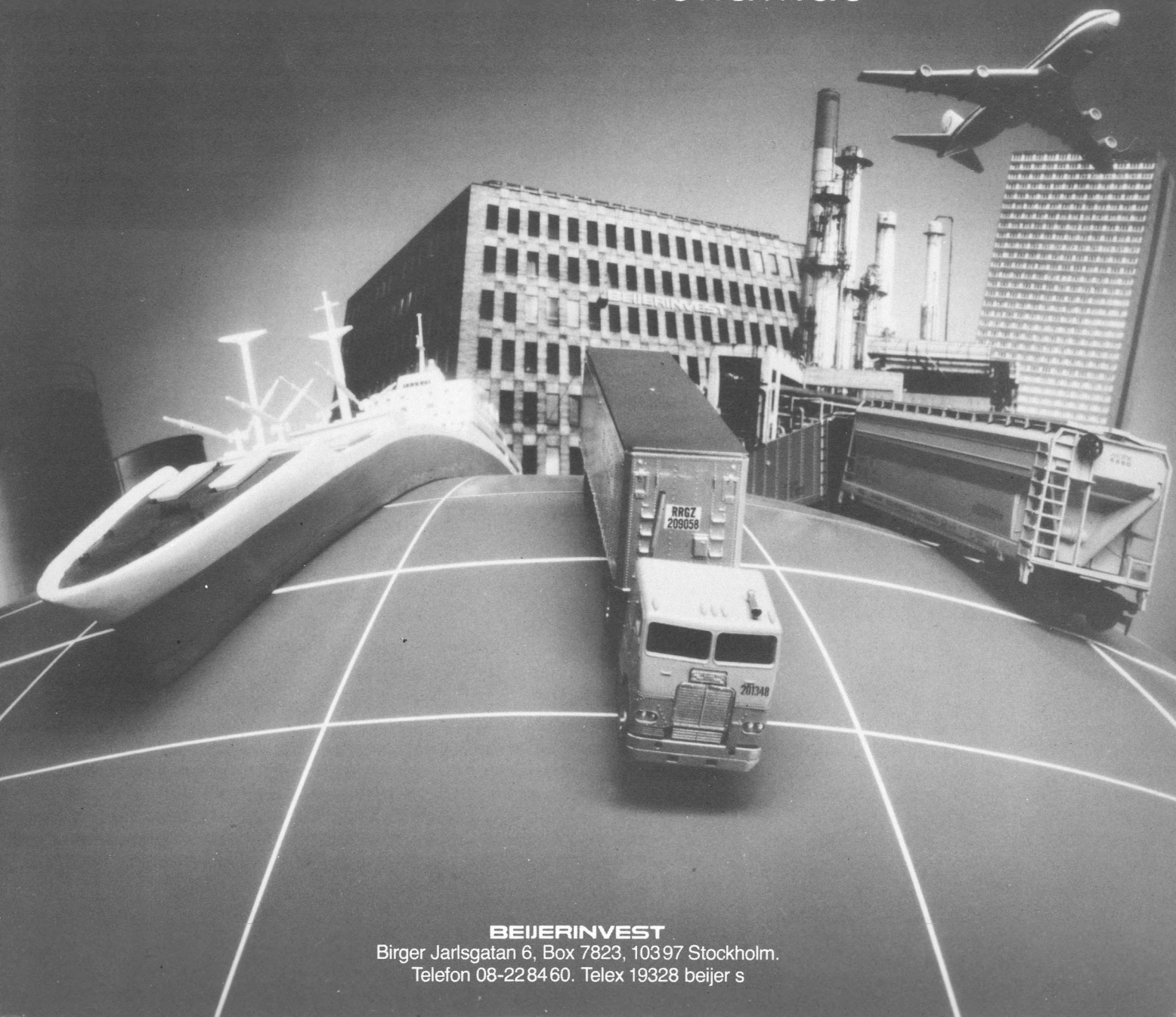

BEIJERINVEST
Birger Jarlsgatan 6, Box 7823, 10397 Stockholm.
Telefon 08-22 84 60. Telex 19328 beijer s

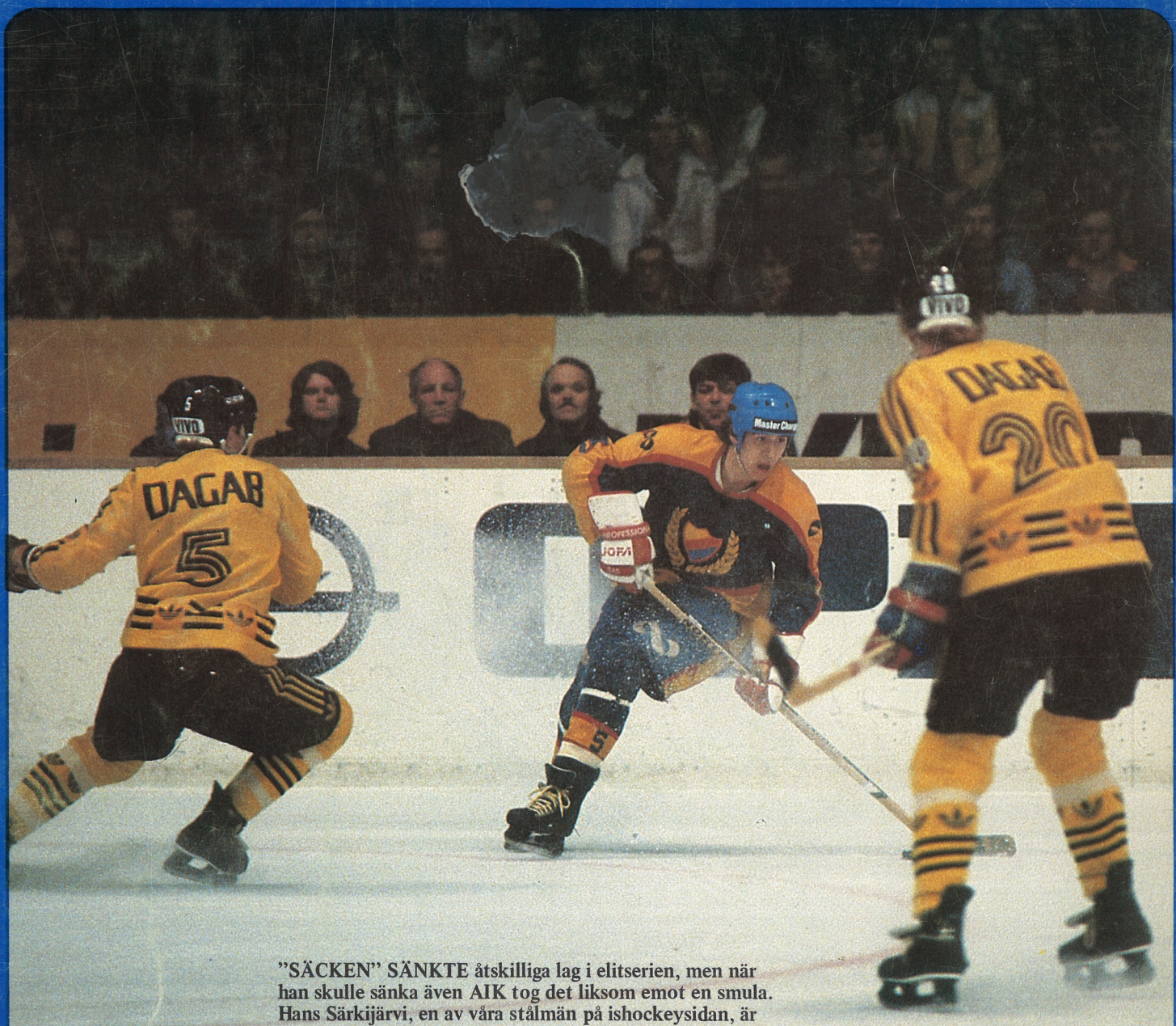

”SÄCKEN” SÄNKTE åtskilliga lag i elitserien, men när han skulle sänka även AIK tog det liksom emot en smula. Hans Särkijärvi, en av våra stålmän på ishockeysidan, är här just på väg att snurra upp AIK:arna Mats Rasmusson (nr 5) och Kåre Pettersson i sista seriematchen. Där tog Djurgården med 1–1 enda poängen av 8 möjliga i elitserien. Hade vi tagit alla 8, hade det blivit slutspel och förmodligen även SM-guld.

D.I.F.

DJURGÅRDAREN, Årgång 1980

CEO-tryck ab, Sthlm 05.80